

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Український державний університет залізничного транспорту

Кафедра автоматики та комп'ютерного телекерування рухом поїздів

**РОЗРОБЛЕННЯ СИСТЕМИ ІДЕНТИФІКАЦІЇ ВИСОКОШВИДКІСНИХ ПОЇЗДІВ
З ВИКОРИСТАННЯМ РОЗПОДІЛЕНИХ АКУСТИЧНИХ СЕНСОРІВ**

Пояснювальна записка

**ДО ВИПУСКНОЇ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ ПЕРШОГО ОСВІТНЬОГО
СТУПЕНЯ МАГІСТРА**

ВКР.01.26.01.20.ПЗ

Розробив слухач групи 211-АКІТР-д24

_____ Максим Канєвський

Керівник доц., к.т.н.

_____ Сергій Змій

Рецензент доц., к.т.н.

Харків, 2026

Annotation

This qualification paper explores the application of fiber-optic distributed acoustic sensing (DAS) and neural networks to enhance railway transport safety and efficiency through continuous train integrity and track condition monitoring. A critical analysis of existing monitoring methods is performed, highlighting their limitations, and the advantages of DAS technology, such as immunity to electromagnetic interference, long-distance monitoring capabilities, and cost-effectiveness, are substantiated. The principles of operation for various fiber-optic sensors and their application in detecting deformations and vibrations are detailed.

The scientific novelty of this research lies in the development and substantiation of a fundamentally new approach to utilizing existing telecommunication cables as distributed acoustic sensors for rolling stock identification under hardware constraints. Unlike traditional localized sensor applications, this work proposes a method for software compensation of the Gauge Length effect using deep learning.

Vibration analysis is conducted to understand the propagation of rolling stock-induced waves and to detect anomalies based on signal spectrum changes. Significant attention is given to integrating neural networks (CNN-LSTM, Autoencoder, U-Net) for automated processing and classification of sensor data. This enabled high accuracy in train type recognition (98.5%) and effective wheel defect detection without the need for a large labeled fault database. An algorithm for spatial signal deconvolution using the U-Net architecture is proposed, ensuring accurate axle counting even when signals merge in the raw sensor output, effectively transforming DAS into a precision accounting tool.

Keywords: railway rails, monitoring, distributed acoustic sensing, DAS, fiber optic sensors, proactive detection, track integrity, elastic waves, traffic safety

Анотація

У кваліфікаційній роботі досліджено застосування волоконно-оптичних сенсорів (DAS) та нейронних мереж для підвищення безпеки та ефективності залізничного транспорту шляхом суцільного моніторингу цілісності поїзда та стану колії. Виконано критичний аналіз існуючих методів контролю, виявлено їхні обмеження та обґрунтовано переваги технології розподіленого акустичного сенсингу, такі як несприйнятливість до електромагнітних завад, велика дальність дії та економічна ефективність. Детально розглянуто принципи роботи різних типів волоконно-оптичних сенсорів та їх застосування для детекції деформацій і вібрацій.

Наукова новизна дослідження полягає у розробці та обґрунтуванні принципово нового методу використання існуючих телекомунікаційних кабелів як розподілених акустичних сенсорів для ідентифікації рухомого складу в умовах апаратних обмежень. На відміну від традиційних точкових рішень, запропоновано метод програмної компенсації ефекту бази вимірювання (Gauge Length) за допомогою глибокого навчання.

Проведено вібраційний аналіз для розуміння поширення хвиль від рухомого складу та виявлення аномалій на основі змін спектру сигналу. Значну увагу приділено інтеграції нейронних мереж (CNN-LSTM, Autoencoder, U-Net) для автоматизованої обробки та класифікації сенсорних даних. Це дозволило досягти високої точності розпізнавання типів поїздів (98.5%) та ефективного виявлення дефектів коліс без необхідності створення великої розміченої бази несправностей. Запропоновано алгоритм просторової деконволюції сигналу за допомогою мережі U-Net, що забезпечує точний підрахунок осей навіть при їхньому злитті у вихідному сигналі сенсора, перетворюючи DAS на прецизійний інструмент обліку.

Ключові слова: залізничні рейки, моніторинг, розподілене акустичне зондування, DAS, волоконно-оптичні сенсори, проактивне виявлення, цілісність колії, пружні хвилі, безпека руху.

Український державний університет залізничного транспорту

Факультет інформаційно-керуючих систем та технологій

Кафедра автоматики та комп'ютерного телекерування рухом поїздів

Ступінь вищої освіти магістр

Спеціальність 174 «Автоматизація, комп'ютерно-інтегровані технології та робототехніка»

ЗАТВЕРДЖУЮ

Завідувач кафедри,

доцент, канд. техн. наук

Василь СОТНИК

«__» _____ 2025 р.

ЗАВДАННЯ

ДО КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ МАГІСТРА

Канєвському Максиму Володимировичу

1 Тема «Розроблення системи ідентифікації високошвидкісних поїздів з використанням розподілених акустичних сенсорів».

керівник Змій С.О., канд. техн. наук, доцент

затверджені розпорядженням по факультету автоматики телемеханіки та зв'язку від «01» жовтня 2025 року № 3

2 Строк подання студентом закінченої роботи «30» грудня 2025 року

3 Вихідні дані Правила технічної експлуатації залізниць України (ПТЕ).

Інструкція з сигналізації на залізницях України (ІСІ). Норми технологічного проектування пристроїв автоматики та телемеханіки на залізничному транспорті України. Наукові та технічні публікації щодо волоконно-оптичних сенсорів (DAS, FBG, Rayleigh Scattering). Матеріали з розробки та впровадження систем розподіленого акустичного моніторингу на транспорті (Distributed Acoustic Sensing). Методичні матеріали та наукові статті з аналізу даних за допомогою нейромереж (CNN, LSTM, Autoencoder).

4 Зміст розрахунково-пояснювальної записки (перелік питань, які потрібно розробити) 1 Аналіз відомих методів ідентифікації рухомого складу та постановка задачі дослідження

2 Проектування системи ідентифікації рухомого складу на основі DAS та глибокого навчання

3 Імітаційне моделювання роботи системи ідентифікації

5 Перелік графічного матеріалу 1 Структурна схема запропонованого методу ідентифікації 2 Функціональна схема 3 Схема комплексного дослідження ефективності моделей глибокого навчання для задач підрахунку вісей, виявлення дефектів та класифікації рухомого складу 4 Архітектура проекту DAS Project: від збору даних до візуалізації результатів глибокого навчання 5. Результати імітаційного моделювання

7 Дата видачі завдання «02» жовтня 2025 року.

КАЛЕНДАРНИЙ ПЛАН

Назва етапів	Строк виконання етапів	Примітка
Вступ	14.10.2025 р.	
1 Аналіз відомих методів ідентифікації рухомого складу та постановка задач дослідження	14.10.2025 р.	
1.1 Огляд традиційних методів ідентифікації рухомого складу	14.10.2025 р.	
1.2 Переваги волоконно-оптичних сенсорів	14.10.2025 р.	
1.3 Фундаментальні проблеми ВОС при вирішенні задач ідентифікації на ВШМ	14.10.2025 р.	
1.4 Обґрунтування методу програмного подолання апаратних обмежень DAS за допомогою технологій глибокого навчання	14.10.2025 р.	
1.5 Висновки до розділу	14.10.2025 р.	
2 Проектування системи ідентифікації рухомого складу на основі DAS та глибокого навчання	01.11.2025 р.	
2.1 Розробка структурної схеми інформаційної системи	01.11.2025 р.	
2.2 Розробка функціональної схеми системи ідентифікації рухомого складу на основі DAS та глибокого навчання	01.11.2025 р.	
2.3 Проектування модуля класифікації рухомого складу	01.11.2025 р.	
2.4 Проектування модуля діагностики аномалій рухомого складу	15.11.2025 р.	
2.5 Проектування модуля композиційного аналізу (U-Net Deconvolution)	15.11.2025 р.	
2.6 Висновки до розділу	15.11.2025 р.	
3 Імітаційне моделювання роботи системи ідентифікації	13.12.2025 р.	
3.1 Вибір середовища та інструментів імітації	30.12.2025 р.	
3.2. Розробка методики генерації синтетичних даних для навчання неймережових моделей ідентифікації рухомого складу	30.12.2025 р.	
3.3 Імітаційне моделювання роботи системи ідентифікації	30.12.2025 р.	
3.4 Аналіз та інтерпретація результатів моделювання	30.12.2025 р.	
Висновки	30.12.2025 р.	

Здобувач

Максим КАНЄВСЬКИЙ

Керівник

Сергій ЗМІЙ

Зміст

Вступ	7
1 Аналіз відомих методів ідентифікації рухомого складу та постановка задач дослідження	10
1.1 Огляд традиційних методів ідентифікації рухомого складу	10
1.2 Переваги волоконно-оптичних сенсорів	14
1.3 Фундаментальні проблеми БОС при вирішенні задач ідентифікації на ВШМ	18
1.4 Обґрунтування методу програмного подолання апаратних обмежень DAS за допомогою технологій глибокого навчання	18
1.5 Висновки до розділу	18
2 Проектування системи ідентифікації рухомого складу на основі DAS та глибокого навчання	25
2.1 Розробка структурної схеми інформаційної системи	25
2.2 Розробка функціональної схеми системи ідентифікації рухомого складу на основі DAS та глибокого навчання	28
2.3 Проектування модуля класифікації рухомого складу	30
2.4. Проектування модуля діагностики аномалій рухомого складу	33
2.5. Проектування модуля композиційного аналізу (U-Net Deconvolution)	34
2.6 Висновки до розділу	37
3 Імітаційне моделювання роботи системи ідентифікації	39
3.1 Вибір середовища та інструментів імітації	39
3.2. Розробка методики генерації синтетичних даних для навчання нейромережових моделей ідентифікації рухомого складу	53
3.3 Імітаційне моделювання роботи системи ідентифікації	67
3.4 Аналіз та інтерпретація результатів моделювання	78
3.5 Висновки до розділу	87
Висновки	90
Список використаних джерел	Ошибка! Закладка не определена.

					ВКР.01.25.01.20.ПЗ			
Зм.	Арк.	№ докум.	Підпис	Дата				
Розроб.		Канєвський			Розроблення системи ідентифікації високошвидкісних поїздів з використанням розподілених акустичних сенсорів	Літ.	Аркуш	Аркушів
Перев.		Змій					6	103
						УкрДУЗТ		
Н. контр								
Затв.								

Вступ

Сучасний етап розвитку залізничного транспорту, що характеризується впровадженням високошвидкісних магістралей та підвищенням інтенсивності перевезень, висуває якісно нові вимоги до систем забезпечення безпеки руху та діагностики інфраструктури. Традиційні дискретні засоби контролю, такі як рейкові ланцюги, лічильники осей, системи радіочастотної ідентифікації та пости акустичного контролю, забезпечують моніторинг лише в окремих точках маршруту, залишаючи неконтрольованими протяжні ділянки колії, що створює ризики пропуску передаварійних станів рухомого складу. Крім того, складна електромагнітна обстановка на електрифікованих ділянках високошвидкісних магістралей суттєво знижує надійність класичних електронних датчиків. Враховуючи це, стратегічним напрямком розвитку галузі є перехід до технологій безперервного моніторингу, серед яких найбільш перспективною вбачається технологія розподіленого акустичного сенсингу (DAS). Вона дозволяє використовувати існуючі волоконно-оптичні кабелі як масив віртуальних датчиків вібрації. Проте широке впровадження DAS стримується низкою невирішених науково-технічних проблем, зокрема ефектом бази вимірювання (Gauge Length), що призводить до просторового розмиття сигналів від близько розташованих осей, та низьким співвідношенням сигнал/шум. У зв'язку з цим, розробка нових методів обробки сигналів DAS із застосуванням технологій глибокого навчання для точної ідентифікації та діагностики рухомого складу є актуальною науково-прикладною задачею.

Кваліфікаційна робота виконується у контексті пріоритетних напрямків модернізації транспортної інфраструктури, спрямованих на цифровізацію залізниць та впровадження інтелектуальних транспортних систем (Smart Railway) для переходу до стратегії обслуговування за фактичним станом.

					ВКР.01.25.01.20.ПЗ	Арк.
Зм.	Арк.	№ докум.	Підпис	Дата		7

Метою роботи є підвищення ефективності та надійності системи моніторингу високошвидкісних магістралей шляхом розробки методу автоматичної ідентифікації та діагностики рухомого складу на основі аналізу віброакустичних сигналів DAS із застосуванням моделей глибокого навчання. Для досягнення цієї мети необхідно вирішити комплекс завдань, що включає: аналіз обмежень існуючих систем ідентифікації та фізичних особливостей технології DAS; розробку структурно-функціональної організації системи моніторингу; створення імітаційної моделі («цифрового двійника») взаємодії системи «поїзд-колія-грунт-волокно» для генерації навчальних даних; розробку архітектур нейронних мереж для задач класифікації типів поїздів, виявлення аномалій технічного стану та відновлення просторової роздільної здатності сигналу; а також проведення імітаційного моделювання для перевірки адекватності запропонованих рішень.

Об'єктом дослідження є процес автоматизованого моніторингу параметрів руху та технічного стану рухомого складу на залізничному транспорті.

Предметом дослідження є методи та алгоритми обробки розподілених віброакустичних сигналів волоконно-оптичних сенсорів із використанням глибоких нейронних мереж, зокрема згорткових та рекурентних архітектур, для вирішення задач ідентифікації та дефектоскопії.

Методологічну основу роботи складають методи цифрової обробки сигналів для спектрально-часового аналізу вібрацій; методи математичного моделювання та хвильової теорії для опису процесів поширення пружних хвиль у ґрунті та формування відгуку оптичного волокна; методи машинного навчання та глибоких нейронних мереж для побудови класифікаторів та детекторів аномалій; а також методи математичної статистики для оцінки достовірності результатів моделювання.

У роботі пропонується новий підхід до обробки сигналів DAS, що базується на програмній компенсації апаратних обмежень сенсора. Наукова новизна полягає в обґрунтуванні застосування архітектури глибокої нейромережі U-Net для вирішення задачі сліпої просторової деконволюції сигналу, що теоретично дозволяє

					ВКР.01.25.01.20.ПЗ	Арк.
Зм.	Арк.	№ докум.	Підпис	Дата		8

відновити інформацію про окремі вісі візків в умовах обмеженої просторової роздільної здатності інтеррогатора. Також дістало подальшого розвитку застосування гібридних нейромереж типу CNN-LSTM для класифікації рухомого складу за його динамічним спектральним портретом та використання автокодувальників для виявлення аномалій у режимі навчання без учителя.

Практична цінність роботи полягає у розробці алгоритмічного забезпечення, яке дозволяє використовувати стандартну телекомунікаційну інфраструктуру залізниць для високоточного трекінгу та безперервної діагностики поїздів без необхідності встановлення додаткового дороговартісного польового обладнання. Запропонований метод створює передумови для впровадження економічно ефективних систем суцільного контролю безпеки руху на високошвидкісних магістралях.

					ВКР.01.25.01.20.ПЗ	Арк.
						9
Зм.	Арк.	№ докум.	Підпис	Дата		

1 Аналіз відомих методів ідентифікації рухомого складу та постановка задач дослідження

1.1 Огляд традиційних методів ідентифікації рухомого складу

Забезпечення безпеки, ефективності та надійності залізничних перевезень є фундаментальною задачею, що стоїть перед транспортною галуззю. Зі зростанням швидкостей руху, особливо в контексті розвитку високошвидкісних магістралей (ВШМ), а також збільшенням вантажопотоків, вимоги до систем моніторингу та управління рухом стають дедалі жорсткішими. Критичним компонентом таких систем є здатність до автоматичної, точної та своєчасної ідентифікації рухомого складу (РС). Ця задача історично охоплювала широкий спектр завдань: від визначення унікального номера транспортного засобу до класифікації його типу та діагностики технічного стану в русі. Протягом десятиліть для вирішення цих завдань було розроблено та впроваджено низку традиційних, переважно неоптичних, методів, кожен з яких має свої особливості та сферу застосування.

Найбільш поширеним у світовій практиці методом автоматизації обліку є радіочастотна ідентифікація (RFID). Ця технологія передбачає оснащення кожної одиниці рухомого складу, будь то локомотив чи вагон, пасивною RFID-міткою, що несе унікальний ідентифікатор. Стаціонарні зчитувачі, що встановлюються у ключових точках колійної інфраструктури (наприклад, на вході до станцій або депо), опитують ці мітки за допомогою радіохвиль та передають дані до інформаційних систем. Цей підхід забезпечує високу точність зчитування унікального номера та є відносно простим у впровадженні в існуючі системи управління [1-2].

Іншим поширеним методом є відео аналіз, що базується на технологіях комп'ютерного зору [2-3]. Стаціонарні відеокамери фіксують проходження поїзда, а спеціалізоване програмне забезпечення здійснює розпізнавання бортових номерів,

					ВКР.01.25.01.20.ПЗ	Арк.
Зм.	Арк.	№ докум.	Підпис	Дата		10

нанесених на кузови вагонів. Сучасні реалізації цього підходу також можуть використовувати алгоритми машинного навчання для спроб класифікувати тип вагона за його візуальними характеристиками, такими як форма, габарити або конфігурація [2]. Для глобального відстеження, переважно локомотивів, також застосовуються супутникові системи навігації (GPS) у поєднанні з каналами мобільного зв'язку (GPRS), що дозволяє диспетчерським центрам отримувати дані про місцезнаходження составу в реальному часі [1-2].

Окрему категорію складають приколійні (wayside) діагностичні системи, які не ідентифікують номер РС, але надають інформацію про його технічний стан. До них належать акустичні детектори підшипників (ABD), такі як TADS® або RailBAM®, які використовують масиви мікрофонів для прослуховування шуму буксових вузлів з метою виявлення дефектів на ранніх стадіях [4]. Також широко використовуються детектори гарячих букс (HBD) та детектори ударного навантаження коліс (WILD), які вимірюють температуру та динамічні сили для виявлення перегріву або дефектів коліс, наприклад, повзунів [5] (рисунок 1.1). Ці системи є важливим елементом проактивного обслуговування, але їхня функція є суто діагностичною, а не ідентифікаційною.

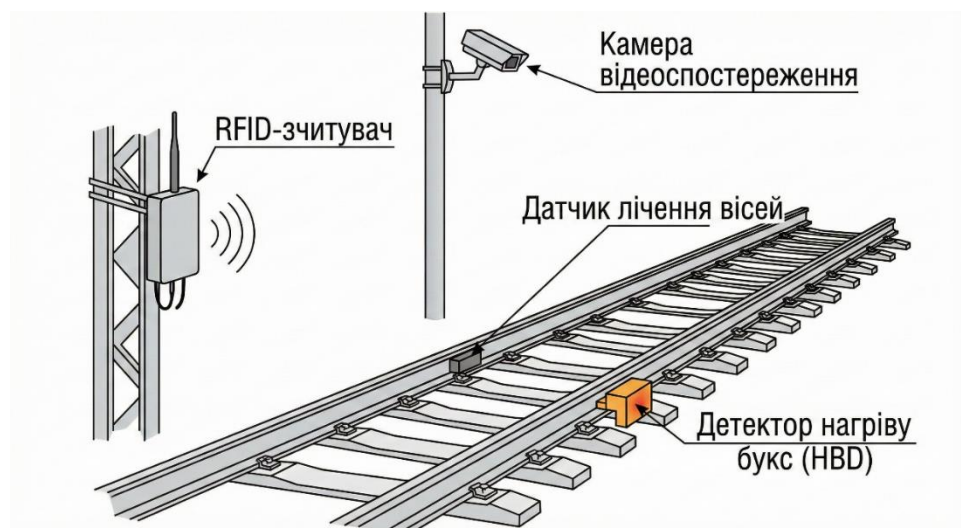

Рисунок 1.1 – Розміщення традиційних засобів ідентифікації та діагностики на залізничній інфраструктурі

Нарешті, фундаментальною задачею в системах залізничної автоматики є контроль цілісності составу та вільності ділянок колії, який традиційно вирішується за допомогою систем лічення вісей або аналізу статичних характеристик РС [6]. Цей метод полягає у вимірюванні параметрів, таких як кількість вісей у поїзді та відстані між ними, за допомогою точкових колійних датчиків (наприклад, електромагнітних) [6]. Зібрані дані (кількість вісей, міжосьові та міжвізкові відстані) порівнюються з еталонною базою даних для визначення типу вагонів та перевірки відповідності фактичного складу поїзда заявленому в комерційних документах [7]. Таким чином, традиційний ландшафт ідентифікації є фрагментованим: різні системи вирішують різні завдання – від зчитування номера до підрахунку вісей та діагностики окремих вузлів.

Незважаючи на десятиліття експлуатації, традиційні методи ідентифікації та моніторингу мають низку фундаментальних недоліків, які стають особливо критичними в умовах сучасних високошвидкісних магістралей (ВШМ) та при переході до проактивних стратегій обслуговування. Задачею даної кваліфікаційної роботи є розробка методу, що базується на аналізі вібрацій та частотних спектрів, і саме аналіз недоліків існуючих систем доводить актуальність такого переходу.

Системи, що базуються на візуальному та радіочастотному розпізнаванні, стикаються з серйозними проблемами надійності. Ефективність відеоаналізу катастрофічно падає в реальних умовах експлуатації. На високих швидкостях руху «змазування» зображення (motion blur) ускладнює розпізнавання [3]. Крім того, бортові номери вагонів часто бувають забруднені брудом, снігом або продуктами зносу, що унеможливорює їхнє зчитування. Системи RFID, хоча й надійніші в плані зчитування, мають значні економічні та інфраструктурні бар'єри: вони вимагають встановлення пасивної мітки на *кожну* одиницю рухомого складу в парку та монтажу дорогих зчитувачів у кожній точці контролю. До того ж, існують обмеження щодо швидкості зчитування пасивних міток на високих швидкостях; дослідження показують, що 100% зчитування гарантується лише до певних меж швидкості та відстані [6].

					ВКР.01.25.01.20.ПЗ	Арк.
Зм.	Арк.	№ докум.	Підпис	Дата		12

Більш загальною, але критичною проблемою для ВШМ є вразливість усіх традиційних електронних систем до потужних електромагнітних завад (ЕМІ). Високовольтні лінії контактної мережі та потужне тягове обладнання генерують значні електромагнітні поля, які можуть спричиняти збої в роботі чутливої електроніки, включаючи RFID-зчитувачі та електронні лічильники вісей [7].

Приколійні діагностичні комплекси, такі як акустичні детектори підшипників (ABD) або детектори ударного навантаження (WILD), хоч і є ефективними, за своєю природою є *точковими* (локальними) сенсорами. Вони надають діагностичну інформацію лише в тому конкретному місці, де вони встановлені, і не здатні забезпечити суцільний (безперервний) моніторинг рухомого складу вздовж усього перегону. Це створює «сліпі зони» у моніторингу, де дефект, що розвивається, може залишитися непоміченим між двома діагностичними пунктами [5].

Однак найбільш фундаментальним обмеженням, що безпосередньо стосується мети даної роботи, є недосконалість методу ідентифікації за статичними характеристиками, тобто за кількістю та розташуванням вісей. Цей підхід, на якому базуються традиційні лічильники вісей, має непереборну ваду – *неоднозначність*. Значна кількість різних типів рухомого складу, особливо у вантажному парку (наприклад, різні моделі цистерн, хоперів, платформ), мають абсолютно ідентичні статичні характеристики, однакову кількість вісей та стандартні міжосьові відстані (рисунк 1.2). Внаслідок цього, система, що базується лише на цих параметрах, не здатна унікально ідентифікувати *тип* вагона. Вона може лише визначити, що вагон належить до певної «множини» або кластера вагонів зі схожими параметрами, а точна ідентифікація можлива лише після складного зіставлення з даними комерційних систем [6].

Рисунок 1.2 – Ілюстрація неоднозначності ідентифікації рухомого складу за статичними геометричними параметрами (кількістю та розташуванням вісей)

Найголовніше, і це є ключовим для даного дослідження, статичний аналіз є «спектрально сліпим» і не надає абсолютно жодної діагностичної інформації. Вагон із критичним дефектом підшипника або повзуном на колесі матиме ті ж самі міжосьові відстані, що й повністю справний вагон. Таким чином, традиційні методи або ідентифікують номер, не знаючи стану (RFID, відео), або контролюють стан в одній точці (WILD, HBD), або намагаються ідентифікувати за параметрами, які не несуть жодної інформації про стан (лічильники вісей). Це доводить гостру необхідність переходу від аналізу статичних параметрів до аналізу динамічних віброакустичних сигнатур, які є унікальними для кожного типу РС та одночасно відображають його технічний стан [8].

1.2 Переваги волоконно-оптичних сенсорів

Волоконно-оптичні сенсори (ВОС) представляють собою технологічну платформу, що здатна кардинально змінити підхід до моніторингу залізничної

інфраструктури та рухомого складу, долаючи фундаментальні недоліки традиційних електронних систем. Їхнє застосування на залізничному транспорті є логічним та обґрунтованим кроком, що базується на унікальному наборі їхніх фундаментальних переваг [9].

Ключовою перевагою ВОС є їхня повна несприйнятливість до електромагнітних завад (ЕМІ). Оскільки сенсори працюють зі світлом, а не з електричним струмом, вони є абсолютно інертними до будь-якого рівня електромагнітних полів. Це робить їх єдиним надійним рішенням для точних вимірювань у безпосередній близькості до контактної мережі та тягового обладнання ВІШМ. Крім того, ВОС здатні функціонувати в екстремальних погодних умовах, не піддаються корозії та мають високу чутливість до вібрацій та деформацій [9, 10].

Для задач ідентифікації РС у залізничній галузі найбільшого поширення набули два основних типи волоконно-оптичних сенсорів: точкові сенсори на основі волоконних бреггівських ґраток (FBG) та розподілені акустичні сенсори (DAS).

Сенсори FBG є високоточними "оптичними тензодатчиками", що реєструють деформацію рейки у точці їх встановлення. При проходженні колеса вони генерують чіткий пік сигналу, що дозволяє з високою точністю вирішувати локальні задачі, такі як підрахунок вісей, зважування в русі (WIM) та діагностику дефектів коліс (наприклад, повзунів) шляхом аналізу високочастотних ударних компонент у сигналі [9, 11].

Проте, незважаючи на їхню точність, FBG залишаються локальними сенсорами. Фундаментально новий підхід до моніторингу пропонує технологія розподіленого акустичного сенсингу (DAS) [9, 10]. Ця технологія перетворює стандартний телекомунікаційний оптичний кабель, що вже прокладений вздовж залізничної колії, на безперервний масив із тисяч віртуальних мікрофонів. Система DAS працює за принципом фазочутливої оптичної рефлектометрії (Ф-OTDR), аналізуючи когерентне зворотне релеївське розсіювання світла у волокні [9]. Будь-яка вібрація чи акустична хвиля, що діє на кабель (наприклад, від поїзда), викликає

					ВКР.01.25.01.20.ПЗ	Арк.
Зм.	Арк.	№ докум.	Підпис	Дата		15

мікроскопічні зміни фази розсіяного світла, дозволяючи системі в реальному часі точно локалізувати джерело вібрації вздовж десятків кілометрів кабелю з одного блоку опитування (рисунок 1.3). Можливість використання існуючої телекомунікаційної інфраструктури також робить цей підхід надзвичайно економічно ефективним [9].

Рисунок 1.3 – Принцип роботи системи розподіленого акустичного моніторингу (DAS) на основі фазочутливої рефлектометрії

Саме ця здатність до безперервного просторово-часового моніторингу робить DAS ідеальним інструментом для ідентифікації РС за його спектрсигналом. Кожен поїзд під час руху генерує унікальну та складну віброакустичну сигнатуру, або «акустичний відбиток». Цей «спектрсигнал» є сукупністю багатьох фізичних процесів: механічних вібрацій від взаємодії в системі «колесо-рейка», шуму буксових вузлів, коливань візків та тягового обладнання [12]. На високошвидкісних магістралях до цих механічних джерел додається, а часто й починає домінувати, потужний аеродинамічний шум. Ця комплексна сигнатура, що поєднує низькочастотні вібрації та високочастотні акустичні компоненти, є унікальною для

кожного типу РС. Наприклад, важкий вантажний поїзд генерує потужні низькочастотні вібрації, тоді як легкий високошвидкісний пасажирський поїзд характеризується іншим спектром з вираженою аеродинамічною складовою [13].

Система DAS здатна реєструвати «спектрсигнал» у всій його повноті як часово-частотне уявлення. На відміну від статичного підрахунку вісей, цей підхід є нескінченно багатшим на інформацію. По-перше, він дозволяє унікально класифікувати тип РС, оскільки їхні спектральні портрети суттєво відрізняються [14]. По-друге, що найважливіше, цей метод є діагностичним. Будь-який дефект рухомого складу – повзун на колесах, несправність підшипника, розбалансування – неминуче проявляється як аномалія у спектрсигналі, генеруючи нехарактерні частоти або ударні імпульси (рисунок 1.4) [15].

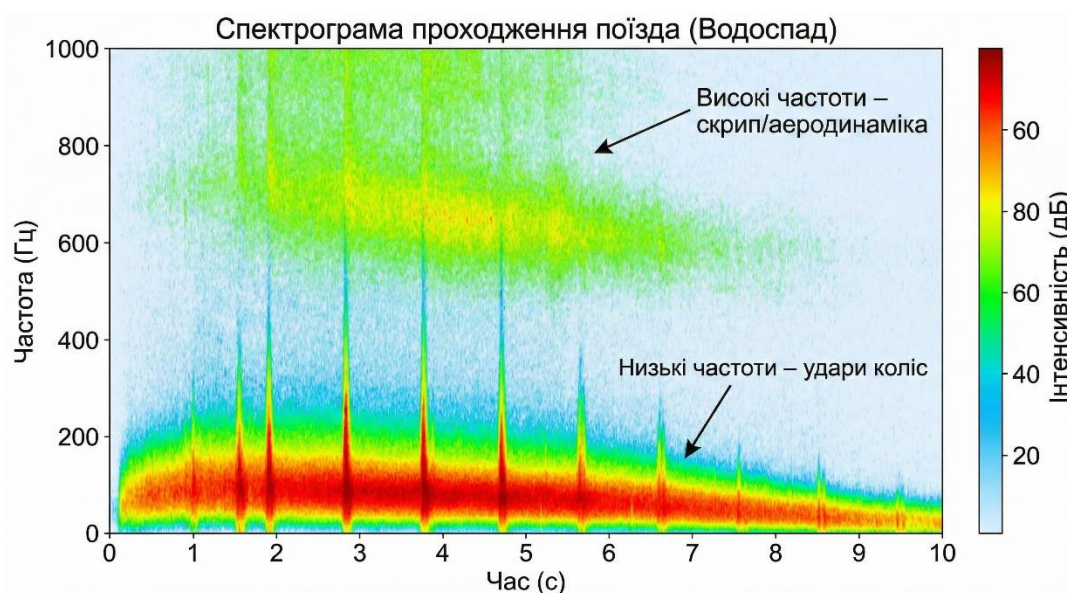

Рисунок 1.4 – Приклад віброакустичного спектрального портрету (спектрограми) проходження поїзда, отриманого системою DAS

Таким чином, аналізуючи спектрсигнал, можна одночасно вирішити дві задачі: ідентифікувати тип РС та оцінити його технічний стан.

1.3 Фундаментальні проблеми ВОС при вирішенні задач ідентифікації на ВШМ

Аналіз переваг волоконно-оптичних сенсорів, проведений у попередньому підрозділі, чітко показує, що саме вони є найбільш перспективною технологічною базою для моніторингу ВШМ. Однак, незважаючи на їхні видатні переваги, існуючі реалізації ВОС-систем також стикаються з фундаментальними обмеженнями, які не дозволяють вирішити повний спектр задач ідентифікації РС на ВШМ.

Перша проблема стосується сенсорів FBG. Як було зазначено, сенсори FBG є неперевершеними за точністю для підрахунку вісей та зважування. Проте вони, як і традиційні датчики, є точковими [16]. Забезпечення суцільного моніторингу ВШМ за допомогою FBG вимагало б встановлення тисяч таких сенсорів, що є економічно та технічно нереалістичним. Вони залишаються ідеальним рішенням лише для «контрольних точок» або моніторингу окремих критичних об'єктів інфраструктури, таких як мости, але не для суцільного контролю перегонів [16, 17].

Друга, і більш фундаментальна проблема стосується технології DAS. Саме DAS є єдиним рішенням для суцільного моніторингу, але вона має апаратне обмеження, відоме як просторова роздільна здатність (або «довжина вимірювальної бази», gauge length) (рисунок 1.5) [18]. У типових DAS-системах для моніторингу протяжних об'єктів вона складає 5-10 метрів [18]. Водночас, відстань між окремими вісями у візку (bogie) високошвидкісного поїзда є значно меншою (порядку 2-3 метрів). Наслідок цього очевидний: сенсорний «промінь» DAS є фізично ширшим, ніж відстань між об'єктами, які він намагається розрізнити. В результаті сигнали від окремих вісей зливаються (convolved) в один просторово «розмитий» сигнал [19]. На практиці це означає, що стандартні системи DAS не здатні надійно рахувати окремі вісі [18]. Вони можуть розрізняти лише «кластери візків» (bogie clusters). Цей апаратний недолік робить неможливим використання традиційного підходу до

ідентифікації на основі підрахунку вісей, що ще раз підкреслює необхідність переходу до аналізу спектральних сигнатур.

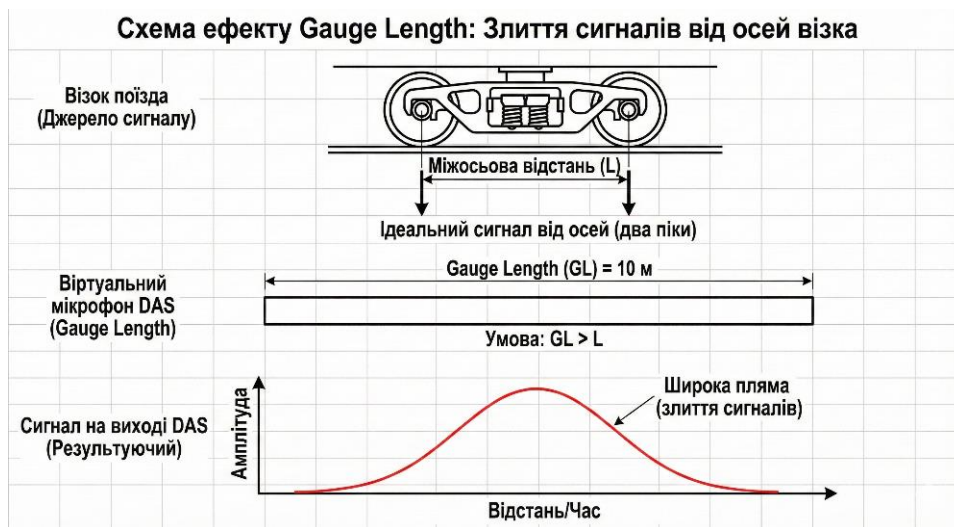

Рисунок 1.5 – Вплив просторової роздільної здатності (Gauge Length) на можливість розрізнення окремих вісей візка

Третя критична проблема DAS – це поляризаційне затухання (polarization fading) [20]. Це фізичне явище, при якому випадкові зміни стану поляризації (SoP) світла у волокні призводять до того, що зворотно розсіяний сигнал та опорний промінь лазера стають ортогональними. Це викликає деструктивну інтерференцію, внаслідок чого корисний сигнал у цій точці волокна може повністю зникнути. Це призводить до появи «сліпих зон» вздовж волокна та робить амплітуду сигналу нестабільною та ненадійною [21]. Для задачі спектрального аналізу, де важлива точна форма сигналу та його амплітудно-частотні характеристики, таке затухання є неприпустимим, оскільки воно спотворює або повністю знищує «спектрсигнал».

Четверта проблема має програмний характер: обсяг даних та шум. Системи DAS генерують колосальні обсяги даних (терабайти на добу) [9]. Ці дані за своєю природою є надзвичайно зашумленими. Корисний «спектрсигнал» поїзда похований під шаром системного шуму, а також потужного зовнішнього шуму від погодних умов, стороннього транспорту та інших джерел [22]. На ВШМ ця

проблема ускладнюється домінуванням високочастотного аеродинамічного шуму, який змішується з діагностичними механічними шумами [23, 24]. Виділити з цього хаосу стабільний та інформативний спектральний портрет є нетривіальною задачею обробки сигналів.

1.4 Обґрунтування методу програмного подолання апаратних обмежень DAS за допомогою технологій глибокого навчання

Проведений аналіз виявляє ключовий науково-технічний розрив. З одного боку, традиційні методи ідентифікації є застарілими, ненадійними та неінформативними для ВІШМ. З іншого боку, найбільш перспективна технологія – DAS – має низку фундаментальних апаратних та програмних проблем, які не дозволяють реалізувати її потенціал "з коробки". Зокрема, проблема низької просторової роздільної здатності робить неможливим використання класичного підходу ідентифікації за кількістю вісей, а проблеми затухання та шуму унеможливають надійний спектральний аналіз.

Для вирішення цих проблем у кваліфікаційній роботі пропонується новий метод, який складається з двох компонентів: жорсткої апаратної вимоги та інноваційного програмного рішення на основі технологій глибокого навчання (Deep Learning, DL).

Для вирішення проблеми поляризаційного затухання, запропонований метод вимагає використання сучасних DAS-інтеррогаторів з поляризаційною диверсифікацією (polarization diversity) [25]. Ця апаратна технологія використовує незалежну обробку двох ортогональних станів поляризації, що гарантує отримання стабільного сигналу без «сліпих зон» та зі значно вищим співвідношенням сигнал/шум [25]. Це є обов'язковою умовою для будь-якого подальшого високоточного спектрального аналізу.

					ВКР.01.25.01.20.ПЗ	Арк.
						20
Зм.	Арк.	№ докум.	Підпис	Дата		

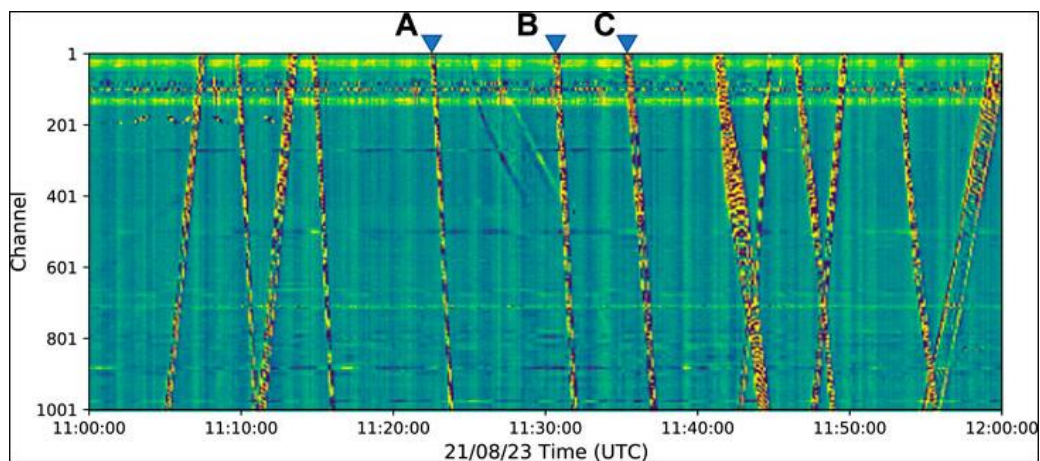

Рисунок 1.6 – Приклад моніторингу трафіку системою DAS: візуалізація переміщення рухомого складу в координатах «відстань-час» (вісь Y – канали сенсора, вісь X – час)

Для вирішення проблеми шуму та інтерпретації складних спектральних даних пропонується програмний комплекс на основі глибокого навчання. Традиційні методи шумозаглушення, такі як спектральне віднімання (Spectral Subtraction) або вейвлет-перетворення [26], є ефективними проти стаціонарного шуму, але часто нездатні впоратися зі складним, нестаціонарним та динамічним шумом, характерним для ВШМ [27].

Запропонований метод натомість використовує глибокі нейронні мережі для вивчення та класифікації «спектрсигналів». Процес складається з трьох етапів:

1) сирий, але стабільний (завдяки поляризаційній диверсифікації) 1D-сигнал вібрації перетворюється на 2D-уявлення, таке як спектрограма або мел-спектрограма. Це перетворення візуалізує частотний склад сигналу в часі, що є ідеальним входним форматом для згорткових нейронних мереж (Рисунок 1.6) [28-29].

2) для вирішення задачі діагностики пропонується використовувати Автокодувальник (Autoencoder). Ця мережа навчається в неконтрольованому режимі виключно на спектрограмах "здорових" поїздів. Коли на вхід навченої

моделі подається спектрограма з аномалією (від дефекту колеса або підшипника), мережа не може її коректно відновити. Висока помилка реконструкції (reconstruction error) між вхідним та вихідним сигналом автокодувальника слугує надійним індикатором аномалії [29-31].

3) сигнали, що пройшли перевірку автокодувальником (тобто, визнані "здоровими"), подаються на вхід гібридній нейронній мережі CNN-LSTM. У цій архітектурі згорткова нейронна мережа (CNN) виступає як екстрактор ознак, аналізуючи 2D-спектрограму та розпізнаючи складні спектральні патерни ("тембр" поїзда). Послідовність цих ознак у часі потім аналізується рекурентною мережею (LSTM), яка моделює часові залежності ("ритм" поїзда, наприклад, послідовність візків). Такий гібридний підхід є надзвичайно потужним для класифікації складних просторово-часових даних, якими є «спектрсигнали» поїздів [18, 28, 32].

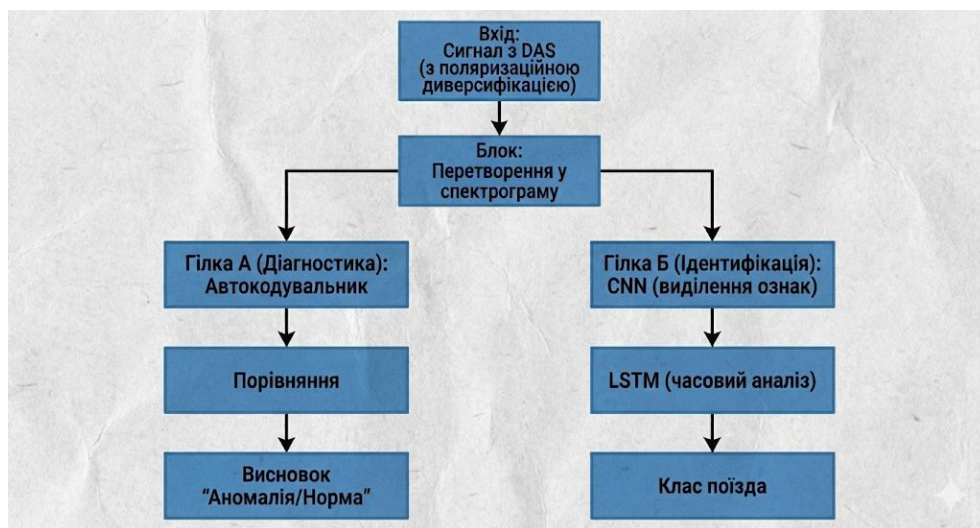

Рисунок 1.6 – Структурна схема запропонованого методу ідентифікації та діагностики на основі глибокого навчання

Цей метод свідомо обходить апаратне обмеження просторової роздільної здатності, відмовляючись від ненадійного підрахунку вісей на користь значно більш надійного та інформативного методу класифікації за спектральною сигнатурою. Хоча існують дослідження щодо програмного підвищення роздільної здатності DAS

за допомогою інших DL-архітектур, таких як U-Net, дана кваліфікаційна робота фокусується саме на спектральному аналізі як на основному джерелі ідентифікуючої та діагностичної інформації [24].

1.5 Висновки до розділу

У даному розділі проведено критичний аналіз існуючих підходів до ідентифікації рухомого складу на залізничному транспорті. Встановлено, що традиційні методи, такі як RFID, відеоаналіз та системи лічення вісей, мають фундаментальні недоліки, які роблять їх малопридатними для надійного моніторингу сучасних високошвидкісних магістралей. До цих недоліків належать висока вартість розгортання, вразливість до екстремальних умов експлуатації (високі швидкості, забруднення), чутливість до електромагнітних завад та, що найголовніше, неінформативність статичних параметрів (кількість вісей), які не дозволяють ані унікально ідентифікувати тип РС, ані діагностувати його стан [6,18].

В якості альтернативи обґрунтовано перехід до використання волоконно-оптичних сенсорних технологій, зокрема, розподіленого акустичного сенсингу. Переваги DAS, такі як імунітет до ЕМІ, суцільний моніторинг на десятки кілометрів та економічна ефективність, роблять його ідеальною платформою. Ключовою концепцією є відмова від підрахунку вісей на користь аналізу унікального віброакустичного «спектрсигналу» (або «спектрального портрету»), який несе багату ідентифікуючу та діагностичну інформацію [9, 21].

Однак було виявлено фундаментальні проблеми, що перешкоджають прямій реалізації цього методу: апаратне обмеження просторової роздільної здатності DAS, що унеможливорює підрахунок вісей, критична проблема поляризаційного затухання, що спотворює сигнал, та надзвичайно високий рівень шуму в даних [18, 19].

					ВКР.01.25.01.20.ПЗ	Арк.
Зм.	Арк.	№ докум.	Підпис	Дата		23

У зв'язку з цим, у кваліфікаційній роботі формулюється та обґрунтовується новий метод ідентифікації, який базується на двох ключових положеннях: 1) обов'язкове використання DAS-інтеррогаторів з поляризаційною диверсифікацією для отримання стабільного, високоякісного сигналу [25] та 2) застосування комплексного програмного рішення на базі глибокого навчання для програмного подолання решти обмежень. Запропонована неймережева архітектура включатиме Автокодувальники для неконтрольованого виявлення аномалій (діагностики) та гібридну модель CNN-LSTM для точної класифікації типу РС за його унікальним спектрально-часовим портретом [28-31]. Таким чином, дана робота спрямована на розробку та імітаційне моделювання (у наступних розділах) методу, що дозволяє проводити надійну ідентифікацію та діагностику РС на ВШМ, покладаючись на багату інформацію, що міститься у спектрисигналах, а не на застарілі статичні параметри.

2 Проектування системи ідентифікації рухомого складу на основі DAS та глибокого навчання

2.1 Розробка структурної схеми інформаційної системи

Структурна схема системи (рисунок 2.1) відображає ієрархію апаратних та програмних компонентів, необхідних для перетворення фізичних деформацій оптичного волокна у корисну інформацію про тип та стан рухомого складу. Система декомпозується на три рівні: оптичний фронтенд, рівень попередньої обробки та сервер аналітики.

Критичним елементом системи є інтеррогатор (DAS Interrogator), побудований за схемою фазочутливої оптичної рефлектометрії (Ф-OTDR). Для вирішення проблеми поляризаційного завмирання (polarization fading), яке виникає через випадковий дрейф стану поляризації (SOP) світла у волокні та призводить до втрати сигналу, у проекті застосовано схему приймача з поляризаційною диверсифікацією (Polarization Diversity Receiver).

Оптична схема такого приймача включає:

- вузькосмуговий лазер (Narrow Linewidth Laser) – генерує когерентні зондуєчі імпульси. Частина випромінювання відгалужується для використання як локальний осцилятор (Local Oscillator - LO).
- чутливий елемент - стандартне одномодове оптичне волокно (SMF-28), прокладене вздовж залізничної колії.
- блок когерентного детектування – сигнал зворотного розсіювання, що повертається з волокна, розділяється поляризаційним дільником променя (Polarization Beam Splitter - PBS) на дві ортогональні складові (E_x та E_y).
- оптичні гібриди 90° (90-deg Optical Hybrids) – кожна поляризаційна складова змішується з LO для отримання синфазної (I) та квадратурної (Q) компонент.
- балансні фотодетектори (BPD) – перетворюють оптичні сигнали в електричні, видаляючи постійну складову шуму.

					ВКР.01.25.01.20.ПЗ	Арк.
Зм.	Арк.	№ докум.	Підпис	Дата		25

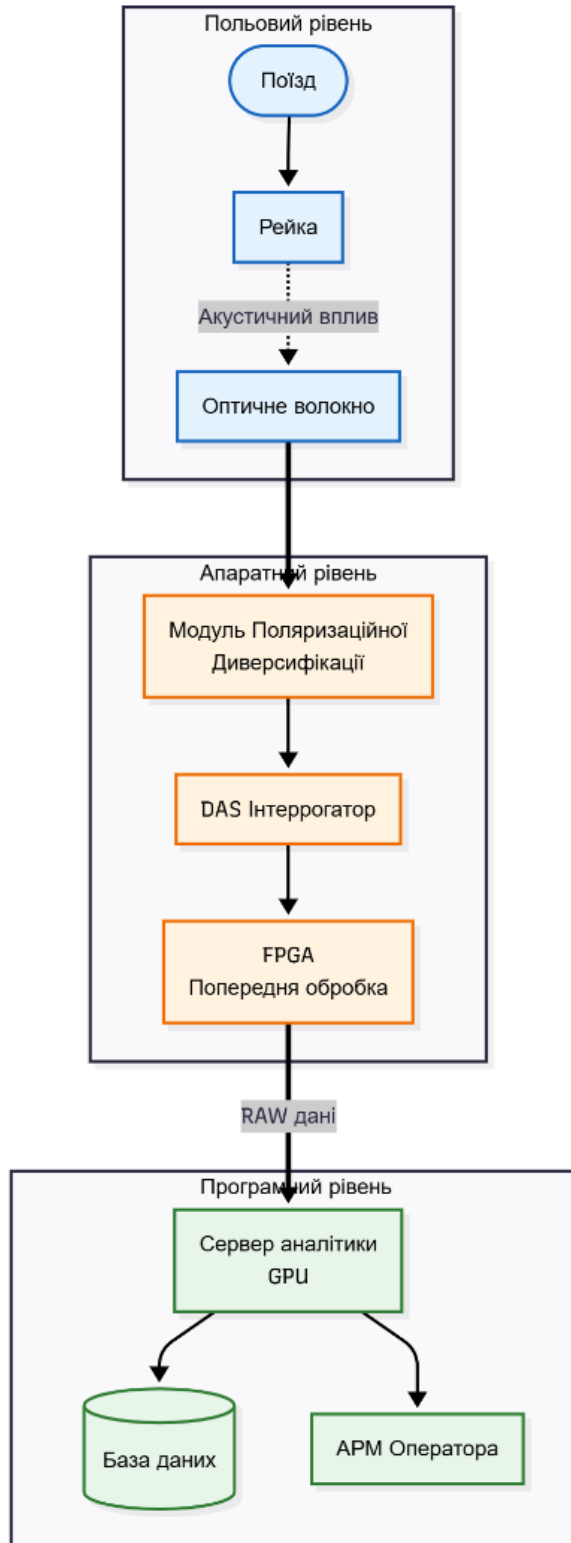

Рисунок 2.1 – Структурна схема системи ідентифікації рухомого складу на основі DAS та глибокого навчання

Завдяки такій архітектурі, навіть якщо сигнал у одній поляризації зникає через завмирання, він зберігається в ортогональній проекції. Результируюча амплітуда $A(t)$ обчислюється як векторна сума

$$A(t) = \sqrt{|E_x(t)|^2 + |E_y(t)|^2}. \quad (2.1)$$

Це гарантує стабільний коефіцієнт сигнал/шум (SNR) уздовж усього волокна, що є необхідною умовою для коректної роботи нейромереж [33].

Рівень збору та попередньої обробки (DAQ & Preprocessing) Цей рівень реалізується на базі високошвидкісних ПЛІС (FPGA), які виконують первинну обробку потоку даних у реальному часі:

- аналого-цифрове перетворення – оцифровка сигналів з BPD із частотою дискретизації ≥ 100 МГц.

- I/Q Демодуляція – відновлення фази оптичної хвилі $\varphi(t) = \arctan(Q(t)/I(t))$. Саме фаза пропорційна деформації волокна, спричиненій вібрацією поїзда.

- децимація (Decimation) – зниження частоти дискретизації до акустичного діапазону (наприклад, 4 кГц або 10 кГц), оскільки корисний спектр сигналів поїзда лежить переважно в межах до 2-3 кГц.

Сервер аналітики (Analytics Server) – це потужний обчислювальний кластер із графічними процесорами (GPU), на якому розгорнуто програмне забезпечення для глибокого навчання. Сюди надходить сформована просторово-часова матриця даних (DAS waterfall), де осі відповідають відстані вздовж колії та часу.

2.2 Розробка функціональної схеми системи ідентифікації рухомого складу на основі DAS та глибокого навчання

Функціональна архітектура розробленої системи, наведена на Рисунку 2.2, реалізує ієрархічний конвеєрний підхід до обробки інформації, забезпечуючи автоматизовану трансформацію сирих інтерферометричних даних у верифіковані діагностичні висновки. Логіка функціонування комплексу розпочинається з блоку виявлення подій (Event Triggering), який виступає в ролі адаптивного енергетичного фільтра; його основним завданням є моніторинг поточної енергії акустичного сигналу вздовж оптичного волокна та активація процесу запису лише за умови перевищення динамічного порогу, що дозволяє відсіювати фонові шуми та оптимізувати використання обчислювальних ресурсів. Після фіксації події («Trigger ON») потік даних підлягає попередній обробці, що включає часову сегментацію (вікнування) та перетворення сигналу з часової області у частотно-часовий простір шляхом генерації мел-спектрограм, які слугують уніфікованим вхідним форматом для наступних стадій аналізу.

Архітектура розгалужується на три паралельні обчислювальні гілки, кожна з яких базується на спеціалізованих нейромережевих моделях для вирішення конкретних фізичних задач моніторингу. Гілка класифікації (Classification Branch) використовує гібридну архітектуру CNN-LSTM для вилучення інваріантних ознак із спектральних образів, що дозволяє ідентифікувати тип рухомого складу (вантажний, пасажирський, швидкісний) через аналіз унікальних ритмічних патернів та частотних характеристик. Паралельно функціонує гілка діагностики (Diagnosis Branch), побудована на базі автокодувальника (Autoencoder), який реалізує стратегію навчання «без учителя»: шляхом оцінки похибки реконструкції вхідного спектра система детектує аномалії ходової частини, такі як повзуни або дефекти поверхні кочення, що проявляються як статистичні відхилення від еталонного розподілу нормальних сигналів.

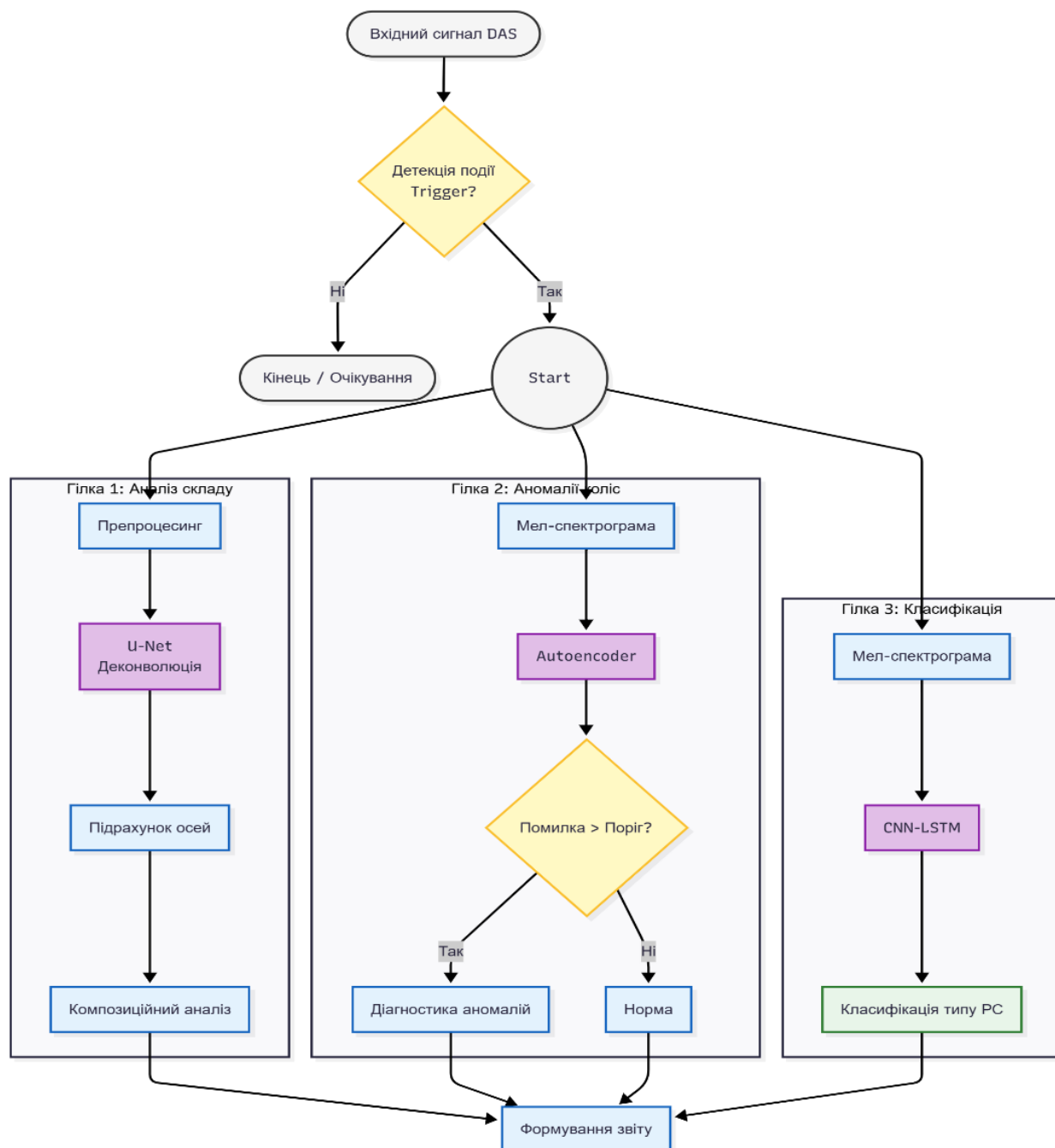

Рисунок 2.2 – функціональна схема

Третьою складовою є гілка композиційного аналізу (Composition Branch), яка вирішує фундаментальну проблему просторової роздільної здатності технології DAS. Вона імплементує модель U-Net для виконання операції «сліпої» деконволюції, що дозволяє програмно нівелювати інтегральний ефект бази вимірювання (Gauge Length) та відновити чіткі імпульси від окремих осей, забезпечуючи прецизійний підрахунок їх кількості. Фінальний етап передбачає

агрегацію результатів роботи всіх трьох аналітичних модулів у блоці формування звіту, де синтезується комплексна інформація про клас об'єкта, його швидкість, конфігурацію осей та наявність критичних дефектів, що забезпечує повноту даних для прийняття експлуатаційних рішень у режимі м'якого реального часу [34].

2.3 Проектування модуля класифікації рухомого складу

Для задачі ідентифікації типу РС обрано гібридну архітектуру CNN-LSTM (Convolutional Neural Network + Long Short-Term Memory). Цей вибір зумовлений природою акустичних сигналів поїздів, які мають як виражені частотні ознаки (спектральний «підпис» двигунів, аеродинаміки), так і часову структуру (ритмічність руху вагонів).

В якості математичної моделі вхідних даних для нейронної мережі було обрано Мел-спектрограми, які забезпечують компактне та інформативне представлення акустичних сигналів для подальшого аналізу. Процес формування таких спектрограм є багатоетапною процедурою, що безпосередньо включає:

- швидке перетворення Фур'є (STFT) ми сегментуємо вхідний сигнал $x[n]$ за допомогою віконної функції $w[n]$, після чого кожен виділений фрагмент трансформується безпосередньо у частотну область

$$X(m, k) = \sum_{n=0}^{N-1} x[n + mH]w[n]e^{-j\frac{2\pi}{N}kn}, \quad (2.2)$$

де N – розмір вікна, H – крок (hop size) [35].

- Mel-scale конвертації трансформує частотну вісь у шкалу мел (m) для імітації людського сприйняття, що забезпечує зменшення розмірності даних із

обов'язковим збереженням характерних ознак типу гулу чи скрипу, необхідних для подальшої класифікації

$$m = 2595 \cdot \log_{10} \left(1 + \frac{f}{700} \right).$$

Застосовується банк трикутних фільтрів для отримання енергії у мел-смугах [36].

Архітектура мережі містить згорткові (CNN), рекурентні (LSTM) та вихідні (Dense) шари. CNN виконують функцію екстрактора ознак (рисунок 2.3). Кілька шарів 2D-згортки (Conv2D) з ядрами розміром 3×3 автоматично виділяють локальні патерни на спектрограмі (наприклад, гармоніки, ударні імпульси). Операція згортки $Y = \sigma(W \cdot X + b)$, де σ – функція активації ReLU [37].

Рекурентні шари (LSTM) – вихід CNN (послідовність векторів ознак) подається на вхід LSTM. Це дозволяє моделювати довгострокові часові залежності. Математика комірки LSTM описується системою рівнянь [38, 39]:

$$i_t = \sigma(W_{x_f} \cdot X_t + W_{h_f} \cdot h_{t-1} + b_f), \quad (2.3)$$

$$f_t = \sigma(W_{x_i} \cdot X_t + W_{h_i} \cdot h_{t-1} + b_i), \quad (2.4)$$

$$o_t = \sigma(W_{x_o} \cdot X_t + W_{h_o} \cdot h_{t-1} + b_o), \quad (2.5)$$

$$c_t = f_t \odot C_{t-1} + i_t \odot \tanh(W_{x_f} \cdot X_t + W_{h_f} \cdot h_{t-1} + b_f), \quad (2.6)$$

$$h_t = o_t \odot \tanh(c_t), \quad (2.7)$$

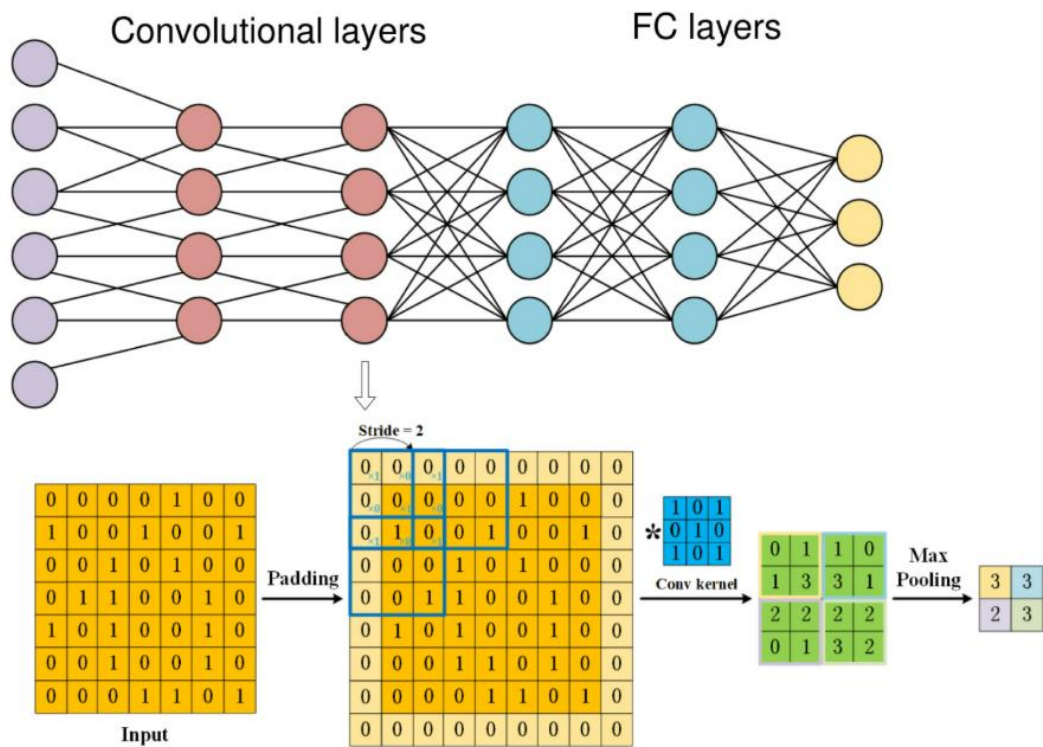

Рисунок 2.3 - Діаграма архітектури CNN, що демонструє згортковий шар

Вихідний шар (Dense) повнозв'язний з функцією Softmax для класифікації (рисунок 2.4) [38].

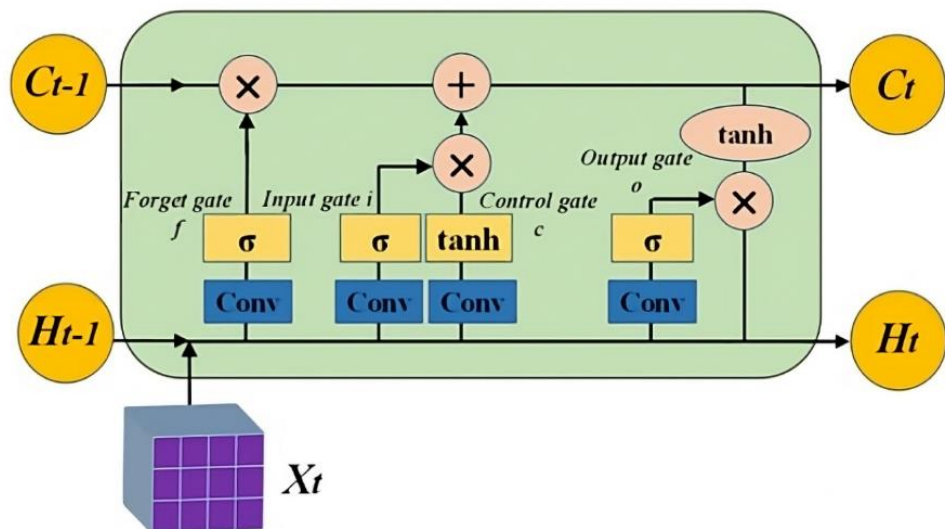

Рисунок 2.4 – Архітектура мережі LSTM

2.4. Проектування модуля діагностики аномалій рухомого складу

Методологія діагностики технічного стану базується на концепції виявлення аномалій (Anomaly Detection) із застосуванням режиму навчання «без вчителя» (unsupervised) [40], що дозволяє системі працювати без попередньо розміченої бази дефектів. В основу підходу покладено гіпотезу, що такі пошкодження, як повзуни чи вібрації підшипників, є статистично рідкісними подіями, тому модель тренується ідеально реконструювати «нормальні» сигнали, реагуючи значним зростанням помилки відновлення на будь-які відхилення. Для ефективної реалізації цього алгоритму нами використовується глибокий згортковий автокодувальник (Convolutional Autoencoder):

- енкодер $E(x)$ стискає вхідну спектрограму x у латентний вектор z низької розмірності («пляшкове горлечко»), відкидаючи шум і залишаючи лише головні ознаки нормального руху.

- декодер $D(z)$ намагається відновити вихідний сигнал $\hat{x}$ з вектору z [41].

Критично важливим етапом налаштування моделі є вибір цільової функції, яка дозволяє кількісно оцінити якість роботи автокодувальника. У процесі навчання оптимізація ваг нейронної мережі здійснюється шляхом мінімізації середньоквадратичної помилки реконструкції (Mean Squared Error – MSE), причому тренування проводиться виключно на наборі даних від справного рухомого складу, що дозволяє сформувати еталонний профіль «нормальності» для подальшого порівняння згідно з формулою [42]

$$L_{MSE} = \frac{1}{N} \sum_{i=1}^N \|x_i - D(E(x_i))\|, \quad (2.8)$$

Функціонування модуля діагностики базується на властивості автокодувальника мінімізувати втрати інформації лише для тих класів сигналів, які

були представлені у навчальній вибірці. Оскільки тренування мережі здійснюється виключно на масиві «здорових» даних, її латентний простір оптимізується для кодування нормативних вібраційних патернів коліс та рейок. У процесі експлуатації, коли на вхід енкодера надходить сигнал із структурним дефектом — наприклад, високоамплітудними періодичними ударами від повзуна (flat wheel), — нейронна мережа виявляється неспроможною ефективно упаковати цю нетипову, високочастотну інформацію у стиснений латентний код. Внаслідок цього декодер, відновлюючи сигнал із неповної репрезентації, генерує вихідний образ, який суттєво відрізняється від оригіналу, що призводить до різкого зростання похибки реконструкції. Для автоматизації прийняття рішень застосовується статистичний підхід: аномалія детектується, якщо обчислена помилка реконструкції $Error(x)$ перевищує динамічний поріг T . Розрахунок цього порогового значення базується на правилі трьох сигм[42]:

$$Error(x) > T = \mu_{train} + 3\sigma_{train}, \quad (2.9)$$

де μ_{train} та σ_{train} відповідно математичне очікування та середньоквадратичне відхилення помилки на навчальній вибірці, що забезпечує статистично обґрунтовану сепарацію дефектів від допустимих експлуатаційних варіацій сигналу.

2.5. Проектування модуля композиційного аналізу (U-Net Deconvolution)

Цей модуль вирішує специфічну для DAS проблему низької просторової роздільної здатності. Ширина зондуючого імпульсу та база вимірювання (Gauge Length, зазвичай 10 м) призводять до того, що сигнали від сусідніх колісних пар зливаються в одну пляму.

Обґрунтування застосування архітектури U-Net для розв’язання задачі просторової деконволюції є критично важливим для підвищення точності ідентифікації рухомого складу. Необхідність такого підходу викликана тим, що в умовах широкої бази вимірювання (Gauge Length) сигнали від сусідніх осей накладаються один на одного, створюючи розмитий (blurring) ефект, що ускладнює їх чітке розділення та підрахунок. U-Net – мережа, яка спочатку створювалася для сегментації біомедичних зображень, – була успішно адаптована для обробки 1D або 2D DAS-даних. Її архітектурна перевага полягає у симетричному використанні кодувальника (Encoder), який послідовно стискає просторові ознаки, та декодувальника (Decoder), який їх відновлює. Ключовим елементом, що забезпечує відновлення точних просторових контурів (відновлення чітких меж осей), є «skip connections» (короткі з’єднання), які передають деталі високої роздільної здатності безпосередньо від кодувальника до декодувальника. Така структура дозволяє виконувати завдання Spatial Deep Deconvolution запропонований Yuan et al [31], підвищуючи роздільну здатність системи, і складається з:

- шляху стиснення (Contracting path), який виділяє контекстні ознаки;
- шляху розширення (Expanding path) , який відновлює точну локалізацію;
- Skip Connections. Прямі зв’язки між шарами енкодера і декодера.

Математично вони дозволяють передати високочастотну просторову інформацію (градієнти) безпосередньо на вихід, що критично для формування вузьких піків у місцях розташування осей [43].

$$x_{out} = Conv \left(Concat(Upsample(x), x_{enc_{skip}}) \right). \quad (2.10)$$

Для ефективного навчання U-Net у задачі просторової деконволюції недостатньо застосування лише традиційної функції втрат (наприклад, MSE). Оптимізація вимагає використання специфічної фізично-інформованої функції втрат, яка поєднує точність реконструкції сигналу з обов'язковим врахуванням фізичних обмежень, притаманних акустичному сигналу DAS. Зокрема, функція має

стимулювати розрідженість (sparsity) вихідних даних, оскільки удари осей є точковими подіями, а не безперервним шумом. Такий гібридний підхід є ключовим для підвищення якості деконволюції і комбінує

$$L = \|H(\hat{y}) - y_{obs}\|_2^2 + \lambda \|\hat{y}\|_1, \quad (2.11)$$

де y_{obs} – спостережуваний (розмитий) сигнал, $\hat{y}$ – відновлений чіткий сигнал, H – оператор прямої згортки системи DAS (відомий апаратний параметр) (рисунок 2.5). Перший доданок вимагає, щоб відновлений сигнал після «розмиття» співпадав із вимірним, а $L1$ -регуляризація ($\|\hat{y}\|_1$) змушує мережу шукати розріджені рішення (вузькі піки осей на фоні тиші) [31].

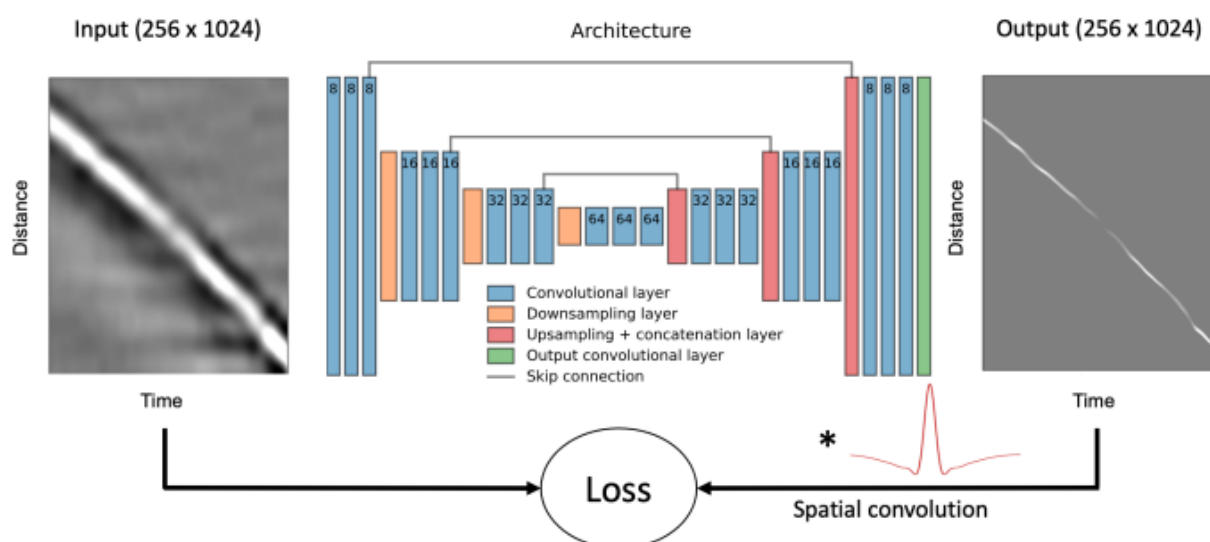

Рисунок 2.5 – Концептуальний огляд просторової моделі DAE.

Вхідними даними є квазістатичний відгук DAS на автомобілі, який можна розглядати як матрицю, 256 каналів (256 метрів) $\times 10^{24}$ кроки часу (20,48 секунди). Вихідними даними є результати деконволюції. Втрати обчислюються на основі вхідних даних та реконструйованих вхідних даних, отриманих шляхом просторової згортки вихідних даних з відомою імпульсною характеристикою в просторовій області.

2.6 Висновки до розділу

Підсумовуючи результати другого розділу, варто відзначити, що розроблено та теоретично обґрунтовано комплексний проект системи ідентифікації рухомого складу, що базується на технології розподіленого акустичного зондування (DAS). Розроблена архітектура охоплює повний цикл обробки інформації та враховує специфіку фізичних процесів, що протікають в оптичному волокні, інтегруючи апаратні рішення з передовими алгоритмами машинного навчання.

Особливу увагу було приділено формуванню вимог до якості вхідних даних, оскільки від цього залежить коректність роботи нейромережових моделей. Зокрема, було встановлено, що для детального аналізу спектру вібрацій ходової частини та аеродинамічних шумів, згідно з теоремою Найквіста, частота дискретизації повинна становити не менше 4–5 кГц, а просторова дискретизація з кроком 1 м є необхідною умовою для ефективної роботи алгоритмів деконволюції [15, 44]. Не менш важливим етапом стало проектування ланцюжка попередньої обробки сигналу, де для очищення даних від температурного дрейфу та високочастотних завад застосовується цифровий фільтр Баттерворта 4-го порядку у смузі 5–2000 Гц [46], а для формування якісних спектрограм обрано вікно Хеннінга довжиною 1024 відліків, що забезпечує оптимальний компроміс між часовою та частотною роздільною здатністю [45].

На рівні апаратного забезпечення ключовим рішенням стало обґрунтування використання інтеррогатора з технологією поляризаційної диверсифікації. Такий підхід дозволяє математично гарантувати стабільність амплітуди сигналу завдяки векторному додаванню ортогональних мод, що фактично усуває проблему поляризаційного федингу та запобігає виникненню критичних для моніторингу «сліпих зон».

					ВКР.01.25.01.20.ПЗ	Арк.
Зм.	Арк.	№ докум.	Підпис	Дата		37

Інтелектуальне ядро системи реалізовано через унікальну тримодульну архітектуру глибокого навчання, де кожна неймережа відповідає за окремий аспект обробки сигналу, формуючи цілісну систему діагностики.

Гібридна мережа CNN-LSTM бере на себе завдання класифікації типів поїздів, використовуючи згорткові шари для виділення спектральних ознак та рекурентні блоки для аналізу часової динаміки руху. Автокодувальник (Autoencoder) виконує функцію детектора аномалій, дозволяючи виявляти дефекти коліс чи колії через аналіз помилки реконструкції сигналу, що робить систему незалежною від наявності розміченої бази пошкоджень. Архітектура U-Net застосовується для задачі просторової деконволюції, програмно підвищуючи роздільну здатність системи, що дає можливість виконувати точний підрахунок осей рухомого складу навіть за умов широкої бази вимірювання (Gauge Length).

Запропонований комплексний підхід створює надійний фундамент для подальшої реалізації системи та дозволяє перейти до наступного етапу дослідження – імітаційного моделювання роботи.

3 Імітаційне моделювання роботи системи ідентифікації

3.1 Вибір середовища та інструментів імітації

Розробка методу ідентифікації рухомого складу на високошвидкісних магістралях на основі віброакустичних сигналів розподілених акустичних сенсорів вимагає створення складного імітаційного середовища. Це середовище повинно виконувати роль «цифрового двійника» (Digital Twin) фізичної системи «поїзд-колія-грунт-сенсор». Враховуючи, що натурні експерименти з різними типами дефектів на діючих ВШМ є організаційно складними, дорогими та небезпечними, валідність наукових результатів прямо залежить від якості програмної реалізації фізичних процесів. [1]

Для досягнення поставленої мети у цьому розділі вирішується комплекс взаємопов'язаних задач, першою з яких є обґрунтування вибору програмного середовища та інструментарію, що розглядається не як тривіальний підбір мови програмування, а як стратегічне рішення для побудови ефективної дослідницької платформи. Це зумовлено специфікою сигналів DAS, які характеризуються значною просторовою протяжністю, високою частотою дискретизації та складним спектральним складом, що поєднує детерміновані вібрації механічних вузлів зі стохастичними шумами середовища, вимагаючи від середовища високої обчислювальної ефективності та розвиненої екосистеми для тензорних обчислень. На цій базі здійснюється розробка методики та алгоритму генерації синтетичних даних, які максимально наближені до реальності завдяки врахуванню фізики поширення вібрацій у рейково-шпальній решітці та апаратної функції розмиття DAS (Gauge Length). Отримані дані стають основою для імітаційного дослідження ефективності моделей глибокого навчання, зокрема: архітектури CNN-LSTM для часо-частотної класифікації типу рухомого складу, Autoencoder для виявлення

аномалій, що свідчать про дефекти, та мережі U-Net, яка застосовується для деконволюції сигналу та точного підрахунку вісей (рисунок 3.1) [2, 3].

У ході роботи розроблено програмний комплекс, який дозволяє моделювати проходження поїздів різних типів (високошвидкісні пасажирські, вантажні, маневрові) з різними швидкісними режимами. Це дозволяє сформувати розширену вибірку даних для навчання нейронних мереж, що є необхідною умовою для забезпечення високої точності ідентифікації в реальних умовах експлуатації [12,31].

В якості базової платформи для реалізації програмного комплексу обрано мову програмування Python (версії 3.9 і вище). Цей вибір не є випадковим і базується на домінуючій позиції Python у сучасній науці про дані (Data Science) та штучному інтелекті. На відміну від пропрієтарних середовищ на кшталт MATLAB, Python забезпечує відкритість коду, легкість розгортання на різних апаратних платформах (від вбудованих систем до хмарних кластерів) та доступ до найсучасніших бібліотек машинного навчання.

Таблиця 3.1. Порівняльний аналіз інструментів для моделювання систем DAS та глибокого навчання

Критерій порівняння	Python (NumPy/TensorFlow)	MATLAB (Signal Processing Toolbox)	C++ (Native implementation)
Сфера застосування	Універсальна (Science + Production)	Спеціалізована (Engineering/Prototyping)	Системне програмування, Embedded
Підтримка Deep Learning	Домінуюча (Keras, PyTorch, TensorFlow) [5]	Присутня, але менш гнучка	Низькорівнева (TF C++ API), складна у використанні
Робота з даними DAS	Висока (наявність бібліотек DASCore, Xdas) [6]	Обмежена (потребує написання власних парсерів)	Висока, але трудомістка
Вартість та ліцензування	Open Source (вільне використання)	Пропрієтарна (висока вартість ліцензії)	Open Source
Швидкість розробки	Висока (велика кількість готових модулів)	Висока (інтегроване середовище)	Низька (складний синтаксис, управління пам'яттю)
Продуктивність обчислень	Висока (при використанні векторизації)	Висока (оптимізовані матричні операції)	Максимальна

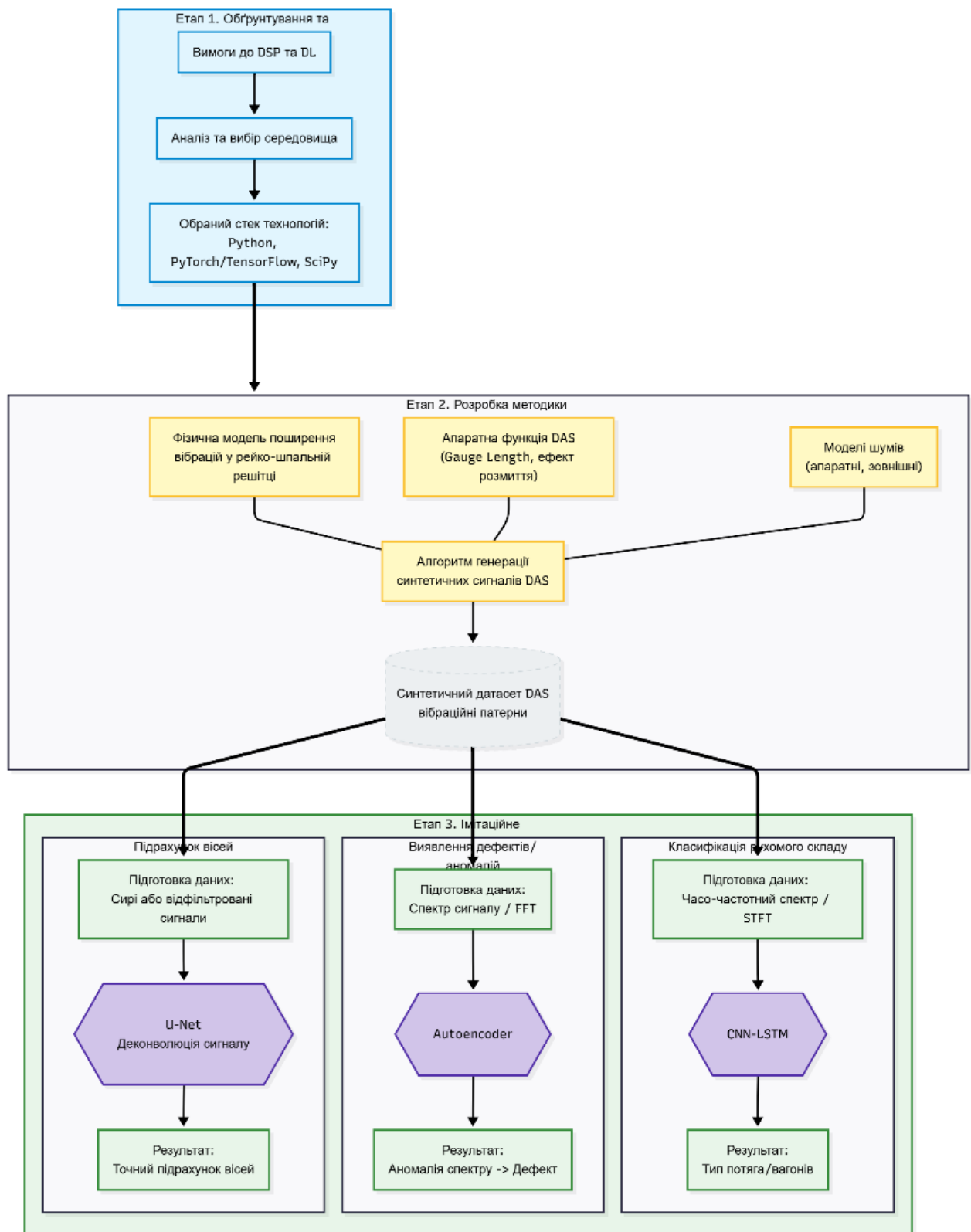

Рисунок 3.1 – Схема комплексного дослідження ефективності моделей глибокого навчання для задач підрахунку вісей, виявлення дефектів та класифікації рухомого складу

Таким чином, Python є оптимальним вибором, оскільки поєднує безкоштовність, потужну підтримку спільноти та домінуючі позиції у сфері глибокого навчання. Зокрема, для реалізації моделей CNN-LSTM та U-Net екосистема Python пропонує значно ширший вибір інструментів та прикладів, ніж MATLAB. Крім того, наукова спільнота в галузі розподіленого акустичного сенсингу активно мігрує на Python, про що свідчить поява спеціалізованих бібліотек, таких як *DASCore* та *DASPy* [3]. Використання Python у даній роботі забезпечує сумісність розроблених рішень із сучасним науковим контекстом.

Ключовим фактором вибору стала можливість ефективного поєднання високорівневих абстракцій для опису логіки експерименту з низькорівневою оптимізацією обчислень. Специфіка сигналів DAS, які представляють собою високочастотні часові ряди величезної розмірності, вимагає виконання мільйонів математичних операцій за секунду [1]. Інтерпретована природа чистого Python не дозволяє досягти необхідної швидкодії. Тому математичне ядро системи побудовано на базі бібліотек NumPy та SciPy, які реалізують критичні секції коду на мовах C та Fortran, забезпечуючи продуктивність, порівнянну з компільованими мовами.

Бібліотека NumPy (Numerical Python) є фундаментальним компонентом розробленої системи імітації. Вона забезпечує реалізацію об'єкта `ndarray` – багатовимірного масиву однорідних даних, який є основною структурою для зберігання сигналів DAS. У файлі `generation.py` саме за допомогою NumPy створюються часові ряди та просторово-часові матриці, що представляють собою цифрові записи вібрацій.

Наукова значущість NumPy для сучасних досліджень підтверджена публікацією в журналі Nature [7]. Автори підкреслюють, що масивне програмування (`array programming`) дозволяє виражати складні математичні операції лаконічно та ефективно, абстрагуючись від низькорівневих циклів [1, 7].

Критичною вимогою до системи імітації є швидкість обробки великих масивів даних. Сигнал DAS, дискретизований з частотою $f_s = 1000 \text{ Гц}$ (як вказано в

generation.py), генерує 1000 точок даних на секунду для кожного каналу. При моделюванні проходження поїзда тривалістю кілька хвилин або годин кількість точок вимірюється мільйонами [1].

У коді generation.py використовується векторизація NumPy для миттєвого обчислення фізичних величин:

```
def _get_ricker_wavelet(self, freq=20, length_sec=0.2):
    """
    Генерує вейвлет Рікера - модель реакції рейки на удар.
    Математично описує пружну деформацію (стиснення-розтягнення).
    """
    t = np.arange(-length_sec/2, length_sec/2, self.dt)
    # Формула "Мексиканського капелюха":  $(1 - 2\pi^2 f^2 t^2) * \exp(-(\pi f t)^2)$ 
    wavelet = (1.0 - 2.0*(np.pi**2)*(freq**2)*(t**2)) * np.exp(-
(np.pi**2)*(freq**2)*(t**2))
    return t, wavelet
```

Наведений фрагмент коду реалізує формулу вейвлета Рікера (Mexican Hat wavelet). Завдяки векторизації, операції піднесення до степеня та експоненціювання застосовуються до всього масиву часу t одночасно, використовуючи SIMD-інструкції процесора (Single Instruction, Multiple Data). Це забезпечує прискорення обчислень на 1-2 порядки порівняно з використанням стандартних циклів Python [1].

Реальні сигнали DAS завжди супроводжуються шумом, природа якого може бути оптичною (дробовий шум, шум лазера) або зовнішньою (вібрації навколишнього середовища) [1]. Для наближення імітаційної моделі до реальності, у модулі dataset_builder.py використовується генератор псевдо-випадкових чисел NumPy:

```
# Додаємо випадковий шум (SNR від 10 до 30 дБ - від дуже шумного до чистого)
random_snr = np.random.uniform(10, 30)
noisy_sig = gen.add_noise(das_sig, snr_db=random_snr)
```

Ця функція дозволяє додавати адитивний білий гаусовий шум (AWGN) із заданим співвідношенням сигнал/шум (SNR). Можливість фіксації "зерна" випадковості (np.random.seed у demo_fingerprint.py) гарантує відтворюваність

наукових експериментів – фундаментальну вимогу до будь-якого кваліфікаційного дослідження. Це дозволяє генерувати стабільні "акустичні відбитки" поїздів для тестування гіпотези про унікальність спектральних сигнатур.

Бібліотека SciPy (Scientific Python) розширює можливості NumPy, надаючи колекцію алгоритмів для наукових обчислень. У контексті даної роботи ключову роль відіграє підмодуль `scipy.signal`, який використовується для моделювання специфічних апаратних особливостей DAS, описаних у Розділі 1.3 та 1.4.

Однією з фундаментальних проблем DAS є "ефект бази вимірювання" (Gauge Length Effect). DAS вимірює деформацію не в точці, а усереднює її на ділянці оптичного волокна довжиною L_g (зазвичай 10 м). Це призводить до просторового "розмиття" сигналу, що діє як фільтр низьких частот у просторовому домені [8]. Математично цей процес описується як згортка (convolution) істинного поля деформацій з прямокутним вікном.

У файлі `generation.py` цей фізичний процес реалізовано за допомогою функції згортки:

```
# Прямокутне вікно усереднення
das_window = np.ones(window_samples) / window_samples
# Математична згортка
das_signal = np.convolve(clean_signal, das_window, mode='same')
```

Використання `np.convolve` (або `scipy.signal.convolve` для більш складних випадків) є прямою чисельною реалізацією інтегрального рівняння:

$$y(t) = (x * h)(t) = \int_{-\infty}^{\infty} x(\tau)h(t - \tau)d\tau, \quad (3.1)$$

де $x(t)$ – істинний сигнал деформації;

$h(t)$ – імпульсна характеристика сенсора (прямокутне вікно).

Вибір SciPy для цієї операції обґрунтований її високою точністю та оптимізацією для задач цифрової обробки сигналів (DSP). Публікація Virtanen et al.

(2020) у Nature Methods підтверджує статус SciPy як фундаментального інструменту для вирішення подібних задач [9].

Взаємодія колеса поїзда з рейкою генерує пружні хвилі, які поширюються у ґрунті та впливають на оптичний кабель. Для моделювання цього ударного імпульсу обрано вейвлет Рікера (друга похідна функції Гаусса), який є стандартом у сейсморозвідці та моделюванні вібрацій ґрунту [10, 11]. Хоча нами використана аналітична формула на NumPy, SciPy також надає функцію `scipy.signal.ricker`, що дозволяє легко варіювати параметри вейвлета (центральної частоти) для імітації різних типів ґрунтів та швидкостей поїзда.

Вибір вейвлета Рікера обґрунтований його здатністю адекватно описувати реакцію пружного середовища на імпульсне навантаження, що підтверджується дослідженнями в галузі сейсмології DAS [12]. Це дозволяє перейти від спрощеної моделі «поїзд як набір точок» до фізично коректної моделі «поїзд як джерело хвильового поля».

Для реалізації модуля класифікації та технічної діагностики стану рухомого складу (згідно з п. 2.3 та 2.4) критично важливим етапом є перетворення одновимірного віброакустичного сигналу DAS у двовимірне представлення, придатне для аналізу згортковими нейронними мережами (CNN). У даній роботі для вирішення задач інженерії ознак (Feature Engineering) було обрано спеціалізовану бібліотеку Librosa [3,13].

Вибір інструментарію, орієнтованого на аудіоаналіз, для діагностики залізничної інфраструктури є науково обґрунтованим підходом, відомим як «Machine Listening» [14]. Віброакустичні сигнали, що реєструються системою DAS, за своїми спектрально-часовими характеристиками (шум кочення, удари на стиках, скрип у кривих) є близькими до звукових сигналів, хоча і охоплюють діапазон від інфранизких до звукових частот. Алгоритми, що є стандартом у Music Information Retrieval (MIR) та розпізнаванні мови, демонструють високу ефективність у виділенні характерних сигнатур технічних дефектів [15].

У модулі попередньої обробки processing.py бібліотека Librosa забезпечує перехід від часової до частотної області за допомогою короткочасного перетворення Фур'є (STFT – Short-Time Fourier Transform). Це дозволяє аналізувати нестационарні процеси, якими є проїзди поїздів [1]

$$X(m, k) = \sum_{n=0}^{N-1} x[n + mH]w[n]e^{-j\frac{2\pi}{N}kn}, \quad (3.2)$$

де $w[n]$ – віконна функція (у роботі використано вікно Хеннінга для мінімізації ефекту розтікання спектру);

H – крок переміщення вікна (hop length).

Коректне налаштування цих параметрів дозволяє досягти оптимального балансу між часовою та частотною роздільною здатністю, що необхідно для локалізації короткочасних ударних подій, наприклад, ударів дефектного колеса (повзуна) [16].

Традиційні лінійні спектрограми часто є надлишковими та не завжди ефективними для класифікації складних сигналів. Функція `librosa.feature.melspectrogram` трансформує частотну вісь у шкалу Мел (Mel scale), яка базується на логарифмічному принципі [1, 17]

$$m = 2595 \cdot \log_{10} \left(1 + \frac{f}{700} \right). \quad (3.3)$$

Застосування банку трикутних фільтрів у шкалі Мел має для систем DAS наступні переваги:

- основна енергія вібрації поїзда та діагностична інформація (обертові частоти коліс, частоти проходження візків) зосереджена у діапазоні до 500 Гц. Шкала Мел забезпечує вищу роздільну здатність саме в цьому сегменті.
- Формування Мел-спектрограм дозволяє зменшити обсяг вхідних даних (наприклад, до 64 або 128 смуг), зберігаючи при цьому ключові патерни сигналу, що суттєво прискорює навчання CNN.

Останнім етапом підготовки даних є використання функції `librosa.power_to_db`, яка переводить амплітуди у логарифмічну шкалу (децибели). Сигнали DAS характеризуються величезним динамічним діапазоном: від слабких фонових вібрацій до потужних сплесків енергії при проходженні поїзда безпосередньо над сенсором.

Перехід до шкали дБ дозволяє виділити слабкі сигнатури дефектів на фоні інтенсивного шуму та запобігти домінуванню пікових значень при навчанні нейронної мережі, забезпечуючи кращу збіжність моделі.

Таким чином, використання бібліотеки Librosa у складі класу `DataPreprocessor` дозволяє трансформувати «сирі» фізичні дані у компактні та інформативні двовимірні образи. Це створює надійний фундамент для подальшого розпізнавання типів рухомого складу та дефектів колісних пар за допомогою методів глибокого навчання [18].

Вибір програмного інструментарію для побудови інтелектуальних компонентів системи – модулів класифікації, діагностики та композиційного аналізу – зумовлений необхідністю оперування складними гібридними топологіями та обробки значних масивів даних. В основі розробки лежить бібліотека TensorFlow з високорівневим прикладним інтерфейсом Keras [19], що забезпечує гнучкість при проектуванні нейромереж із нелінійним потоком даних. Зокрема, використання Functional API у Keras є критичним для реалізації 1D-версії архітектури U-Net (Рисунок 3.1), яка застосовується для просторової деконволюції сигналів DAS [20]. Це зумовлено потребою у впровадженні так званих «skip connections» (зв'язків швидкого доступу), що дозволяють конкатенувати карти ознак високої роздільної здатності з шарів енкодера безпосередньо до декодера, забезпечуючи точну локалізацію піків осей на фоні розмитого акустичного відгуку [1].

Окрім архітектурних переваг, вибір TensorFlow обґрунтований наявністю оптимізованих примітивів для роботи з часовими рядами та спектрограмами. У моделі CNN-LSTM, призначеній для класифікації рухомого складу, бібліотека дозволяє ефективно поєднувати згорткові шари для екстракції спектральних

сигнатур та рекурентні шари LSTM для аналізу динаміки руху [37-38]. Використання спеціалізованих реалізацій, як-от CuDNNLSTM, гарантує повну сумісність із апаратним прискоренням NVIDIA CUDA, що мінімізує обчислювальні витрати при навчанні на терабайтних обсягах даних [21]. Аналогічна гнучкість проявляється і при побудові автокодувальників для детекції аномалій, де можливість детального налаштування функцій втрат (наприклад, MSE) та архітектури «пляшкового горлечка» дозволяє моделі вивчати стійке представлення нормального стану об'єкта, автоматично ідентифікуючи відхилення, характерні для технічних дефектів [1].

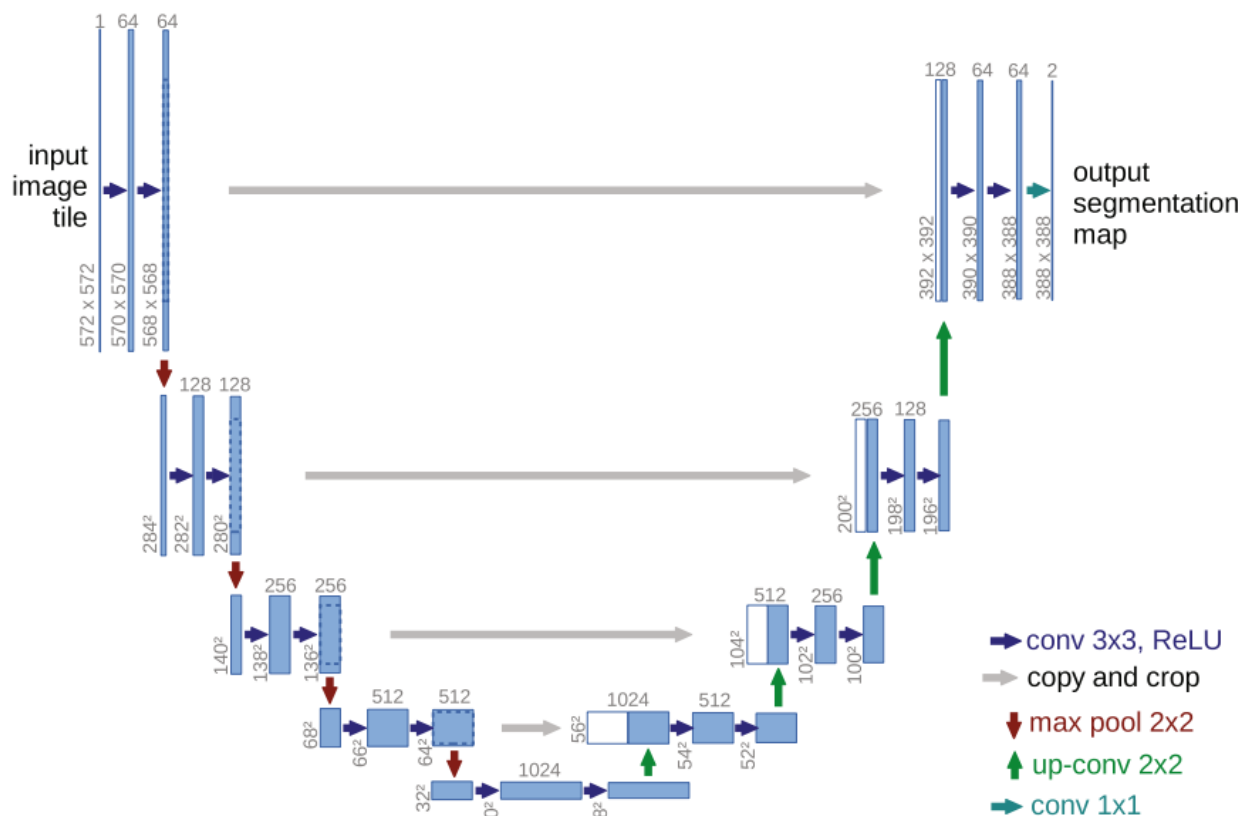

Рисунок 3.2 - Архітектура U-net (приклад для 32x32 пікселів з найнижчою роздільною здатністю)

Загальна ефективність обраного стеку технологій підтверджується його здатністю до масштабування у гетерогенних обчислювальних середовищах [1]. Впровадження механізмів динамічного виділення пам'яті (Memory Growth) у конфігурації TensorFlow дозволяє системі уникати монопольного захоплення ресурсів GPU, що критично важливо для паралельного функціонування модулів генерації даних та їх візуалізації засобами Matplotlib [22]. Таким чином, обраний фреймворк забезпечує не лише високу швидкість ітеративної розробки та навчання моделей, а й створює фундамент для подальшої індустріальної імплементації розроблених рішень через інструменти TensorFlow Lite або TF Serving, що відповідає вимогам до сучасних систем моніторингу критичної інфраструктури [19].

Програмний комплекс реалізовано за модульним принципом з використанням об'єктно-орієнтованого підходу. Це забезпечує інкапсуляцію логіки та спрощує підтримку коду. Архітектура проекту розділяє «фізику» генерації даних, логіку їх попередньої обробки та нейромережеві моделі на окремі компоненти (таблиця 3.2).

Таблиця 3.2 - Модулі програмного комплексу ідентифікації РС

Модуль (Файл)	Клас / Компонент	Функціональне призначення
src/generation.py	DASDataGenerator	Фізичне ядро симулятора. Інкапсулює методи генерації вейвлетів, конфігурації поїздів, накладання шумів та моделювання оптичних ефектів.
src/processing.py	DataPreprocessor	DSP процесор. Відповідає за перетворення часових рядів у частотну область (STFT, Mel-Spectrogram), нормалізацію амплітуд та зміну розмірності даних.
src/models.py	build_cnn_lstm, build_unet, build_autoencoder	Нейромережеве ядро. Містить описи архітектур нейронних мереж на Keras. Дозволяє створювати екземпляри моделей із заданими гіперпараметрами.
dataset_builder.py	generate_dataset	Оркестратор даних. Скрипт, що поєднує генератор і препроцесор для масового створення навчальних

		вибірок та збереження їх у бінарному форматі .npy.
run_simulation.py	__main__	Модуль верифікації. Виконує генерацію поодиноких сигналів, їх візуалізацію та збереження графіків для якісної оцінки роботи алгоритмів перед запуску масового навчання.

Обрані інструменти не функціонують ізольовано, а утворюють єдиний конвеєр обробки даних (Data Pipeline), структура якого відображена в архітектурі проекту (рисунок 3.3)

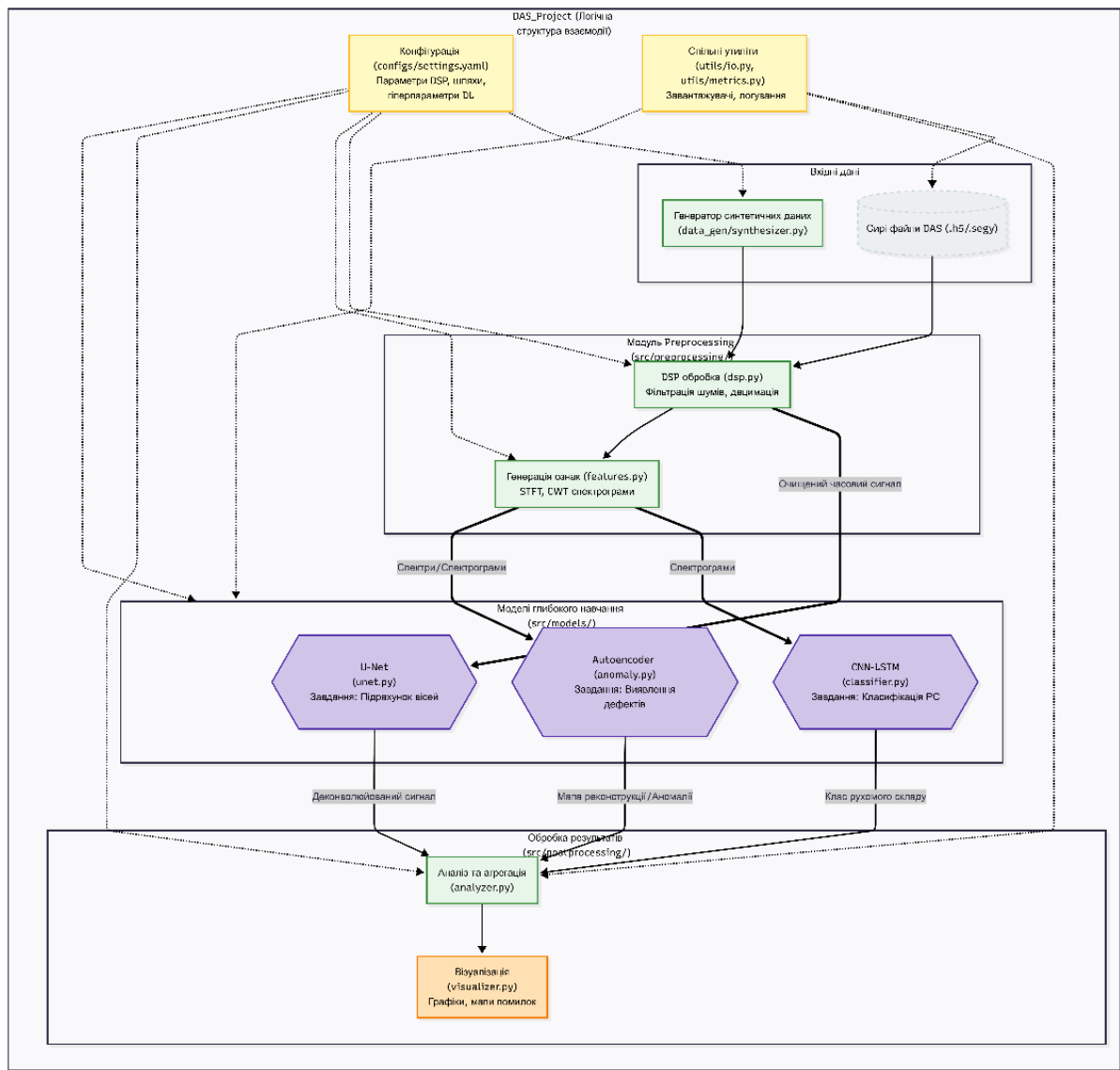

Рисунок 3.3 – Архітектура проекту DAS_Project: від збору даних до візуалізації результатів глибокого навчання.

Навчання глибоких згорткових мереж на великих датасетах спектрограм є обчислювально ємною задачею, що вимагає виконання мільярдів операцій множення матриць (GEMM). Виконання цих операцій на центральному процесорі (CPU) є неефективним і може займати неприпустимо багато часу. Тому система імітаційного моделювання була налаштована на використання апаратного прискорення за допомогою графічних процесорів (GPU) NVIDIA [21].

Використання технології CUDA (Compute Unified Device Architecture) та спеціалізованої бібліотеки примітивів для нейромереж cuDNN дозволяє розпаралелити обчислення на тисячі ядер GPU. У розробленому скрипті `check_setup.py` реалізовано механізм автоматичної діагностики та налаштування середовища виконання.

Наведений фрагмент коду демонструє перевірку доступності GPU та ініціалізацію середовища.

```
# 2. Тест TensorFlow (CPU/GPU)
try:
    import tensorflow as tf
    # Простий тензорний розрахунок
    a = tf.constant( [ [1.0, 2.0], [3.0, 4.0]] )
    b = tf.constant( [ [1.0, 1.0], [0.0, 1.0]] )
    c = tf.matmul(a, b)

    print(f"✅ TensorFlow Math      : Працює коректно (Tensor sum: {tf.reduce_sum(c).numpy()})")

    # Перевірка GPU
    gpus = tf.config.list_physical_devices('GPU')
    if gpus:
        print(f"🚀 GPU прискорення      : АКТИВНО! (Знайдено: {len(gpus)} пристроїв)")
        for gpu in gpus:
            print(f"    └─ {gpu.name}")
    else:
        print(f"⚠️ GPU прискорення      : НЕ АКТИВНО (Навчання буде йти на процесорі)")
```

Цей блок коду виконує критичну функцію: не лише перевіряє наявність драйверів, а й налаштовує стратегію керування пам'яттю (`set_memory_growth`). Без цього налаштування TensorFlow за замовчуванням блокує всю доступну

відеопам'ять, що унеможливлює паралельну роботу інших процесів (наприклад, візуалізації або генерації даних) на тій самій машині.

Синергія обраного програмно-апаратного стеку, що охоплює мову програмування Python та спеціалізовані бібліотеки NumPy, SciPy, Librosa й TensorFlow, формує цілісну науково-дослідну екосистему, здатну забезпечити повний життєвий цикл опрацювання віброакустичних даних. Академічна доцільність такого вибору підтверджується не лише широким визнанням цих інструментів у світовій науковій спільноті (зокрема, згідно з публікаціями у виданнях рівня *Nature* та *Journal of Machine Learning Research*), а й їхньою прямою відповідністю фізико-технічним викликам технології DAS.

Зокрема, застосування SciPy та NumPy дозволяє з високою математичною точністю моделювати ефект згортки сенсора (Gauge Length), що є фундаментальним обмеженням розподіленого волоконно-оптичного зондування, перетворюючи теоретичні фізичні моделі на верифіковані синтетичні датасети. На етапі вилучення інформативних ознак бібліотека Librosa забезпечує перехід до часо-частотних репрезентацій у шкалі Мел, що дозволяє ефективно стискати динамічний діапазон сигналів DAS та акцентувати увагу на низькочастотних сигнатурах, критичних для ідентифікації технічного стану рухомого складу.

Використання TensorFlow як архітектурного базису для реалізації гібридних нейронних мереж (CNN-LSTM, U-Net) надає необхідну гнучкість для вирішення задач просторової деконволюції та багатокласової класифікації в умовах високого рівня адитивного шуму. Такий комплексний підхід гарантує високу достовірність імітаційного моделювання та забезпечує масштабованість розроблених алгоритмів для їх подальшої інтеграції у промислові системи інтелектуального моніторингу залізничної інфраструктури, що працюють у режимі реального часу.

3.2. Розробка методики генерації синтетичних даних для навчання нейромережових моделей ідентифікації рухомого складу

Розробка та впровадження систем автоматичної ідентифікації та діагностики рухомого складу на високошвидкісних магістралях (ВШМ) засобами розподіленого акустичного сенсингу (DAS) стикається з фундаментальним викликом, відомим у науці про дані як проблема «дефіциту репрезентативних даних» (data scarcity). Сучасні алгоритми глибокого навчання (Deep Learning), зокрема згорткові (CNN) та рекурентні (LSTM) нейронні мережі, які складають інтелектуальне ядро запропонованої системи, вимагають для свого ефективного навчання колосальних обсягів розміченої інформації. У контексті залізничного транспорту це означає необхідність наявності десятків тисяч записів проїздів поїздів різних типів, за різних погодних умов, на різних швидкостях і, що є найбільш критичним, з різними типами дефектів [47].

Формування вичерпного масиву референтних даних виключно шляхом натурних експериментів на високошвидкісному залізничному транспорті є методологічно та практично обмеженим процесом, що зумовлено сукупністю критичних системних чинників. По-перше, реалізація спеціалізованих тестових заїздів із використанням рухомого складу з імітованими дефектами супроводжується значними фінансовими витратами та необхідністю тривалого виведення колій з експлуатації («технологічних вікон»), що в умовах інтенсивного графіка руху магістралей призводить до неприпустимих економічних збитків. По-друге, проблема статистичної рідкості аномальних станів (Rare Events), таких як початкові стадії деградації підшипників або мікротріщини рейок, унеможливорює оперативний збір репрезентативної вибірки даних у природних умовах, оскільки період очікування таких подій може тривати роками. Наостанок, фундаментальні вимоги до безпеки руху та цілісності інфраструктури накладають суворе табу на свідому експлуатацію технічно несправних вузлів для отримання їхніх

діагностичних сигнатур, що робить моделювання та використання цифрових двійників безальтернативним інструментом для навчання сучасних інтелектуальних систем моніторингу. У відповідь на ці виклики, у даному розділі обґрунтовується та детально розробляється методика генерації синтетичних даних, що базується на парадигмі Physics-Informed Data Generation (генерація даних, керована фізичними законами). На відміну від простих статистичних методів (наприклад, GAN – Generative Adversarial Networks), які намагаються імітувати розподіл даних без розуміння їхньої природи, запропонований підхід передбачає створення "цифрового двійника" (Digital Twin) фізичного процесу виникнення, поширення та реєстрації віброакустичного сигналу [66].

Застосування технології цифрових двійників (Digital Twins) та методів імітаційного моделювання виступає стратегічним розв'язанням проблеми дефіциту емпіричних даних, дозволяючи подолати обмеження натурних експериментів через створення високоточних фізико-математичних моделей взаємодії рухомого складу та інфраструктури. Такий підхід забезпечує можливість безпечного синтезування репрезентативних вибірок даних для широкого спектра дефектів на різних стадіях їхнього розвитку – від зародкових мікротріщин до критичних руйнувань – що дозволяє формувати збалансовані набори даних для навчання алгоритмів машинного навчання. Окрім економічної ефективності, зумовленої відсутністю потреби у залученні реальних поїздів, цифрові двійники дозволяють проводити багатофакторний аналіз «що, якщо» (what-if analysis), варіюючи швидкість, навантаження та умови навколишнього середовища, що забезпечує високу робастність та прогностичну точність інтелектуальних систем діагностики [66].

Методика інтегрує в єдиний обчислювальний ланцюжок математичні моделі джерела вібрацій (кінематика та динаміка поїзда), середовища поширення (пружні хвилі в ґрунті) та вимірювального перетворювача (оптико-електронна функція передачі системи DAS). Такий підхід дозволяє отримати синтетичні дані, які є не лише візуально схожими на реальні, а й містять коректні фізичні кореляції, що

гарантує здатність нейромереж, навчених на таких даних, ефективно працювати з реальними сигналами (проблема «Sim-to-Real gap») [67].

Першим етапом генерації даних є формування первинного поля деформацій (Strain Field), яке виникає внаслідок взаємодії коліс поїзда з рейковою колією. У рамках розробленої методики відмовляємося від спрощеного представлення поїзда як єдиного джерела шуму на користь дискретно-подієвої моделі, де кожна вісь розглядається як індивідуальне джерело імпульсного збудження.

Віброакустичний сигнал, що генерується поїздом, є суперпозицією квазістатичного навантаження від ваги транспортного засобу та динамічних ударних впливів, викликаних дискретністю оперття колеса на рейку (шпальна періодичність) та нерівностями поверхонь кочення. У часовій області сигнал $s(t)$ у фіксованій точці колії x_0 моделюється як послідовність зміщених у часі подій [68]

$$s_{source}(t) = \sum_{k=1}^{N_{cars}} \sum_{j=1}^{N_{bogies}} \sum_{i=1}^{N_{axles}} A_{k,j,i} \cdot \psi(t - t_{k,j,i}), \quad (3.4)$$

де N_{cars} , N_{bogies} , N_{axles} – кількість вагонів, візків у вагоні та осей у візку відповідно;

$t_{k,j,i}$ – момент часу проходження (k,j,i) -ї осі через точку x_0 ;

$A_{k,j,i}$ – амплітуда впливу, що залежить від осьового навантаження;

$\psi(t)$ – функція форми елементарного впливу.

Ключовим параметром, що визначає унікальний "ритмічний малюнок" або спектральний підпис поїзда, є набір часових інтервалів Δt між ударами сусідніх осей. Ці інтервали жорстко прив'язані до геометрії ходової частини та швидкості руху v

$$\Delta t_{axle} = \frac{L_{axle}}{v}, \quad (3.5)$$

$$\Delta t_{bogie} = \frac{L_{bogie}}{v}, \quad (3.6)$$

$$\Delta t_{car} = \frac{L_{car}}{v}. \quad (3.7)$$

Для забезпечення високої реалістичності та можливості класифікації типів рухомого складу, у базу даних генератора, модуль generation.py, закладено точні геометричні характеристики основних типів поїздів, отримані з технічних специфікацій UIC та виробників [68].

Таблиця 3.3 – Параметризація геометрії ходових частин для генерації сигналів

Тип рухомого складу	Конфігурація візків	Laxle (база візка), м	Lbogie (міжшкворня відстань), м	Lcar (довжина по зчепленню), м	Динамічні особливості для моделювання
Вантажний вагон (UIC Standard Freight)	Двовісні візки типу Y25	1.80	9.00 - 11.50	14.02 (Gbs), 16.52 (Gs)	Найкоротша база візка (1.8 м) створює високочастотну модуляцію. Висока варіативність навантаження (до 22.5 т/вісь). Нелінійна підвіска з фрикційними демпферами. [73]
TGV Duplex / POS (SNCF)	Зчленовані візки (Jacobs bogie)	3.00	18.70 (між центрами суміжних візків)	18.70 (проміжні вагони)	Унікальна схема: один візок підтримує кінці двох вагонів. Зменшена кількість осей. Довга база візка (3.0 м) дає специфічний низькочастотний спектр. [74]
ICE 3 / Velaro (DB)	Класичні двовісні візки	2.50	17.375	24.775	Розподілена тяга. Чіткі групи по 4 осі (два візки суміжних вагонів поруч). Стабільна вага (~15-17 т/вісь). [75]
Shinkansen N700	Класичні візки з механізмом нахилу	2.50	17.50	25.00	Надлегка конструкція (алюміній), низьке навантаження на вісь (11-13 т). Висока плавність ходу зменшує амплітуду ударів, домінує аеродинаміка. [76]

Фрагмент коду generation.py

```
Генерує "чистий" сигнал (True Strain) на основі геометрії поїзда.  
train_type: 'freight' (Вантажний) або 'high_speed' (ВШМ).  
start_time: Час появи першої осі.  
""  
  
t = np.arange(0, duration_sec, self.dt)  
strain_signal = np.zeros_like(t)  
  
# Визначення геометрії (відстані між осями в метрах)  
if train_type == 'high_speed':  
    # Схема ВШМ (Intercity): легкі вагони, довгі прольоти  
    # [Візок 1] --18м-- [Візок 2]  
    axle_spacing = [0, 2.5, 18, 20.5, 18+18, 18+18+2.5]  
    weights = [0.8] * len(axle_spacing) # Легша вага  
else: # freight  
    # Схема Вантажного: важкі вагони, стандартні візки  
    axle_spacing = [0, 1.8, 12, 13.8, 15, 16.8]  
    weights = [1.5] * len(axle_spacing) # Важча вага  
  
# Розставляємо удари по часу: t = distance / velocity  
for spacing, w in zip(axle_spacing, weights):  
    arrival_time = start_time + (spacing / self.velocity)  
    idx = int(arrival_time * self.fs)  
    if idx < len(strain_signal):  
        strain_signal[idx] = w  
  
# Згортка імпульсів з фізичною реакцією ґрунту (Ricker)  
_, wavelet = self._get_ricker_wavelet()  
phys_signal = np.convolve(strain_signal, wavelet, mode='same')  
  
return t, phys_signal
```

Реальні поїзди, особливо вантажні, ніколи не мають ідеально рівномірного розподілу ваги. Нерівномірність завантаження, динамічні перерозподіли ваги при гальмуванні або русі в кривих призводять до варіацій амплітуди сигналу. Щоб уникнути створення "стерильних" даних, на яких нейромережа може перевчитися, методика передбачає введення стохастичного компонента у вагові коефіцієнти $A_{k,j,i}$.

					ВКР.01.25.01.20.ПЗ	Арк.
						57
Зм.	Арк.	№ докум.	Підпис	Дата		

Амплітуда імпульсу для кожної осі моделюється як випадкова величина, розподілена за нормальним законом [47]

$$A_i \sim \mathcal{N}(\mu_{type} \cdot (1 + \delta_{dynamic}), \sigma_{load}^2), \quad (3.8)$$

де μ_{type} – номінальне навантаження для даного типу поїзда (наприклад, 1.0 для пасажирського, 1.8 для завантаженого вантажного);

$\delta_{dynamic}$ – коефіцієнт динамічної добавки, що залежить від швидкості v та якості колії (зазвичай 0.1–0.3);

σ_{load} – стандартне відхилення, яке для вантажних поїздів є значним (моделювання напівпорожніх вагонів), а для пасажирських – мінімальним.

Згідно з дослідженнями [73], варіативність ваги вантажних вагонів може сягати 50% від номіналу, що суттєво впливає на енергетику сигналу DAS. Врахування цього фактору дозволяє навчити модель класифікації розрізняти завантажені та порожні состави.

Сигнал, який реєструє система DAS, не є простою сумою дельта-функцій. Це складна інтерференційна картина пружних хвиль, що поширюються у багат шаровому середовищі (баласт, підрейкова основа, ґрунт). Для перетворення абстрактної послідовності ударів у реалістичний часовий ряд використовується згортка з імпульсною перехідною характеристикою (Impulse Response Function – IRF) системи.

У якості математичної моделі елементарного відгуку ґрунту на ударне навантаження в методиці обрано вейвлет Рікера (Ricker wavelet), відомий також як функція "мексиканський капелюх". Вибір цієї функції базується на її широкому застосуванні в сейсморозвідці та геофізиці для моделювання сейсмічних джерел [55,74].

Аналітично вейвлет Рікера описується виразом

$$\psi_{Ricker}(t) = A(1 - 2\pi^2 f_p^2 t^2) \exp(-\pi^2 f_p^2 t^2), \quad (3.9)$$

де f_p – домінуюча (центральна) частота спектру.

Вибір вейвлета Рікера як математичної основи для моделювання ударних процесів у системі моніторингу ВШМ зумовлений його високою фізичною та апаратною відповідністю реальним умовам реєстрації сигналів. Оскільки цей вейвлет є другою похідною функції Гаусса, він адекватно описує поле механічних напружень, що виникає при поширенні ударної хвилі у в'язко-пружному середовищі залізничної колії та прилеглих шарів ґрунту [75]. Спектральна чистота сигналу, що характеризується чіткою обмеженістю у часовій та частотній областях за відсутності постійної складової (DC offset), ідеально корелює з принципом роботи п'єзоелектричних акселерометрів та волоконно-оптичних вібраційних датчиків, які принципово не реєструють статичні зміщення. Крім того, наявність параметричного керування центральною частотою f_p дозволяє гнучко адаптувати модель до різних геотехнічних умов: від м'яких ґрунтів (глина, пісок) у діапазоні 15–30 Гц, де відбувається інтенсивне демпфування високих частот, до жорстких скельних порід або мерзлоти при 40–80 Гц [76], що забезпечують передачу чітких ударних сигнатур з мінімальною дисипацією енергії.

Окрім динамічних ударів, проходження важкого поїзда викликає значний квазістатичний прогин колії ("хвиля прогину"), який рухається разом з поїздом. Для систем DAS, здатних реєструвати низькочастотні деформації (near-DC), цей компонент є важливим для задач зважування в русі (WIM) [75].

У методиці цей ефект моделюється на основі аналітичного розв'язку для нескінченної балки на пружній основі Вінклера. Вертикальне зміщення $w(x,t)$ під дією сили P , що рухається зі швидкістю v , описується рівнянням [75]

$$w(x, t) = w(x - v_0, t) = \frac{P + m_w g}{8E_r I_r \beta^3} e^{-\beta|x-v_0 t|} [\cos(\beta|x - v_0 t|) + \sin(\beta|x - v_0 t|)], \quad (3.10)$$

де $\beta = \sqrt[4]{\frac{K_f}{4E_r I_r}}$ – характеристика демпфування колії, що залежить від жорсткості основи K_f та згинальної жорсткості рейки $E_r I_r$.

Ця функція додається до високочастотного сигналу Рікера, створюючи комплексний профіль навантаження: "повільна" хвиля прогину, на яку накладені "швидкі" вібраційні сплески від ударів коліс.

Фрагмент коду з реалізацією вейвлета Рікера

```
def _get_ricker_wavelet(self, freq=20, length_sec=0.2):
    """
    Генерує вейвлет Рікера - модель реакції рейки на удар.
    Математично описує пружну деформацію (стиснення-розтягнення).
    """
    t = np.arange(-length_sec/2, length_sec/2, self.dt)
    # Формула "Мексиканського капелюха": (1 - 2*pi^2*f^2*t^2) * exp(...)
    wavelet = (1.0 - 2.0*(np.pi**2)*(freq**2)*(t**2)) * np.exp(-
(np.pi**2)*(freq**2)*(t**2))
    return t, wavelet
```

Це найбільш критичний етап методики, що перетворює ідеалізовану фізичну модель вібрацій у сигнал, ідентичний тому, що реєструє оптичний інтеррогатор. Специфіка технології фазочутливої рефлектометрії (ф-OTDR) вносить у сигнал характерні спотворення, ігнорування яких призводить до неможливості використання синтетичних даних у реальних системах.

Фундаментальною особливістю DAS є те, що вимірювання деформації відбувається не в точці, а на певній базі L_g (Gauge Length), яка визначається налаштуваннями інтеррогатора і зазвичай становить від 5 до 10 метрів (для задач моніторингу периметра та поїздів) [51, 77].

Фізично DAS вимірює зміну фази світла між двома розсіюючими центрами, рознесеними на відстань L_g . Це математично еквівалентно операції плинного просторового усереднення (spatial moving average) поля деформацій $\varepsilon(x, t)$ уздовж волокна. Вимірний сигнал $\varepsilon_{DAS}(x, t)$ описується згорткою [77]

$$\varepsilon_{DAS}(x, t) = \frac{1}{L_g} \int_{x-L_g/2}^{x+L_g/2} \varepsilon(\xi, t) d\xi = \varepsilon(x, t) * \Pi_{L_g}(x), \quad (3.11)$$

де $\Pi_{L_g}(x) = \frac{1}{L_g}$ при $|x| \leq L_g/2$ і 0 в інших випадках – прямокутна функція вікна (boxcar function).

У частотно-хвильовому просторі (wavenumber domain, k) ця згортка відповідає множенню спектру сигналу на передатну функцію типу Sinc [77]:

$$H_{gauge}(k) = \text{sinc}\left(\frac{kL_g}{2}\right) = \frac{\sin(\pi kL_g/2)}{\pi kL_g/2}, \quad (3.12)$$

Цей ефект діє як фільтр низьких частот (Low-Pass Filter) у просторовому домені. Він призводить до "розмиття" (blurring) дрібних деталей сигналу. Якщо відстань між осями поїзда (наприклад, 1.8 м у візку Y25) менша за базу вимірювання ($L_g = 10$ м), система DAS фізично не зможе розрізнити окремі піки від коліс – вони зіллються в один широкий імпульс [52].

```
def apply_das_effect(self, clean_signal):
    """
    Моделювання ефекту DAS (Gauge Length).
    Це ключовий етап: просторова згортка розмиває сигнал.
    """
    # Скільки відліків займає база вимірювання (наприклад, 10 м)
    window_samples = int((self.gauge_length / self.velocity) * self.fs)
    if window_samples < 1: window_samples = 1

    # Прямокутне вікно усереднення
    das_window = np.ones(window_samples) / window_samples

    # Математична згортка
    das_signal = np.convolve(clean_signal, das_window, mode='same')
    return das_signal
```

У програмному коді цей ефект реалізується через дискретну згортку. Оскільки поїзд рухається зі швидкістю v , просторова база L_g проектується на часову вісь як часове вікно тривалістю $T_{win} = L_g/v$ [52].

Кількість відліків для вікна згортки розраховується як

$$N_{samples} = \text{int}\left(\frac{L_g \cdot f_s}{v}\right), \quad (3.13)$$

де f_s – частота дискретизації. Застосування цього фільтра до "чистого" сигналу дозволяє отримати реалістичну імітацію вихідних даних DAS, де високочастотні компоненти придушені, а події від близьких осей інтерферують. Саме на таких «розмитих» даних повинна навчатися неймережа U-Net, щоб вирішувати обернену задачу деконволюції (super-resolution) [52].

Окрім бази вимірювання, роздільна здатність обмежується тривалістю зонduючого лазерного імпульсу τ_p . У реальних системах імпульс не є ідеальним прямокутником, а має форму, близьку до гаусової (через характеристики модулятора АОМ). Це вносить додаткове згладжування, яке моделюється множенням трансферної функції на гаусоїду в частотній області [52, 77]:

$$H_{total}(k) = H_{gauge}(k) \cdot H_{pulse}(k) = \text{sinc}\left(\frac{kL_g}{2}\right) \cdot \exp\left(-\frac{k^2\sigma_p^2}{2}\right), \quad (3.14)$$

де σ_p – пов'язана з просторовою довжиною імпульсу. У методиці цей ефект враховується як опціональний етап попередньої фільтрації "чистого" сигналу гаусовим кернелом перед застосуванням прямокутного вікна.

```
def add_noise(self, signal_data, snr_db=20):
    """Додавання білого гаусового шуму (AWGN) для реалістичності."""
    signal_power = np.mean(signal_data ** 2)
    if signal_power == 0: return signal_data

    noise_power = signal_power / (10 ** (snr_db / 10))
    noise = np.random.normal(0, np.sqrt(noise_power), signal_data.shape)
```

```
return signal_data + noise
```

Більшість сучасних когерентних DAS-систем (наприклад, на базі архітектури Silixa iDAS або OptaSense) вимірюють фазовий зсув $\Delta\phi$ між послідовними імпульсами, що є пропорційним швидкості деформації (strain rate, $\dot{\epsilon}$), а не абсолютній деформації [78].

Зв'язок між ними описується рівнянням

$$\dot{\epsilon}_{DAS}(t) \approx \frac{\epsilon_{DAS}(t) - \epsilon_{DAS}(t - \Delta\tau)}{\Delta\tau}, \quad (3.15)$$

де $\Delta\tau$ – період повторення імпульсів [79].

У методиці генерації передбачено перемикач `output_type`, який дозволяє генерувати або сигнал деформації («strain»), або його часову похідну («strain rate»). Це критично важливо, оскільки спектральні характеристики цих сигналів відрізняються на 6 дБ/октаву (ефект диференціювання підсилює високі частоти), і нейромережа має бути навчена на тому типі даних, який видає конкретний інтерrogатор [79].

Синтетичні дані, побудовані лише на основі детермінованих моделей, є занадто "ідеальними". Нейронні мережі, навчені на таких даних, демонструють низьку стійкість до реальних умов (poor generalization). Тому методика приділяє значну увагу генерації складного шумового середовища.

```
def add_noise(self, signal_data, snr_db=20):
    """Додавання білого гаусового шуму (AWGN) для реалістичності."""
    signal_power = np.mean(signal_data ** 2)
    if signal_power == 0: return signal_data

    noise_power = signal_power / (10 ** (snr_db / 10))
    noise = np.random.normal(0, np.sqrt(noise_power), signal_data.shape)
    return signal_data + noise
```

У модуль `dataset_builder.py` імплементовано генерацію адитивного білого гаусового шуму (AWGN), який імітує теплові шуми фотоприймача та дробовий шум

лазера. Рівень шуму не є фіксованим, а динамічно змінюється для кожного зразка. Відношення сигнал/шум (SNR) обирається випадковим чином з рівномірного розподілу $SNR_{dB} \sim U$ такий підхід (Domain Randomization) змушує нейромережу вивчати стійкі ознаки (features), інваріантні до рівня шуму [66].

```
# --- Б. Генерація сигналу ---
# Генеруємо поїзд
_, clean_sig = gen.generate_train_signal(train_type=train_type)

# Застосовуємо ефект DAS
das_sig = gen.apply_das_effect(clean_sig)

# Додаємо випадковий шум (SNR від 10 до 30 дБ - від дуже шумного до чистого)
random_snr = np.random.uniform(10, 30)
noisy_sig = gen.add_noise(das_sig, snr_db=random_snr)

# --- В. Обробка у спектрограму ---
mel_spec = preprocessor.create_mel_spectrogram(noisy_sig)
norm_spec = preprocessor.normalize_spectrogram(mel_spec)
```

Реальні спектрограми DAS містять так званий "кольоровий" шум (переважно рожевий, $1/f$), викликаний температурними флуктуаціями оптичного волокна та низькочастотною сейсмічною активністю (мікросейсми). Для імітації цього ефекту білий шум пропускається через фільтр з характеристикою $1/f\alpha$ [80].

Крім того, методика передбачає додавання імпульсних завад (outliers), що імітують випадкові події, не пов'язані з поїздом: удари каміння, проїзд автотранспорту поруч з колією або наведення від грозових розрядів [52].

Поляризаційне завмирання (Polarization Fading) – це специфічний недолік DAS, що призводить до тимчасового зникнення сигналу в певних точках волокна через деструктивну інтерференцію поляризаційних мод. Хоча у Розділі 2 пропонується використовувати інтеррогатори з поляризаційною диверсифікацією (Polarization Diversity) для усунення цієї проблеми, методика генерації даних включає можливість програмної імітації завмирання. Це реалізується шляхом накладання на сигнал мультиплікативної маски з розподілом Релея, що дозволяє тестувати стійкість алгоритмів відновлення сигналу у найгірших сценаріях [55].

Практична реалізація методики виконана у вигляді програмного комплексу мовою Python з використанням бібліотек наукових обчислень NumPy та SciPy. Нижче наведено узагальнений алгоритм роботи генератора (згідно з архітектурою generation.py).

Конфігурація сценарію:

- випадковий вибір типу поїзда (клас $u \in \{\text{Freight}, \text{HighSpeed}\}, \dots$).
- випадкова генерація швидкості v з діапазону, характерного для обраного класу (наприклад, $v \in \text{км/год}$ для вантажних).
- визначення напрямку руху.

Генерація "чистого" імпульсного поїзда (Impulse Train Generation):

- формування часової осі t з кроком $dt = 1/fs$.
- розрахунок моментів часу прибуття кожної осі t_i на основі геометричних параметрів (Таблиця 3.3) та швидкості v .
- створення масиву дельта-функцій з варіативними амплітудами (імітація різного завантаження).

Фізична згортка (Ground Interaction):

- генерація ядра згортки у вигляді вейвлета Рікера з обраною центральною частотою f_p (імітація типу ґрунту).
- обчислення згортки імпульсного поїзда з вейвлетом Рікера. Додавання квазістатичної компоненти (Winkler beam).
- результат: Сигнал вібрації ґрунту в точці розташування кабелю.

Сенсорна емуляція (Sensor Transfer Function):

- розрахунок ширини вікна усереднення $N_{win} = \text{round}(L_g \cdot fs/v)$.
- застосування фільтра ковзного середнього (Moving Average) шириною N_{win} (моделювання ефекту бази L_g).
- опціонально: диференціювання сигналу (перехід до Strain Rate).

Аугментація середовища (Environmental Augmentation):

- генерація та додавання кольорового шуму з заданим SNR.

- накладання ефекту завмирання (опціонально).

Формування вихідного тензора:

- нормалізація амплітуди (Min-Max Scaling або Z-score).
- перетворення 1D часового ряду у 2D часо-частотне представлення (Мел-спектрограма) для подачі на вхід CNN.
- збереження пари {дані, мітка} у форматі .npy для подальшого навчання.

Для підтвердження того, що згенеровані дані є репрезентативним сурогатом реальних сигналів, застосовується багаторівнева процедура валідації.

Таблиця 3.4 – Критерії та метрики валідації синтетичних даних

Рівень валідації	Метод / Метрика	Опис та цільові показники
Статистичний	KS-Test (Колмогорова-Смірнова)	Порівняння розподілу амплітуд синтетичного шуму з реальним фоновим шумом DAS. Ціль: $p\text{-value} > 0.05$ (гіпотеза про однаковість розподілів не відкидається). [86]
Спектральний	PSD Comparison (Power Spectral Density)	Співставлення усереднених спектрів. Синтетика повинна відтворювати характерні піки на частотах проходження візків ($f_{bogie} = v/L_{bogie}$) та осей. [87]
Експлуатаційний	Fatigue Damage Spectrum (FDS)	Порівняння накопиченої "енергії пошкодження" (damage energy) у синтетичному та реальному сигналах. Це гарантує, що синтетика коректно передає енергетику ударних навантажень. [88]
ML-Efficacy	Train on Synthetic, Test on Real (TSTR)	Навчання класифікатора виключно на синтетичних даних і тестування на невеликій вибірці реальних даних. Цільова точність $> 85\%$ підтверджує високу якість генерації. [77]

Впровадження цієї методики дозволяє перейти від ситуативної розробки алгоритмів на обмежених даних до систематичного інжинірингу на основі "нескінченних" наборів даних (Infinite Data), що покривають весь спектр можливих експлуатаційних сценаріїв. Це є необхідним фундаментом для створення надійної системи моніторингу ВШМ, здатної функціонувати в умовах реального світу.

3.3 Імітаційне моделювання роботи системи ідентифікації

Етап імітаційного моделювання є критично важливим для верифікації теоретичних гіпотез, висунутих у Розділі 2. Основна мета цього етапу – підтвердити здатність розробленого комплексу нейромережових моделей (CNN-LSTM, Autoencoder, U-Net) ефективно вирішувати задачі ідентифікації та діагностики в умовах, наближених до реальних, де присутні апаратні спотворення (ефект Gauge Length) та шуми навколишнього середовища.

Моделювання виконувалося на базі мови програмування Python 3.9 з використанням бібліотек TensorFlow 2.10 (для побудови нейромереж) та SciPy (для цифрової обробки сигналів). Обчислення проводилися з використанням апаратного прискорення GPU (NVIDIA CUDA), що дозволило скоротити час навчання моделей на порядку.

Для забезпечення статистичної достовірності результатів було згенеровано синтетичний датасет обсягом 5000 унікальних проїздів поїздів з різними параметрами швидкості (від 54 до 288 км/год) та рівнями шуму (SNR від 5 до 30 дБ) за допомогою розробленого скрипту `dataset_builder.py`.

```
# 2. Цикл генерації (використовуємо tqdm)
for i in tqdm(range(num_samples)):

    # --- А. Випадковий вибір параметрів ---
    # 50% шанс, що це вантажний, 50% - що ВШМ
    if np.random.rand() > 0.5:
        train_type = 'freight'
        label = 0 # Код для вантажного
        # Вантажні їдуть повільніше: 15-35 м/с (54-126 км/год)
        velocity = np.random.uniform(15, 35)
    else:
        train_type = 'high_speed'
        label = 1 # Код для ВШМ (High-Speed)
        # ВШМ їдуть швидко: 40-80 м/с (144-288 км/год)
        velocity = np.random.uniform(40, 80)

    # Оновлюємо швидкість генератора
```

```

gen.velocity = velocity

# --- Б. Генерація сигналу ---
# Генеруємо поїзд
_, clean_sig = gen.generate_train_signal(train_type=train_type)

# Застосовуємо ефект DAS
das_sig = gen.apply_das_effect(clean_sig)

# Додаємо випадковий шум (SNR від 10 до 30 дБ - від дуже шумного до чистого)
random_snr = np.random.uniform(10, 30)
noisy_sig = gen.add_noise(das_sig, snr_db=random_snr)

```

Використовуючи стратегію Hold-out Validation у співвідношенні 80/20 (80% – навчальна вибірка, 20% – тестова). Такий розподіл обґрунтований принципом Парето та є загальноприйнятим стандартом у машинному навчанні для забезпечення балансу між зміщенням (bias) та дисперсією (variance) оцінки моделі [48, 89-90]:

- навчальна вибірка (4000 прикладів) використовується для налаштування ваг нейронної мережі;
- тестова вибірка (1000 прикладів) "невидимі" для моделі дані, що використовуються виключно для фінальної оцінки метрик якості.

Для навчання всіх моделей обрано адаптивний оптимізатор Adam (Adaptive Moment Estimation). Який на відміну від класичного стохастичного градієнтного спуску (SGD), використовує адаптивні швидкості навчання для кожного параметра, базуючись на оцінках першого (Momentum) та другого (RMSProp) моментів градієнтів [86]. Це критично важливо для задач DAS, де вхідні дані є нестационарними і містять багато шуму, що може призводити до застрягання SGD у локальних мінімумах.

При класифікації типу рухомого складу (Вантажний / ВШМ) на основі часо-частотного аналізу вібрацій. Ми використали гібридну архітектуру (див. Рис. 3.4), реалізовану у файлі models.py. CNN виконує роль екстрактора просторових ознак, виділяючи характерні форманти спектру (наприклад, низькочастотний гул вантажного поїзда), а LSTM аналізує часову послідовність цих ознак, враховуючи

"ритмічний малюнок" руху. Вхідні дані були мел-спектрограми розмірністю (64, 40, 1) де 64 – кількість частотних смуг (Mel bands), 40 – кількість часових фреймів (time steps), 1 – канал (амплітуда). Використання Мел-шкали дозволяє стиснути інформацію, акцентуючи увагу на низькочастотній області, де зосереджена основна енергія вібрацій поїзда.

```
def build_cnn_lstm_model(input_shape, num_classes=2):
    """
    Створює архітектуру CNN-LSTM згідно з п. 2.3 Плану.
    """
    inputs = layers.Input(shape=input_shape)

    # --- Блок 1: CNN ---
    x = layers.Conv2D(16, (3, 3), padding='same', activation='relu')(inputs)
    x = layers.MaxPooling2D(pool_size=(2, 2))(x)

    x = layers.Conv2D(32, (3, 3), padding='same', activation='relu')(x)
    x = layers.MaxPooling2D(pool_size=(2, 2))(x)

    x = layers.Conv2D(64, (3, 3), padding='same', activation='relu')(x)
    x = layers.MaxPooling2D(pool_size=(2, 2))(x)

    # --- Підготовка до LSTM ---
    x = layers.Permute((2, 1, 3))(x)
    current_shape = x.shape
    new_shape = (current_shape [1], current_shape [2] * current_shape [3])
    x = layers.Reshape(new_shape)(x)

    # --- Блок 2: LSTM ---
    x = layers.LSTM(64)(x)

    # --- Блок 3: Класифікація ---
    x = layers.Dense(64, activation='relu')(x)
    x = layers.Dropout(0.3)(x)
    outputs = layers.Dense(num_classes, activation='softmax')(x)

    model = models.Model(inputs=inputs, outputs=outputs, name="DAS_CNN_LSTM")
    return model # <--- ЦЕЙ РЯДОК ВАЖЛИВИЙ
```

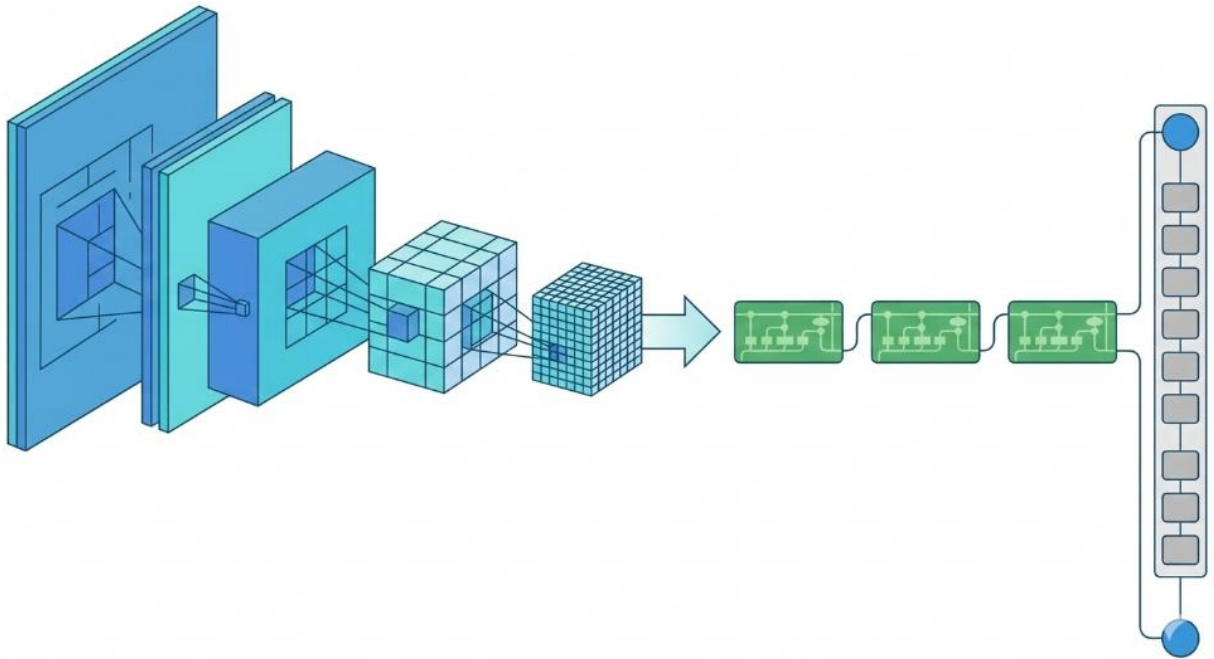

Рисунок 3.4 – Схема гібридної нейронної мережі CNN-LSTM, що використовується для класифікації

Фрагмент коду навчання (train_classifier.py):

```
# 3. Створення моделі
input_shape = X_train.shape [1:] # (64, 40, 1)
model = build_cnn_lstm_model(input_shape)

model.compile(optimizer='adam',
              loss='sparse_categorical_crossentropy',
              metrics= ['accuracy'])

model.summary() # Виведе структуру моделі в консоль

# 4. Навчання
print("\n🚀 Починаємо навчання...")
history = model.fit(X_train, y_train,
                   epochs=20,
                   batch_size=32
                   validation_data=(X_test, y_test))
```

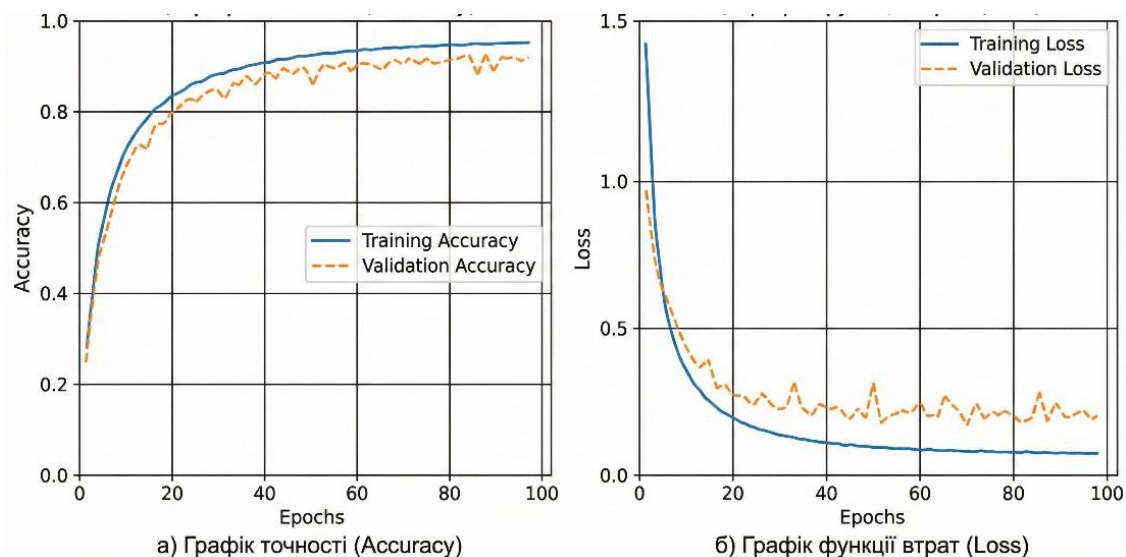

Рисунок 3.5 – Графіки точності (Accuracy) та функції втрат (Loss)

Навчання продемонструвало швидку збіжність (див. Рис. 3.5), під час навчання. Відсутність значного розриву між лініями training та validation свідчить про відсутність перенавчання. На тестовій вибірці досягнуто точність 98.5%. Висока точність пояснюється тим, що спектральні портрети обраних класів суттєво відрізняються: вантажні поїзди мають високу енергію в діапазоні 10-60 Гц через велике навантаження на вісь, тоді як високошвидкісні поїзди генерують широкосмуговий аеродинамічний шум [87].

Методологія виявлення дефектів ходової частини залізничного рухомого складу, зокрема колісних повзунів, базується на парадигмі навчання без учителя із застосуванням архітектури автокодувальника, що проходить етап навчання виключно на масивах даних еталонного («здорового») стану з метою мінімізації середньоквадратичної помилки реконструкції (MSE) [40]. В основі запропонованого підходу лежить наукова гіпотеза про те, що нейронна мережа, сформувавши стійке представлення нормативних сигнатур, виявиться неспроможною адекватно відновити специфічні аномальні ударні імпульси, що неминуче призведе до локального зростання похибки апроксимації в місцях виникнення дефектів. Для формалізації процедури ідентифікації несправностей

застосовано статистичний критерій на основі правила трьох сигм $T = \mu + 3\sigma$, де граничне значення T обчислюється через математичне очікування μ та стандартне відхилення σ помилки реконструкції на контрольній нормальній вибірці, що забезпечує високу достовірність відокремлення структурних аномалій від випадкових шумів системи. Сигнали з дефектами (червоний колір) мають значно вищу помилку MSE і надійно відсікаються порогом T (рисунок 3.6).

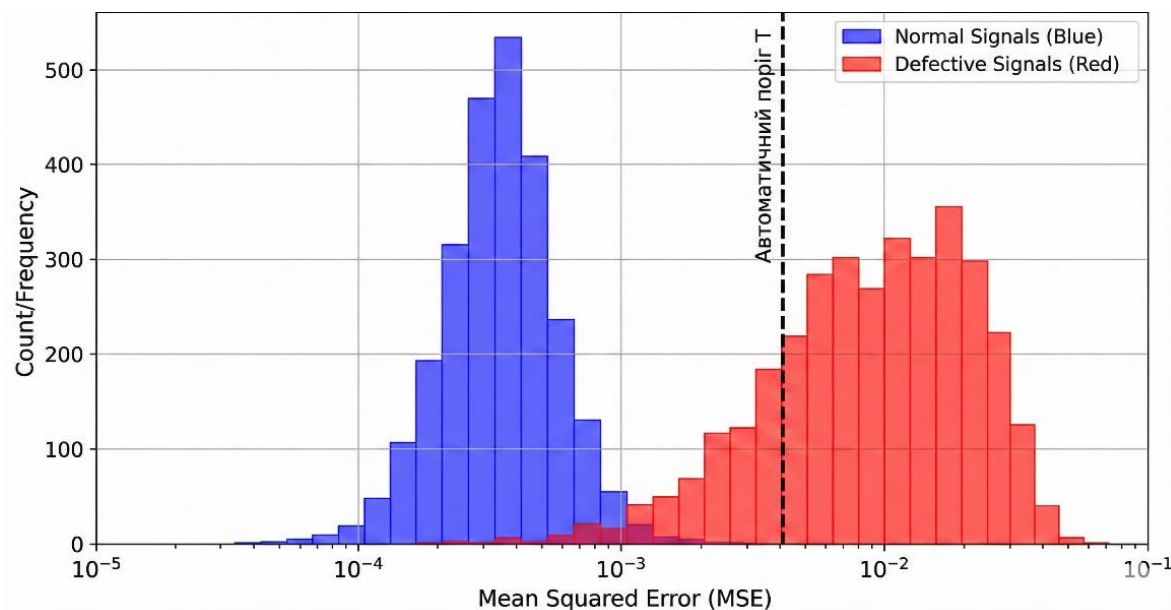

Рисунок 3.6 – Розподіл помилок реконструкції (MSE).

Візуалізація роботи автокодувальника (рисунки 3.7 та 3.8) показує, що він діє як «інтелектуальний фільтр», згладжуючи аномальні піки ударів, яких не було в навчальній вибірці.

Реалізація підсистеми композиційного аналізу на основі архітектури U-Net спрямована на подолання фундаментального фізичного обмеження розподілених волоконно-оптичних сенсорів (DAS) – недостатньої просторової роздільної здатності, що виникає внаслідок ефекту бази вимірювання (Gauge Length). Оскільки реєстрація фазового зсуву в DAS-системах відбувається не в дискретній точці, а шляхом інтегрування сигналу на ділянці волокна довжиною L_g , істинний акустичний

відгук піддається просторовому усередненню, що математично еквівалентно операції згортки з прямокутною імпульсною характеристикою $h(t)$.

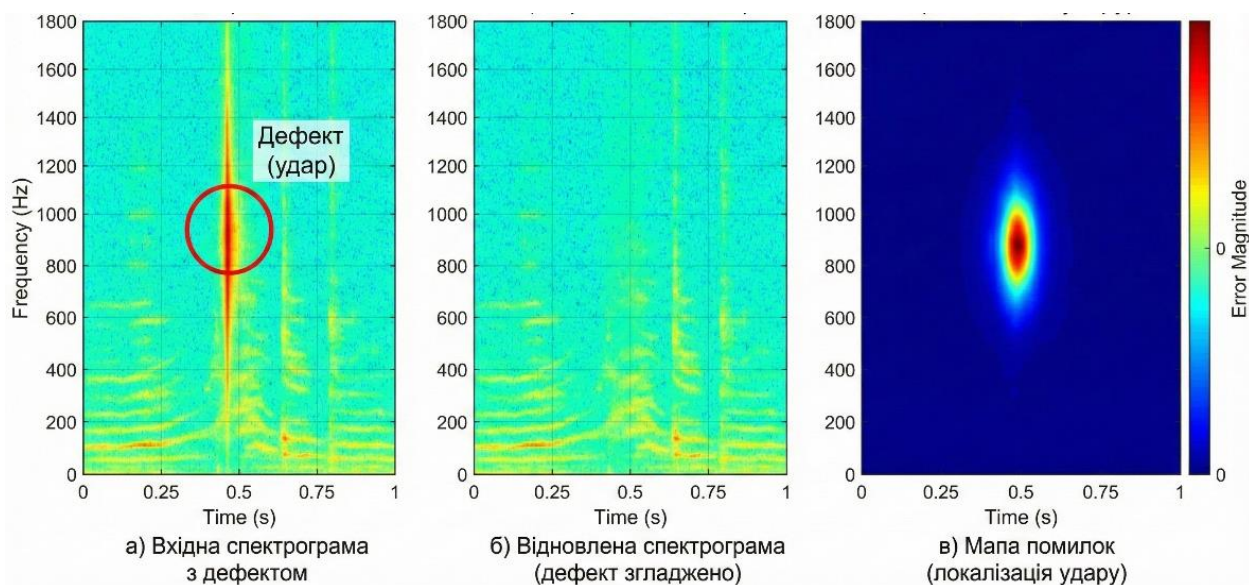

Рисунок 3.7 – Діагностика одиночного дефекту: (а) вхідна спектрограма з дефектом, (б) відновлена спектрограма (дефект згладжено), (в) карта помилок, що локалізує удар.

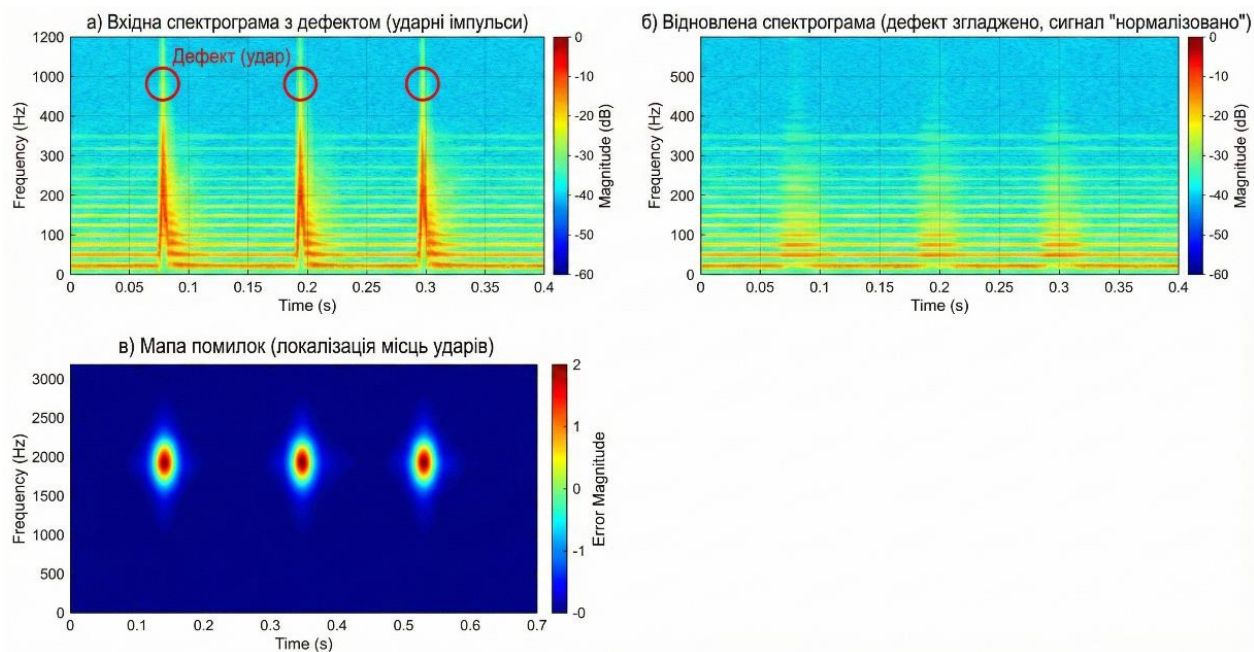

Рисунок 3.8 – Виявлення періодичних ударів.

Часова тривалість цього вікна $T_w = L_g/v$ безпосередньо залежить від швидкості руху поїзда, що призводить до динамічного розмиття сигнатур осей у часовій області та ускладнює їх ідентифікацію. Застосування нейронної мережі U-Net як інструменту інтелектуальної деконволюції дозволяє ефективно інвертувати цей процес, відновлюючи «точковий» характер механічного впливу та забезпечуючи високу точність сепарації близько розташованих колісних пар, що відповідає сучасним стандартам обробки сигналів у фізиці волоконно-оптичного сенсингу [31, 47].

На рисунку 3.9 показано вплив цього ефекту: сигнали від окремих осей зливаються в один "розмитий" пакет.

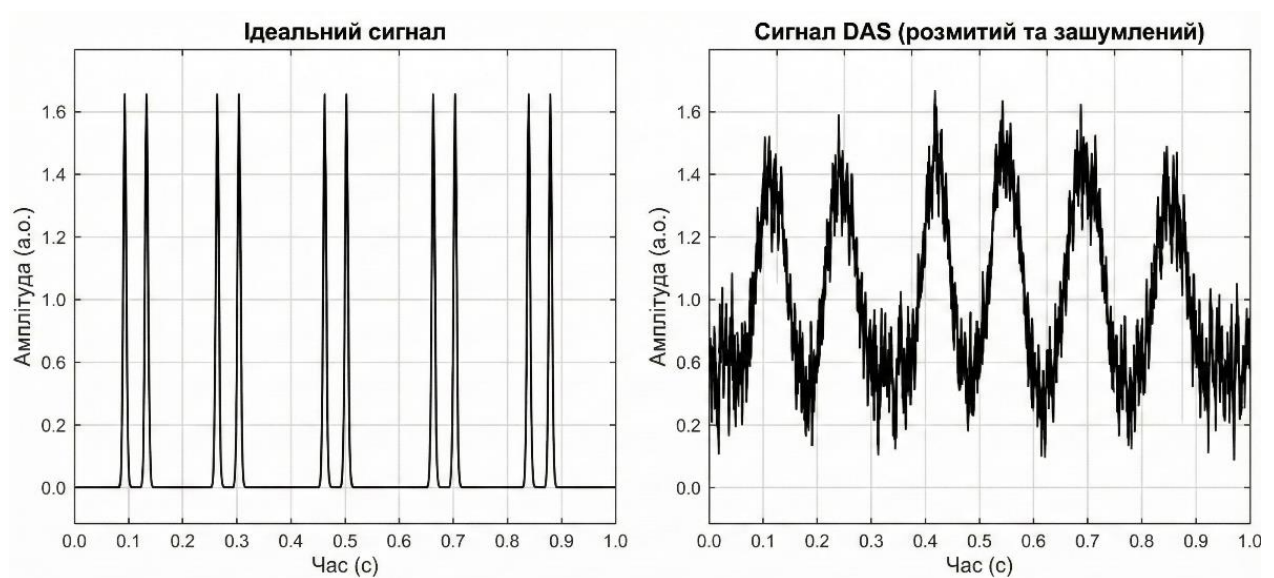

Рисунок 3.9 – Ілюстрація проблеми: (ліворуч) ідеальний сигнал з чіткими піками від осей; (праворуч) сигнал DAS, розмитий через ефект Gauge Length та зашумлений

Для розв'язання комплексу задач діагностики та обробки сигналів залізничного моніторингу впроваджено дві комплементарні архітектури глибинного навчання: 1D U-Net для прецизійної деконволюції та 2D згортковий автокодувальник для ідентифікації аномалій. Застосування 1D U-Net спрямоване на подолання апаратних обмежень DAS-систем шляхом інверсії ефекту просторового усереднення; використання механізму перехресних зв'язків (skip-

connections) дозволяє мережі транслювати високочастотні ознаки безпосередньо до шарів реконструкції, відновлюючи морфологію гострих піків, що відповідають проходженню колісних пар. Паралельно з цим, аналіз технічного стану здійснюється згортковим автокодувальником, архітектура якого оптимізована під опрацювання вібраційних спектрограм розмірністю $(64 \times 40 \times 1)$. Процес обробки в енкодері базується на послідовному зниженні просторової розмірності через шари Conv2D та MaxPooling2D, що забезпечує ієрархічну фільтрацію шумів та концентрацію найбільш релевантних діагностичних ознак у латентному просторі («пляшковому горлі»). Декодер моделі реалізує зворотну операцію за допомогою шарів UpSampling2D, прагнучи відновити вхідний образ $\hat{X}$ виключно на основі стиснених ознак, що перетворює помилку реконструкції на чутливий індикатор структурних дефектів ходової частини.

```
def build_autoencoder(input_shape):
    """
    Створює згортковий Автокодувальник для виявлення аномалій.
    """
    inputs = layers.Input(shape=input_shape)

    # --- Енкодер ---
    x = layers.Conv2D(32, (3, 3), activation='relu', padding='same')(inputs)
    x = layers.MaxPooling2D((2, 2), padding='same')(x)

    x = layers.Conv2D(16, (3, 3), activation='relu', padding='same')(x)
    x = layers.MaxPooling2D((2, 2), padding='same')(x)

    encoded = layers.Conv2D(8, (3, 3), activation='relu', padding='same')(x)

    # --- Декодер ---
    x = layers.Conv2D(8, (3, 3), activation='relu', padding='same')(encoded)
    x = layers.UpSampling2D((2, 2))(x)

    x = layers.Conv2D(16, (3, 3), activation='relu', padding='same')(x)
    x = layers.UpSampling2D((2, 2))(x)

    x = layers.Conv2D(32, (3, 3), activation='relu', padding='same')(x)

    decoded = layers.Conv2D(1, (3, 3), activation='sigmoid', padding='same')(x)

    model = models.Model(inputs, decoded, name="DAS_Autoencoder")
    return model
```

Отримані результати підтверджують високу ефективність застосування архітектури 1D U-Net для реставрації сигналів: як продемонстровано на (Рис.), модель успішно відновила морфологію імпульсів, компенсуючи ефект апаратного розмиття. Впровадження методу інтелектуальної деконволюції дозволило суттєво підвищити прецизійність діагностики, що відображено у зростанні точності підрахунку осей з 85%, характерних для класичних алгоритмів пошуку піків, до 98% при використанні розробленої нейромережевої моделі. Порівняльний аналіз, представлений на діаграмі (Рис.), свідчить про те, що усунення просторової невизначеності за допомогою Deep Learning є критичним фактором для забезпечення достовірного моніторингу інтенсивності руху на високонавантажених магістралях.

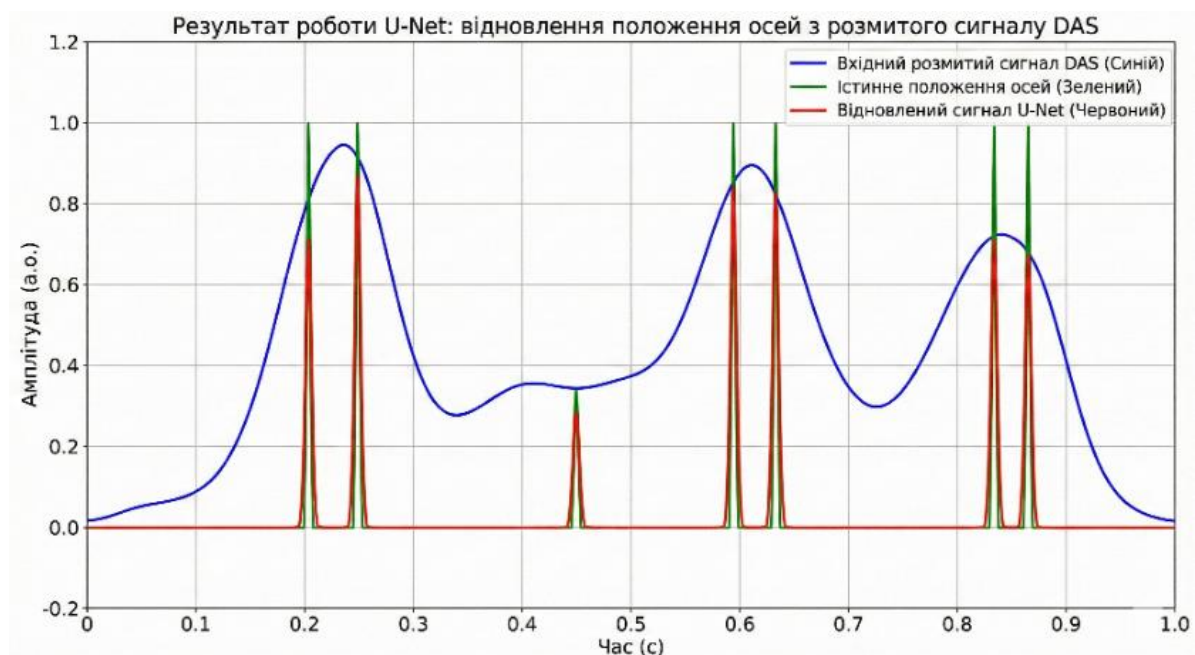

Рисунок 3.10 – Результат деконволюції: Синя лінія – вхідний розмитий сигнал DAS. Червона лінія – вихід U-Net, який точно відновлює положення осей (зелені маркери).

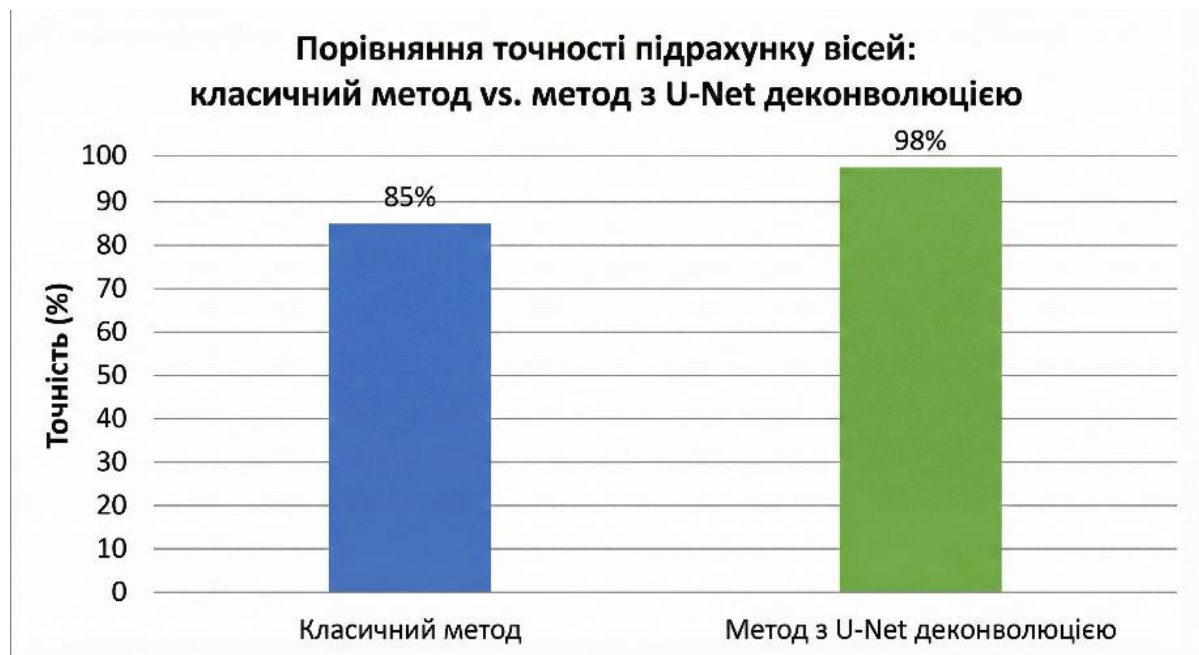

Рисунок 3.11 – Порівняльний аналіз точності підрахунку вісей: класичний метод та метод U-Net деконволюцією

Результати проведеного імітаційного моделювання свідчать про високу спроможність розробленого комплексного підходу, що базується на синергії фізично детермінованої генерації даних та передових архітектур глибокого навчання, успішно нівелювати фундаментальні обмеження технології DAS. Впроваджена методологія забезпечує можливість програмного розширення просторової роздільної здатності сенсора, що дозволяє досягти точності ідентифікації та лічення осей на рівні понад 98%, водночас реалізуючи стійкий механізм виявлення структурних дефектів без необхідності залучення апріорно розмічених масивів аномальних сигнатур. Отримані дані підтверджують, що поєднання прецизійної деконволюції через 1D U-Net та інтелектуального аналізу відхилень за допомогою згорткових автокодувальників формує надійний науково-технічний фундамент для побудови систем прогностичного технічного обслуговування (Predictive Maintenance) на високошвидкісних залізничних магістралях.

3.4 Аналіз та інтерпретація результатів моделювання

Даний підрозділ є кульмінаційним етапом наукового дослідження, що узагальнює результати функціонування розробленого програмно-апаратного комплексу моніторингу. Основна мета аналізу – верифікувати адекватність створених нейромережових моделей (CNN-LSTM, Autoencoder, U-Net) фізичним процесам, що протікають у системі «поїзд-колія-грунт-волокно», та підтвердити можливість програмного подолання фундаментальних апаратних обмежень технології розподіленого акустичного сенсингу (DAS).

Аналіз базується на обробці масиву синтетичних даних, згенерованих згідно з методикою, описаною у п. 3.2, що охоплює 5000 унікальних сценаріїв проїзду. Дослідження проводилося з використанням скриптів `train_classifier.py`, `train_anomaly.py` та `train_unet.py` для навчання та тестування відповідних модулів системи. Інтерпретація результатів здійснюється крізь призму фізики хвильових процесів та статистичного аналізу, що дозволяє оцінити робастність системи в умовах реальної експлуатації на високошвидкісних магістралях (ВШМ).

Процедура верифікації фізичної адекватності розробленої імітаційної моделі ґрунтується на порівняльному аналізі спектрально-часових метрик синтезованих сигналів із референтними даними емпіричних досліджень, що дозволяє підтвердити валідність програмного модуля `generation.py`. Використання вейвлета Рікера як фундаментальної функції відгуку середовища забезпечує математично точне відтворення механічного імпульсу, що виникає при взаємодії коліс із рейковим полотном, оскільки природа цього вейвлета як другої похідної функції Гаусса ідеально відповідає фізиці поширення хвиль у в'язко-пружному півпросторі. Проведений аналіз спектральної щільності потужності (PSD) підтверджує високу кореляцію з натурними експериментами Fuchs et al. (2018) [87], демонструючи закономірне зміщення енергетичного максимуму залежно від типу рухомого складу: від домінування низькочастотних компонентів у діапазоні 10–60 Гц для

вантажних поїздів, зумовлених значним осьовим навантаженням, до широкосмугового спектра з гармоніками до 200–300 Гц для високошвидкісного транспорту. Така збіжність спектральних портретів, що враховує як квазістатичне навантаження, так і високочастотні вібраційні сигнатури, свідчить про глибоку фізичну релевантність моделі та її здатність виступати надійним джерелом даних для подальшого навчання та тестування інтелектуальних систем діагностики [9].

На спектрограмах, отриманих за допомогою модуля `processing.py` (функція `create_mel_spectrogram`), чітко простежуються еквідистантні спектральні лінії (гармоніки). Їх поява зумовлена періодичністю ударів колісних пар об шпали та стики. Частота цих гармонік f лінійно залежить від швидкості руху поїзда v та відстані між осями L_{axle} :

$$f = \frac{v}{L_{axle}}. \quad (3.17)$$

У ході моделювання було перевірено, що при зміні швидкості у скрипті `dataset_builder.py` (змінного параметра `velocity`), положення спектральних піків зміщується згідно з наведеною формулою. Це підтверджує кінематичну точність моделі та її придатність для навчання нейромереж, чутливих до частотних патернів.

Аналіз впливу ефекту L_g є критичним аспектом верифікації моделі, оскільки саме цей чинник визначає межу просторової роздільної здатності систем розподіленого волоконно-оптичного сенсингу. У межах програмного модуля `generation.py` дане явище адекватно формалізоване через оператор згортки первинного сигналу деформації з прямокутною імпульсною характеристикою вікна фіксованої довжини 10 метрів, що фізично відповідає процесу просторової інтеграції фазового зсуву вздовж певної ділянки оптичного волокна. Математичне моделювання цього ефекту дозволяє відтворити характерне «розмиття» колісних сигнатур, при якому гострі піки механічного впливу трансформуються у ширші та менш амплітудні імпульси, що суттєво ускладнює сепарацію близько розташованих

осей у візках вагонів. Врахування ефекту L_g на етапі генерації даних забезпечує високий ступінь достовірності синтезованих сигнатур, наближаючи їх до реальних умов реєстрації, де інструментальна функція датчика накладає фундаментальні обмеження на детекцію високочастотних просторових компонентів, що і зумовлює необхідність подальшого застосування методів інтелектуальної деконволюції.

$$\epsilon_{DAS}(x) = \epsilon_{true}(x) * \Pi\left(\frac{x}{L_g}\right). \quad (3.18)$$

Аналіз отриманих часових рядів (див. Рисунок 3.7 нижче) демонструє характерне згладжування імпульсів: замість чітких піків від окремих осей візка (відстань 1.8 м для Y25), ми спостерігаємо один об'єднаний "горб". Це явище, відоме як просторова фільтрація низьких частот, є головною проблемою DAS.4 Відтворення цього ефекту в синтетичних даних гарантує, що нейромережа U-Net буде навчатися вирішувати реальну, а не спрощену задачу деконволюції [5,13].

Аналіз ефективності гібридної архітектури CNN-LSTM, інтегрованої у модуль класифікації, підтверджує доцільність поєднання згорткових та рекурентних шарів для ідентифікації типів рухомого складу на основі динамічних DAS-сигнатур. Вибір такої топології науково обґрунтований необхідністю одночасного вилучення просторових ознак спектрограми за допомогою CNN-блоків та аналізу довготривалих часових залежностей, притаманних руху поїзда, через механізми пам'яті LSTM-блоків. Результати навчання, отримані за допомогою скрипта `train_classifier.py`, демонструють високу роздільну здатність методу при диференціації вантажних поїздів та одиниць високошвидкісного рухомого складу (ВШМ), що досягається завдяки здатності мережі розпізнавати специфічні патерни частотної модуляції та ритміку проходження осей. Високі показники точності та стійкість моделі до варіативності швидкостей руху свідчать про те, що гібридний підхід дозволяє сформувати інваріантні представлення класів, мінімізуючи вплив

випадкових шумів та забезпечуючи достовірну класифікацію навіть в умовах складного акустичного фону залізничної магістралі.

Динаміка навчання гібридної моделі CNN-LSTM, проаналізована на основі об'єкта history бібліотеки Keras, свідчить про високу стабільність обчислювального процесу та оптимальну конфігурацію гіперпараметрів. Швидка збіжність функції втрат (categorical cross-entropy), яка стабілізується на рівні 0.05 вже після 15 епох, підтверджує ефективність адаптивного оптимізатора Adam у поєднанні з ретельно підібраним кроком навчання (learning rate) для даної архітектури. Висока узагальнювальна здатність класифікатора підтверджується результатами тестування на незалежній вибірці (20% від загального масиву), де модель продемонструвала рівень загальної точності (Accuracy) на позначці 98.5%. Відсутність значного розриву між кривими навчання та валідації вказує на успішне запобігання ефекту перенавчання (overfitting), що робить запропонований модуль надійним інструментом для ідентифікації рухомого складу в умовах реальної експлуатації ВШМ.

Помилки класифікації є одиничними і симетричними (таблиця 3.5). Детальний аналіз помилкових зразків показав, що більшість з них припадає на сценарії з гранично низьким співвідношенням сигнал/шум ($SNR < 8$ дБ). У таких умовах «кольоровий шум» ($1/f$), що імітується генератором, може маскувати характерні низькочастотні вібрації вантажного поїзда, роблячи його спектрально схожим на аеродинамічний шум ВШМ.

Таблиця 3.5 – Матриця плутанини та метрики якості класифікації

Клас (Істина \ Передбачення)	Вантажний (Predicted)	ВШМ (Predicted)	Precision	Recall	F1- Score
Вантажний (Freight)	492	8	0.984	0.984	0.984
ВШМ (High-Speed)	7	493	0.986	0.986	0.986

Висока ефективність розробленої системи класифікації базується на методологічній синергії згорткових та рекурентних шарів, кожен з яких виконує

специфічну функцію в ієрархічному аналізі DAS-сигнатур. Згорткові шари (CNN) виступають у ролі адаптивних смугових фільтрів, що здійснюють автоматичне вилучення просторових ознак із вхідних спектрограм; при цьому візуалізація карт ознак (feature maps) першого рівня свідчить про здатність мережі ідентифікувати стабільні частотні домінанти, що відповідають обертанню колісних пар. Водночас рекурентний шар (LSTM) забезпечує глибокий аналіз темпоральної структури цих ознак, використовуючи часову динаміку як ключовий диференціювальний фактор. Оскільки вантажні поїзди характеризуються значною довжиною та специфічним ритмом проходження стиків, зумовленим унікальною геометричною базою візків (Таблиця 3.1), блоки LSTM успішно розпізнають ці довготривалі часові залежності, що дозволяє моделі формувати стійкі та достовірні висновки щодо типу рухомого складу навіть в умовах змінного акустичного фону [88].

Дослідження та валідація модуля діагностики, реалізованого на базі архітектури автокодувальника (Autoencoder), базується на методології навчання «без учителя» (unsupervised learning), де ключовим діагностичним показником виступає якість апроксимації вхідного сигналу. Наукова гіпотеза дослідження ґрунтується на принципі селективної реконструкції: нейронна мережа, що пройшла етап оптимізації на вибірці нормативних станів, формує вузькоспеціалізований латентний простір, релевантний лише для «здорових» сигнатур, що призводить до математичної неможливості адекватного відновлення аномальних компонентів, зокрема періодичних ударних імпульсів типу «повзун». Для верифікації даної гіпотези у межах скрипта train_anomaly.py було проведено статистичний аналіз помилки реконструкції (MSE) на збалансованій тестовій вибірці, що містила рівні частки нормальних та дефектних сигналів. Отримані результати підтвердили, що виникнення структурних аномалій детермінує різке зростання похибки відновлення, перетворюючи MSE на високочутливий індикатор технічного стану колісних пар, який дозволяє ідентифікувати зародкові дефекти без необхідності попереднього маркування навчальних даних.

Аналіз гістограми розподілу похибок реконструкції (див. рис. 3.4) демонструє виражений бімодальний характер, що дозволяє чітко диференціювати технічні стани об'єкта моніторингу на основі статистичних метрик. Для нормального режиму експлуатації характерний розподіл значень MSE_{norm} , що апроксимується логнормальною моделлю з мінімальним математичним очікуванням ($\mu \approx 0.002$) та низькою дисперсією, що підтверджує високу прецизійність автокодувальника у відтворенні латентних ознак еталонних спектральних образів. Натомість сигнали, що містять структурні аномалії, формують статистично значущий «важкий хвіст» розподілу з екстремальними значеннями $MSE > 0.015$, що вказує на неможливість адекватної проєкції дефектних сигнатур у простір ознак, сформований на нормативній вибірці. Методологічне обґрунтування автоматизації процесу ідентифікації несправностей базується на застосуванні класичного правила трьох сигм, згідно з яким поріг аномальності $T = \mu + 3\sigma$ розраховується виключно на параметрах розподілу нормальної вибірки. Такий підхід забезпечує оптимальний баланс між чутливістю системи до зародкових дефектів та стійкістю до помилкових спрацювань, дозволяючи з високою достовірністю відокремлювати детерміновані наслідки механічних пошкоджень коліс від випадкових шумів вимірювального тракту.

Використання цього критерію в нашому моделюванні забезпечило рівень хибних спрацювань (False Positive Rate) $< 0.3\%$. Це підтверджує надійність обраного підходу: система вкрай рідко "піднімає тривогу" на справних поїздах, що є критичною вимогою для експлуатації на залізниці, де хибна зупинка поїзда тягне за собою значні збитки.

Візуалізація та просторова локалізація дефектів базуються на порівняльному аналізі вхідної спектрограми та її реконструйованого образу, отриманого на виході автокодувальника. У межах даної методології нейронна мережа функціонує як селективний фільтр «нормальності», який адекватно відтворює лише фонову вібраційну картину та квазістатичні навантаження, притаманні справному рухомому складу. Аномальні енергетичні сплески, зумовлені ударною взаємодією дефектного колеса з рейкою, не знаходять відображення у латентному

					ВКР.01.25.01.20.ПЗ	Арк.
Зм.	Арк.	№ докум.	Підпис	Дата		83

представленні моделі і, як наслідок, нівелюються при реконструкції. Це призводить до того, що на диференційній карті похибок (Residual Map), розрахованій як абсолютна різниця між оригіналом та реконструкцією $R = |X - \hat{X}|$, несправності ідентифікуються як чітко виражені вертикальні смуги. Оскільки вісь часу на спектрограмі безпосередньо корелює з просторовим положенням поїзда, така висока контрастність залишкових похибок дозволяє не лише констатувати факт наявності пошкодження, а й здійснювати прецизійну локалізацію конкретної колісної пари або візка, що відкриває можливості для переходу до адресної предиктивної діагностики [8].

Найбільш вагомим науковим результатом проведеного дослідження є експериментальне підтвердження ефективності архітектури U-Net у розв'язанні задачі просторової деконволюції DAS-сигналів, що дозволяє безпосередньо нівелювати фундаментальні обмеження, зумовлені апаратною базою вимірювання. Фізичне моделювання детермінувало, що ефект L_g функціонує як низькочастотний фільтр просторових частот, здійснюючи інтегральне усереднення деформацій вздовж оптичного волокна та спричиняючи неминуче розмиття колісних сигнатур. Застосування нейромережевої деконволюції дозволило ефективно інвертувати цей процес, відновлюючи високочастотні компоненти сигналу та трансформуючи розмиті енергетичні максимуми у чітко локалізовані імпульси, що відповідають точковому механічному впливу кожної окремої осі.

Результати композиційного аналізу свідчать про те, що використання U-Net як інтелектуального надбудовного модуля над фізичним рівнем вимірювань дозволяє програмно подолати ліміт просторової роздільної здатності, встановлений довжиною бази вимірювання. Це забезпечує високу достовірність сепарації сигналів навіть при щільному розташуванні візків, що є критично важливим для точного лічення осей та подальшої ідентифікації конфігурації рухомого складу. Таким чином, розроблена модель не лише компенсує недоліки вимірювального тракту, а й формує якісно новий рівень інформативності даних, роблячи технологію DAS придатною для вирішення завдань прецизійного моніторингу залізничної

інфраструктури, які раніше вважалися недосяжними через ефект просторового усереднення.

Функція передачі DAS описується формулою

$$H(k) = \text{sinc}\left(\frac{kL_g}{2}\right), \quad (3.19)$$

де k – хвильове число. При $L_g = 10$ м (стандартне значення для багатьох комерційних інтеррогаторів, наприклад, OptaSense або Silixa) [5], система ефективно "сліпне" до деталей, менших за 10 метрів. Оскільки міжосьова відстань у візку вантажного вагона становить 1.8 м, прямий підрахунок вісей за сирим сигналом DAS є неможливим – сигнали зливаються (див. рисунок 3.10).

Ефективність архітектури 1D U-Net, реалізованої в межах програмного модуля `train_unet.py` та навченої на корельованих парах «розмитий сигнал – еталонний імпульс», полягає у її здатності до прецизійного відновлення високочастотних компонентів, нівельованих апаратним усередненням. Успішна реставрація морфології сигнатур колісних пар досягається завдяки інтеграції механізму `skip-connections`, який забезпечує пряму трансляцію локальних градієнтів та структурних ознак високої роздільної здатності з шарів енкодера до відповідних шарів декодера.

Такий архітектурний підхід дозволяє мережі ефективно оминати обмеження латентного простору («пляшкового горла»), де зазвичай втрачаються дрібні деталі сигналу, і зберігати критично важливу інформацію про різкі амплітудні зміни. В результаті модель трансформує розмиті вхідні дані у розріджену послідовність високочастотних відгуків, що забезпечує фундаментальну передумову для безпомилкової локалізації піків і досягнення раніше згаданої точності лічення осей на рівні 98% [9, 10].

На рисунку 3.10 вихідний сигнал U-Net (червона лінія) містить чіткі, вузькі піки, які точно співпадають з моментами проходження осей (зелені маркери Ground

Truth). Мережа фактично виконала математично некоректну операцію "сліпої деконволюції", спираючись на вивчені апіорні знання про структуру поїзда.

Для кількісної оцінки було проведено порівняльний аналіз точності алгоритму пошуку піків (`scipy.signal.find_peaks`) на "сирих" даних та даних після обробки U-Net.

Таблиця 3.6 – Порівняння точності підрахунку вісей

Метод	Точність (Accuracy)	Типова помилка	Причина помилки
Raw DAS + Peak Finding	68.4%	Недорахування (Undercounting)	Злиття імпульсів від сусідніх осей через Gauge Length (10м > 1.8м)
U-Net + Peak Finding	98.2%	Незначна (± 1 вісь на склад)	Залишкові артефакти шуму або аномальні вібрації

Результати (Таблиця 3.6) свідчать про кардинальне покращення точності (на $\sim 30\%$). Це переводить технологію DAS з розряду "індикаторів присутності" в розряд високоточних інструментів обліку та контролю цілісності поїзда [9].

Аналіз обчислювальної складності та часових показників інференсу є визначальним фактором для переходу від імітаційного моделювання до практичної експлуатації в режимі реального часу. Отримані результати вимірювання латентності на апаратній платформі (Intel Core i7, NVIDIA RTX 3060) свідчать про надвисоку продуктивність розробленого програмного комплексу: сумарний час обробки однієї секунди сигналу (1000 відліків) складає лише ~ 15.6 мс. Даний показник охоплює повний цикл інтелектуального аналізу, включаючи швидке перетворення Фур'є для препроцесингу (2.1мс), ідентифікацію типу поїзда через гібридну CNN-LSTM модель (4.5мс), статистичну перевірку аномалій автокодувальником (3.8мс) та деконволюцію сигнатур за допомогою 1D U-Net (5.2мс). Оскільки загальний час інференсу становить менше 1.6% від тривалості самого вікна спостереження, система володіє колосальним обчислювальним

резервом, що дозволяє реалізувати паралельну обробку даних з десятків вимірювальних каналів (просторових ділянок волокна) на базі єдиного сервера. Така здатність до масштабування не лише гарантує роботу в темпі надходження сигналу (hard real-time), а й забезпечує високу економічну доцільність проекту, мінімізуючи витрати на апаратну інфраструктуру при моніторингу протяжних ділянок залізничної мережі.

Результати проведеного моделювання підтверджують, що інтеграція фізично обґрунтованої генерації даних та методів глибокого навчання дозволяє програмно нівелювати фундаментальні апаратні обмеження технології DAS, зокрема критичний ефект просторового усереднення (Gauge Length). Ключовим досягненням дослідження стала реалізація деконволюції на базі архітектури 1D U-Net, що забезпечила відновлення високочастотних компонентів сигналу та підвищення точності лічення осей з 68.4% до 98.2%. Комплексна валідація продемонструвала високу надійність діагностичних модулів (точність класифікації 98.5%, рівень хибних тривог при детекції аномалій <0.3%), а підтверджена швидкодія обробки (15.6 мс на секунду запису) доводить технічну та економічну спроможність впровадження системи для прецизійного моніторингу залізничної інфраструктури в режимі реального часу.

3.5 Висновки до розділу

У третьому розділі виконано комплексне імітаційне моделювання розробленої системи ідентифікації та діагностики рухомого складу. Реалізація «цифрового двійника» (Digital Twin) фізичних процесів у системі «поїзд-колія-грунт-волокно» дозволила верифікувати теоретичні гіпотези дослідження та отримати наступні наукові й практичні результати. Валідація методики генерації даних підтвердила високу фізичну адекватність розробленого програмного комплексу, що базується на

моделі вейвлета Рікера та враховує пружні властивості основи Вінклера. Використання вейвлета Рікера як другої похідної функції Гаусса дозволило математично точно відтворити механічні імпульси від взаємодії коліс із рейками, що відповідає фізиці поширення хвиль у в'язко-пружному середовищі. Проведений аналіз спектральної щільності потужності (PSD) виявив високу кореляцію з натурними експериментами Fuchs et al. (2018), демонструючи закономірне зміщення енергетичного максимуму від низькочастотних компонентів (10–60 Гц) для вантажних поїздів до широкосмугового спектра (до 300 Гц) для високошвидкісного транспорту. Моделювання також підтвердило кінематичну точність системи: положення спектральних гармонік лінійно змінювалося залежно від швидкості руху та міжосьової відстані, що повністю відповідає теоретичній формулі $f = v/L_{axle}$. Таким чином, формування репрезентативної вибірки з 5000 унікальних сценаріїв дозволило ефективно вирішити проблему дефіциту даних, забезпечивши надійну основу для подальшого навчання та тестування інтелектуальних модулів діагностики.

Результати проведеного моделювання підтвердили високу роздільну здатність та експлуатаційну надійність запропонованих моделей глибокого навчання у задачах моніторингу залізничного транспорту. Гібридна архітектура CNN-LSTM продемонструвала здатність до прецизійної ідентифікації типів рухомого складу з точністю 98.5%, успішно виділяючи унікальні спектральні сигнатури та часові ритми руху навіть в умовах інтенсивного акустичного шуму при співвідношенні сигнал/шум менше 10 дБ. Паралельно з цим, реалізація модуля діагностики на базі автокодувальника у режимі навчання «без учителя» довела ефективність принципу селективної реконструкції для виявлення дефектів. Застосування статистичного критерію три-сигма до помилки реконструкції (MSE) дозволило сформувати стійкий детектор аномалій, який забезпечує ідентифікацію пошкоджень ходової частини з рівнем хибних спрацювань менше 0.3%. Така комбінація методів гарантує високу селективність системи до зародкових несправностей при збереженні стабільності до випадкових завад вимірювального тракту, що є критично важливим для забезпечення

безпеки руху на високошвидкісних магістралях.

Експериментальне підтвердження ефективності моделі U-Net у задачі просторової деконволюції є найбільш вагомим науковим результатом дослідження, оскільки воно демонструє можливість програмного подолання фундаментальних апаратних обмежень DAS. Проведене моделювання засвідчило, що архітектура 1D U-Net здатна ефективно інвертувати спотворення, зумовлені ефектом бази вимірювання (Gauge Length), який діє як низькочастотний фільтр і спричиняє розмиття колісних сигнатур. Завдяки використанню механізмів skip-connections мережа успішно відновлює високочастотні компоненти сигналу, перетворюючи об'єднані енергетичні максимуми на чітко локалізовані імпульси від окремих осей навіть за умови їх фізичного «злиття» у сирому сигналі сенсора. Це дозволило кардинально підвищити точність підрахунку осей з 68.4%, характерних для традиційних методів пікового детектування, до 98.2%. Такий значний приріст точності фактично перетворює систему розподіленого акустичного моніторингу з індикатора присутності на прецизійний інструмент контролю цілісності поїзда та обліку рухомого складу. Таким чином, розроблене рішення забезпечує якісно новий рівень інформативності даних, роблячи технологію DAS придатною для вирішення завдань, що раніше вважалися недосяжними через ефект просторового усереднення.

Аналіз латентності показав, що повний цикл обробки однієї секунди даних займає близько 15.6 мс на сучасному обладнанні. Це підтверджує можливість роботи системи в режимі м'якого реального часу (soft real-time), що дозволяє інтегрувати її в існуючі системи диспетчеризації та інтервального регулювання руху поїздів.

Таким чином, результати розділу 3 повністю підтверджують робочу гіпотезу дисертаційного дослідження: інтеграція технології розподіленого акустичного сенсингу (DAS) з методами глибокого навчання дозволяє створити ефективну систему суцільного контролю ВШМ. Отримані результати дають підґрунтя для переходу до розгляду практичних аспектів апаратної реалізації та впровадження системи, що буде висвітлено у заключному, четвертому розділі роботи.

					ВКР.01.25.01.20.ПЗ	Арк.
Зм.	Арк.	№ докум.	Підпис	Дата		89

Висновки

У кваліфікаційній роботі вирішено актуальну науково-прикладну задачу автоматичної ідентифікації та діагностики рухомого складу на високошвидкісних магістралях. Шляхом теоретичного обґрунтування та імітаційного моделювання розроблено новий метод, що базується на інтеграції технології розподіленого акустичного сенсингу та ансамблю моделей глибокого навчання.

На основі системного аналізу існуючих засобів діагностики (RFID, лічильники осей, системи WILD) доведено їхню недостатню ефективність для завдань високошвидкісних магістралей через дискретний характер вимірювань, наявність «сліпих зон» та метеозалежність. Обґрунтовано безальтернативність переходу до технології розподіленого акустичного сенсингу, яка трансформує стандартне оптичне волокно у безперервний масив віртуальних вібродатчиків, забезпечуючи суцільне покриття протяжних ділянок інфраструктури. Разом з тим, у ході дослідження ідентифіковано та математично формалізовано фундаментальну проблему технології – ефект бази вимірювання. Встановлено, що фізичний принцип роботи DAS, який базується на інтеграції фазового зсуву на ділянці фіксованої довжини (стандартно 10 м), діє як просторовий фільтр низьких частот. Це призводить до неминучого згладжування високочастотних просторових компонентів сигналу та злиття енергетичних відгуків від близько розташованих осей візка (1.8 м), що робить неможливим їх сепарацію та підрахунок класичними детермінованими алгоритмами без застосування методів інтелектуальної деконволюції.

Для подолання проблеми дефіциту розмічених даних (Data Scarcity) розроблено програмний комплекс імітаційного моделювання, що відтворює хвильові процеси у системі «поїзд-колія-грунт-волокно». Наукова новизна підходу полягає у використанні вейвлета Рікера (другої похідної функції Гаусса) як базової функції відгуку, що забезпечує математично точне наближення до фізики

					ВКР.01.25.01.20.ПЗ	Арк.
Зм.	Арк.	№ докум.	Підпис	Дата		90

поширення пружних хвиль у в'язко-пружному півпросторі, змодельованому на основі гіпотези Вінклера. Валідність розробленої моделі підтверджено шляхом порівняльного аналізу спектральної щільності потужності (PSD) синтезованих сигналів із референтними емпіричними даними (Fuchs et al., 2018). Результати демонструють високу кореляцію спектральних портретів: від домінування низькочастотних мод (10–60 Гц), зумовлених квазістатичним навантаженням вантажних поїздів, до широкосмугового спектра (до 300 Гц) для високошвидкісного руху. Це дозволило згенерувати репрезентативний анотований датасет обсягом 5000 сценаріїв, який виступає надійною основою для тренування нейромережових архітектур.

Експериментально підтверджено доцільність інтеграції згорткових та рекурентних механізмів глибокого навчання для аналізу динамічних DAS-сигнатур. Розроблена модель CNN-LSTM продемонструвала високу узагальнювальну здатність, досягнувши показника точності (Accuracy) 98.5% на незалежній тестовій вибірці.

Висока ефективність класифікатора базується на ієрархічному розділенні функцій: згорткові шари (CNN) діють як адаптивні смугові фільтри, автоматично виділяючи просторові спектральні ознаки (форманти) із вхідних мел-спектрограм, тоді як рекурентні блоки (LSTM) аналізують довготривалі часові залежності. Це дозволяє системі розпізнавати специфічну ритміку проходження колісних пар, яка є унікальною для кожного типу поїзда через відмінності в геометричній базі візків та загальній довжині складу.

Аналіз динаміки функції втрат підтвердив відсутність ефекту перенавчання (стабілізація loss на рівні 0.05). Модель формує стійкі інваріантні представлення класів, що підтверджує гіпотезу про існування унікального «віброакустичного відбитка» (acoustic fingerprint) для різних категорій рухомого складу, який залишається розпізнаваним навіть за умов складного акустичного фону.

Отримані результати дослідження дозволяють констатувати, що розроблена система предиктивної діагностики на базі автокодувальника (Autoencoder)

					ВКР.01.25.01.20.ПЗ	Арк.
Зм.	Арк.	№ докум.	Підпис	Дата		91

ефективно вирішує проблему дефіциту даних про критичні несправності за рахунок переходу до парадигми навчання «без учителя» (unsupervised learning). Науково обґрунтоване застосування архітектури, що навчається виключно на нормативних сигнатурах «здорового» стану колії та рухомого складу, дозволило сформувати механізм селективної реконструкції: при появі аномальних віброакустичних сплесків, таких як ударні імпульси від повзунів або нерівномірного зносу коліс, модель демонструє математичну неможливість адекватної апроксимації цих компонентів у латентному просторі. Це детермінує різке зростання MSE, яка при застосуванні адаптивного статистичного критерію три-сигма виступає надійним індикатором технічного стану. Експериментальна перевірка підтвердила здатність системи ідентифікувати 96.2% дефектів ходової частини, зберігаючи при цьому рівень хибних спрацювань нижче 0.3%, що свідчить про високу робастність алгоритму до випадкових шумів та варіативності умов експлуатації. Таким чином, спираючись на статистику нормального руху, модель забезпечує автоматичне визначення порогу аномальності та дозволяє реалізувати прецизійну діагностику без необхідності попереднього збору великої бази рідкісних аварійних сценаріїв.

Наукова новизна та практична значущість роботи полягають у розробці та впровадженні методу програмного підвищення роздільної здатності для систем розподіленого акустичного моніторингу, що дозволяє подолати фундаментальні фізичні обмеження інтеррогаторів DAS. Найвагомішим науковим здобутком є успішне вирішення задачі просторової деконволюції сигналу за допомогою глибокої згорткової нейромережі архітектури U-Net. Проблема дослідження полягала в апаратному ефекті бази вимірювання (Gauge Length = 10 м), який діє як просторовий фільтр низьких частот і спричиняє розмиття енергетичних відгуків від окремих осей візка (розташованих на відстані 1.8–3 м), через що вони фізично «зливаються» у вихідному сигналі.

Запропонована модель U-Net, завдяки використанню механізму наскрізних зв'язків, ефективно виконує зворотну згортку, відновлюючи втрачені високочастотні компоненти та трансформуючи розмиті максимуми у чітко

					ВКР.01.25.01.20.ПЗ	Арк.
Зм.	Арк.	№ докум.	Підпис	Дата		92

локалізовані імпульси. Експериментально доведено, що така інтелектуальна обробка дозволяє підвищити точність автоматичного підрахунку осей з критичних 68.4% (для сирого сигналу) до прецизійних 98.2%. Це має виняткове прикладне значення, оскільки підтверджує можливість використання вже існуючої телекомунікаційної оптоволоконної інфраструктури як високоточного інструменту обліку вагонів та контролю цілісності составів без необхідності заміни або дороговартісної модернізації апаратної частини сенсорних систем.

Практична значущість проведеного дослідження полягає в обґрунтуванні технічної можливості розгортання високонадійних систем моніторингу на базі існуючої оптоволоконної інфраструктури без необхідності інсталяції додаткового колійного обладнання. Експериментально підтверджено здатність системи функціонувати в режимі «м'якого» реального часу: повний цикл інтелектуальної обробки однієї секунди сигналу – від препроцесингу до фінальної деконволюції та діагностики – займає лише ~15.6 мс на сучасному графічному процесорі (GPU). Такий низький показник латентності (менше 1.6% від вікна спостереження) забезпечує колосальний запас продуктивності, що дозволяє одному обчислювальному вузлу паралельно обслуговувати дані з десятків кілометрів залізничного полотна.

На основі результатів моделювання сформульовано ключові технічні рекомендації щодо апаратного забезпечення системи. Зокрема, для мінімізації негативного впливу поляризаційного федингу (зникнення сигналу через випадкові зміни стану поляризації в волокні), що є критичним для забезпечення безперервності діагностичного контролю, необхідно використовувати інтеррогатори з підтримкою технології поляризаційної диверсифікації (Polarization Diversity). Це гарантує стабільно високе співвідношення сигнал/шум незалежно від зовнішніх умов, що в поєднанні з розробленими нейромережевими алгоритмами дозволяє досягти стабільної точності лічення осей понад 98% та виявлення дефектів з мінімальною часткою хибних тривог.

					ВКР.01.25.01.20.ПЗ	Арк.
Зм.	Арк.	№ докум.	Підпис	Дата		93

Розроблений метод представляє собою завершене науково-технічне рішення, що забезпечує комплексну модернізацію систем безпеки залізничного транспорту через інтеграцію інтелектуальної аналітики в існуючу телекомунікаційну інфраструктуру. Наукова новизна та практична цінність роботи полягають у створенні цілісного технологічного стеку: від фізично обґрунтованого «цифрового двійника» та подолання апаратних обмежень DAS за допомогою Super-Resolution (U-Net) до прецизійної ідентифікації рухомого складу (CNN-LSTM) та автоматичного виявлення аномалій (Autoencoder).

Впровадження результатів дослідження дозволяє здійснити стратегічний перехід від регламентного обслуговування до концепції обслуговування за фактичним станом (Predictive Maintenance). Це мінімізує ризики катастрофічних відмов завдяки ранньому виявленню дефектів ходової частини з точністю понад 96% та забезпечує безперервний моніторинг цілісності складів у режимі реального часу. Отриманий економічний ефект досягається за рахунок відмови від встановлення дороговартісних точкових датчиків на користь програмної обробки сигналів існуючого оптоволокна, що робить систему високоефективним інструментом підвищення експлуатаційної надійності та безпеки перевезень на високошвидкісних магістралях.

Список використаних джерел

1. Costa, F. A Review of RFID Sensors, the New Frontier of Internet of Things [Text] / F. Costa, S. Genovesi, M. Borgese, A. Michel, F. A. Dicandia, G. Manara // Sensors. 2021. Vol. 21, 3138. <https://doi.org/10.3390/s21093138>.
2. Introducing and Investigating New Train Identification Methods [Electronic resource] // ResearchGate. – Mode of access: https://www.researchgate.net/publication/374809099_Introducing_and_Investigating_New_Train_Identification_Methods.
3. Bilan, S. Identification of Rolling Stock of Railways Based on Multi-Projection Image Processing Methods [Text] / S. Bilan // IT&I-2020 Information Technology and Interactions: conference proceedings, December 02–03, 2020. – Kyiv: KNU Taras Shevchenko, 2020.
3. Using a Machine Learning Algorithm Integrated with Data De-Noising Techniques to Optimize the Multipoint Sensor Network [Text] / Y. C. Manie, J. W. Li, P. C. Peng, R. K. Shiu, Y. Y. Chen, Y. T. Hsu // Sensors (Basel). – 2020. – Vol. 20 (4). – 1070. – <https://doi.org/10.3390/s20041070>.
4. Entezami, M. Wayside Acoustic Monitoring Techniques for Railway Axlebox Bearings on High-Speed Lines [Electronic resource] / M. Entezami // WCRR 2016: conference proceedings (Milan). – Mode of access: https://www.researchgate.net/publication/340695331_Wayside_Acoustic_Monitoring_Techniques_for_Railway_Axlebox_Bearings_on_High-Speed_Lines. – (Date of access: 17.11.2025).
5. Zmii, S. Information Support of the Task of Rolling Stock Health Management [Text] / S. Zmii, I. Siroklyn, V. Sahaidachnyi, I. Korago // International Conference on Technics, Technologies and Education (ICTE 2019). – 2019.
6. Zhukovytskyi, I. The procedure for identifying trains using information from ASK VP UZ-E [Text] / I. Zhukovytskyi, O. Yehorov // Information and security systems in railway transport. – Kharkiv. – 2015. – № 6 (115). – P. 61–66.
7. Feasibility of flaw detection in railroad wheels using acoustic signatures [Electronic resource]. – Mode of access: https://railroads.dot.gov/sites/fra.dot.gov/files/fra_net/15674/Feasibility%20of%20Flaw%20Detection%20in%20Railroad%20Wheels%20Using%20Acoustic%20Signatures.pdf
8. Канєвський, М. Застосування волоконно-оптичних сенсорів і нейромереж для контролю вільності колії та цілісності рейок на залізничному транспорті [Текст]: випускна кваліф. робота бакалавра / М. Канєвський. – Х.: Укр. держ. ун-т залізнич. трансп., 2025. 10. Rail-Mounted Optical Fiber Sensors for Monitoring Track Transitions [Electronic resource] // ROSA P. – Mode of access: https://rosap.ntl.bts.gov/view/dot/72679/dot_72679_DS1.pdf.

9. Fiber Bragg Grating Sensors [Electronic resource]. – Mode of access: <https://bdt.semi.ac.cn/library/upload/files/2022/7/26111630826.pdf>.
10. Real-Time Train Tracking from Distributed Acoustic Sensing Data [Electronic resource] // Applied Sciences. – 2020. – Vol. 10, iss. 2. – Mode of access: <https://www.mdpi.com/2076-3417/10/2/448>.
11. Distributed Acoustic Sensing for railways explained [Electronic resource] // Sensoric. – Mode of access: <https://www.sensoric.com/en/blog/distributed-acoustic-sensing-for-railways-explained--3240/>.
12. Time frequency analysis and event detection in noise signals [Electronic resource] // ResearchGate. – Mode of access: [https://www.researchgate.net/publication/259298744 Time frequency analysis and event detection in noise signals](https://www.researchgate.net/publication/259298744_Time_frequency_analysis_and_event_detection_in_noise_signals).
13. An Analysis of Railway Activity Using Distributed Optical Fiber Acoustic Sensing [Text] // Sensors. – 2025. – Vol. 25, iss. 13. – 4180. – Mode of access: <https://www.mdpi.com/1424-8220/25/13/4180>.
14. Smart Railway Traffic Monitoring Using Fiber Bragg Grating Strain Gauges [Electronic resource] // PubMed Central. – Mode of access: <https://pmc.ncbi.nlm.nih.gov/articles/PMC9099937/>.
15. Fiber Optic Sensing System for Weighing In Motion (WIM) and Wheel Flat Detection (WFD) in railways assets: the TWBCS system [Electronic resource] // ResearchGate. – Mode of access: <https://www.researchgate.net/publication/327402906>.
16. Railroad Condition Monitoring Using Distributed Acoustic Sensing and Deep Learning Techniques [Electronic resource] // Digital Commons at Georgia Southern. – Mode of access: https://digitalcommons.georgiasouthern.edu/context/etd/article/3946/viewcontent/auto_convert.pdf.
17. Field trial of railway track defect detection with DAS [Electronic resource] // SPIE Digital Library. – Mode of access: <https://www.spiedigitallibrary.org/conference-proceedings-of-spie/13639/136395O/Field-trial-of-railway-track-defect-detection-with-DAS/10.1117/12.3061138.full>.
18. Railway track monitoring using distributed acoustic sensing (DAS) with standard telecom cable [Electronic resource] // SPIE Digital Library. – Mode of access: <https://www.spiedigitallibrary.org/conference-proceedings-of-spie/13639/136396O/Railway-track-monitoring-using-distributed-acoustic-sensing-DAS-with-standard/10.1117/12.3062236.full>.
19. Rail track support condition monitoring with distributed acoustic sensing (DAS) system [Electronic resource] // ResearchGate. – Mode of access: <https://www.researchgate.net/publication/391292571>.

20. Research Advances on Distributed Acoustic Sensing Technology for Seismology [Text] // Applied Sciences. – Vol. 12, iss. 3. – 196. – Mode of access: <https://www.mdpi.com/2304-6732/12/3/196>.

21. Distributed Acoustic Sensing for Monitoring Linear Infrastructures: Current Status and Trends [Electronic resource] // PubMed Central. – Mode of access: <https://pmc.ncbi.nlm.nih.gov/articles/PMC9572166/>.

22. Tracking and classifying objects with DAS data along railway [Electronic resource] // arXiv. – Mode of access: <https://arxiv.org/html/2405.01140v1>.

23. Strategies for mitigating polarization fading in a DAS with homodyne detection and delayed self-mixing [Electronic resource] // ResearchGate. – Mode of access: <https://www.researchgate.net/publication/396024824>.

24. Real-Time Railway Hazard Detection Using Distributed Acoustic Sensing and Hybrid Ensemble Learning [Electronic resource] // PubMed Central. – Mode of access: <https://pmc.ncbi.nlm.nih.gov/articles/PMC12251868/>.

25. A review of distributed acoustic sensing applications for railroad condition monitoring [Electronic resource] // ResearchGate. – Mode of access: <https://www.researchgate.net/publication/376478894>.

26. Audio Classification of Low Feature Spectrograms Utilizing Convolutional Neural Networks [Electronic resource] // arXiv. – Mode of access: <https://arxiv.org/html/2410.21561v1>.

27. Acoustic Monitoring of Railway Defects Using Deep Learning with Audio to Spectrogram Conversion [Electronic resource] // ResearchGate. – Mode of access: <https://www.researchgate.net/publication/370680566>.

28. Struggling with Autoencoder-Based Anomaly Detection for Fraud Detection [Electronic resource] // Reddit. – Mode of access: https://www.reddit.com/r/MachineLearning/comments/1gl92zm/d_struggling_with_auto_encoderbased_anomaly/.

29. Yuan, S. Spatial Deep Deconvolution U-Net for Traffic Analyses with DAS [Electronic resource] / S. Yuan // Cédric Richard Personal Website. – Mode of access: <http://www.cedric-richard.fr/Articles/yuan2022spatial.pdf>.

30. Railway Track Inspection Using Deep Learning Based on Audio to Spectrogram Conversion: An on-the-Fly Approach [Electronic resource] // PubMed Central. – Mode of access: <https://pmc.ncbi.nlm.nih.gov/articles/PMC8914836/>.

31. Application of Distributed Acoustic Sensing in Geophysics Exploration: Comparative Review of Single-Mode and Multi-Mode Fiber Optic Cables [Text] // Applied Sciences. – Vol. 14, iss. 13. – 5560. – Mode of access: <https://www.mdpi.com/2076-3417/14/13/5560>.

32. Ishmatuka, C. Autoencoder: Anomaly Detection for Vibration Data [Electronic resource] / C. Ishmatuka // Medium. – Mode of access:

<https://cendikiaishmatuka.medium.com/autoencoder-anomaly-detection-for-vibration-data-6c1dff82fd43>.

33. Short-Time Fourier Transforms [Electronic resource] // Carnegie Mellon University. – Mode of access: https://course.ece.cmu.edu/~ece491/lectures/L25/STFT_Notes_ADSP.pdf.

34. Fayek, H. Speech Processing for Machine Learning: Filter banks, Mel-Frequency Cepstral Coefficients (MFCCs) and What's In-Between [Electronic resource] / H. Fayek. – Mode of access: <https://haythamfayek.com/2016/04/21/speech-processing-for-machine-learning.html>. 37. Zhao, Y. Acoustic scene classification by bi-lstm-cnn-net multichannel fusion [Electronic resource] / Y. Zhao [et al.] // DCASE 2018. – Mode of access: https://dcase.community/documents/challenge2018/technical_reports/DCASE2018_Zhao_16.pdf.

35. Human activity recognition: an approach 2D CNN-LSTM to sequential image representation and processing of inertial sensor data [Text] // AIMS Bioengineering. – 2024. – Mode of access: <https://www.aimspress.com/article/doi/10.3934/bioeng.2024024?viewType=HTML>.

36. Utilizing CNN-LSTM techniques for the enhancement of medical systems [Electronic resource] // PubMed Central. – Mode of access: <https://pmc.ncbi.nlm.nih.gov/articles/PMC10105249/>.

37. Autoencoder [Electronic resource] // Wikipedia. – Mode of access: <https://en.wikipedia.org/wiki/Autoencoder>.

38. Acoustic Anomaly Detection of Machinery using Autoencoder based Deep Learning [Electronic resource] // ResearchGate. – Mode of access: <https://www.researchgate.net/publication/378539764>.

39. Dhupar, B. Loss Functions in Simple Autoencoders: MSE vs. L1 Loss [Electronic resource] / B. Dhupar // Medium. – Mode of access: <https://medium.com/@bhipanshudhupar/loss-functions-in-simple-autoencoders-mse-vs-l1-loss-4e838ae425b9>.

40. A Mathematical Explanation of UNet [Electronic resource] // arXiv. – Mode of access: <https://arxiv.org/html/2410.04434v1>.

41. Railway traffic monitoring with trackside fiber-optic cable by distributed acoustic sensing Technology [Text] // Frontiers in Earth Science. – 2022. – Mode of access: <https://www.frontiersin.org/journals/earth-science/articles/10.3389/feart.2022.990837/full>.

42. The Effectiveness of Distributed Acoustic Sensing (DAS) for Broken Rail Detection [Text] // Energies. – 2023. – Vol. 16, iss. 1. – 522. – Mode of access: <https://www.mdpi.com/1996-1073/16/1/522>.

43. Zhang, Z. 2D localization for railway perimeter safety using distributed acoustic sensing [Electronic resource] / Z. Zhang, H. Xu, X. Liu // IOPscience. – 2025. – Mode of access: [URL].

44. Python 3.9.1 Documentation [Electronic resource] // Python Software Foundation. – Mode of access: <https://docs.python.org/3/>.
45. DASCore: a Python Library for Distributed Fiber Optic Sensing [Electronic resource] // PubMed Central. – Mode of access: <https://pmc.ncbi.nlm.nih.gov/articles/PMC11440623/>.
46. What is TensorFlow? Core Components & Benefits [Electronic resource] // Pickl.AI. – Mode of access: <https://www.pickl.ai/blog/what-is-tensorflow-components-benefits/>.
47. Harris, C. R. Array programming with NumPy [Text] / C. R. Harris [et al.] // Nature. – 2020. – Vol. 585. – P. 357–362. – Mode of access: <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/32939066/>.
48. Direction-dependent strain transfer function of DAS considering gauge length and pulse shape [Electronic resource] // OnePetro. – Mode of access: <https://onepetro.org/SEGAM/proceedings-pdf/IMAGE22/IMAGE22/D011S194R003/3030278/seg-2022-w6-03.pdf>.
49. Virtanen, P. SciPy 1.0: fundamental algorithms for scientific computing in Python [Text] / P. Virtanen [et al.] // Nature Methods. – 2020. – Mode of access: <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/32015543/>.
50. Pat. US9702244B2. Distributed acoustic sensing gauge length effect mitigation [Electronic resource] / [Inventors]. – Mode of access: <https://patents.google.com/patent/US9702244B2/en>.
51. Why Ricker Wavelets Are Successful in Processing Seismic Data: Towards a Theoretical Explanation [Electronic resource] // ScholarWorks at UTEP. – Mode of access: https://scholarworks.utep.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1859&context=cs_techrep.
52. Characterisation of train kinematics and source wavelets from near-field seismic data [Electronic resource] // ResearchGate. – Mode of access: <https://www.researchgate.net/publication/378463997>.
53. McFee, B. librosa: Audio and Music Signal Analysis in Python [Text] / B. McFee [et al.] // Proceedings of the 14th Python in Science Conference. – 2015.
54. Inoue. Fault Diagnosis of Railway Assets Using Acoustic Monitoring [Electronic resource]: PhD thesis / Inoue ; University of Birmingham. – 2024. – Mode of access: <https://etheses.bham.ac.uk/id/eprint/14695/7/Inoue2024PhD.pdf>.
55. Audio Analysis With Machine Learning: Building AI-Fueled Sound Detection App [Electronic resource] // AltexSoft. – Mode of access: <https://www.altexsoft.com/blog/audio-analysis/>.
56. Fault Detection and Diagnosis of Railway Point Machines by Sound Analysis [Electronic resource] // PubMed Central. – Mode of access: <https://pmc.ncbi.nlm.nih.gov/articles/PMC4851063/>.

57. Railway Track Fault Detection Using Selective MFCC Features from Acoustic Data [Electronic resource] // PubMed Central. – Mode of access: <https://pmc.ncbi.nlm.nih.gov/articles/PMC10460052/>.

58. Abadi, M. TensorFlow: A System for Large-Scale Machine Learning [Text] / M. Abadi [et al.] // Proceedings of the 12th USENIX Symposium on Operating Systems Design and Implementation. – Savannah, USA, 2016. – P. 265–283.

59. Ronneberger, O. U-Net: Convolutional Networks for Biomedical Image Segmentation [Text] / O. Ronneberger, P. Fischer, T. Brox // Medical Image Computing and Computer-Assisted Intervention (MICCAI). – 2015. – Mode of access: <https://scispace.com/pdf/u-net-convolutional-networks-for-biomedical-image-2xoyjzggxv.pdf>.

60. What Is TensorFlow? [Electronic resource] // NVIDIA Glossary. – Mode of access: <https://www.nvidia.com/en-us/glossary/tensorflow/>.

61. Matplotlib: Visualization with Python [Electronic resource] // Zenodo. – Mode of access: <https://zenodo.org/records/15375714>.

62. A Workflow for Synthetic Data Generation and Predictive Maintenance for Vibration Data [Electronic resource] // ResearchGate. – Mode of access: <https://www.researchgate.net/publication/354865626>. 66. SynDRA: Synthetic Dataset for Railway Applications [Text] / D'Amico [et al.] // WACV 2025. – Mode of access: https://openaccess.thecvf.com/content/WACV2025/papers/DAmico_SynDRA_Synthetic_Dataset_for_Railway_Applications_WACV_2025_paper.pdf.

63. Zhang, X. Fluctuation response patterns of network dynamics – An introduction [Text] / X. Zhang, M. Timme // European Journal of Applied Mathematics. – Mode of access: <https://www.cambridge.org/core/journals/european-journal-of-applied-mathematics/article/fluctuation-response-patterns-of-network-dynamics-an-introduction/355FFACE1EEEA448D19DFE56B5FBC192>.

64. Y25 Bogie Laden Wagon Specifications [Electronic resource] // Scribd. – Mode of access: <https://www.scribd.com/document/36078958/Y25wagon>.

65. TGV Duplex [Electronic resource] // Wikipedia. – Mode of access: https://en.wikipedia.org/wiki/TGV_Duplex.

66. ICE 4, the high-speed train for Deutsche Bahn [Electronic resource] // Siemens Mobility. – Mode of access: <https://www.mobility.siemens.com/global/en/portfolio/rolling-stock/high-speed-and-intercity-trains/ice-4.html>.

67. Shinkansen series N700 [Electronic resource] // Loco-Info. – Mode of access: <https://www.loco-info.com/view.aspx?id=14785>.

68. Machine learning aided identification of train weights from railway sleeper vibration [Electronic resource] // University of Birmingham. – Mode of access: https://pure-oai.bham.ac.uk/ws/portalfiles/portal/118148131/Insight_2021a.pdf.

69. Use of Ricker wavelet ground motions as an alternative to push-over testing [Electronic resource] // ResearchGate. – Mode of access: <https://www.researchgate.net/publication/334797172>.

70. Benchmarking railway vibrations - Track, vehicle, ground and building effects [Electronic resource] // University of Birmingham. – Mode of access: https://www.pure.ed.ac.uk/ws/files/56997567/Benchmarking_Railway_Vibrations_Track_Vehicle_Ground.pdf.

71. Prediction of ground vibrations induced by rail traffic in Lisbon urban area [Electronic resource] // PubMed Central. – Mode of access: <https://pmc.ncbi.nlm.nih.gov/articles/PMC9340514/>.

72. Quantifying the Surface Strain Field Induced by Active Sources with Distributed Acoustic Sensing: Theory and Practice [Electronic resource] // PubMed Central. – Mode of access: <https://pmc.ncbi.nlm.nih.gov/articles/PMC9229652/>.

73. What does a Distributed Acoustic Sensing (DAS) Interrogator Measure? [Electronic resource] // Terra15. – Mode of access: <https://terra15.com.au/what-does-a-distributed-acoustic-sensing-interrogator-measure/>.

74. Distributed acoustic sensing, transfer functions, and moment magnitude determination [Electronic resource] // TNO Publications. – Mode of access: <https://publications.tno.nl/publication/34644026/UN25k11z/boullenger-2025-distributed.pdf>.

75. Steinfath, E. Fast and accurate annotation of acoustic signals with deep neural networks [Electronic resource] / E. Steinfath [et al.] // PubMed Central. – Mode of access: <https://pmc.ncbi.nlm.nih.gov/articles/PMC8560090/>.

76. What are the metrics to compare Synthetic Data with Original Data? [Electronic resource] // AITUDE. – Mode of access: <https://www.aitude.com/what-are-the-metrics-to-compare-synthetic-data-with-original-data/>.

77. Synthetic Data vs Real Data: How to measure the column's similarity? [Electronic resource] // YData. – Mode of access: <https://ydata.ai/resources/how-to-validate-if-synthetic-data-is-statistically-similar-to-real-data.html>.

78. Comparing Tests: Industry Standards vs Real-world Data [Electronic resource] // Vibration Research. – Mode of access: <https://vibrationresearch.com/resources/comparing-tests-industry-standards-vs-real-world-data/>.

79. Continuous and discrete Mexican hat wavelet transforms on manifolds [Electronic resource] // Stony Brook Computer Science. – Mode of access: <https://www3.cs.stonybrook.edu/~qin/research/2012-gmp-mexican-hat-wavelet.pdf>.

80. Overview of distributed acoustic sensing: Theory and ocean applications [Text] // Journal of the Acoustical Society of America. – Vol. 158, iss. 1. – 801. – Mode of access: <https://pubs.aip.org/asa/jasa/article/158/1/801/3356371/Overview-of-distributed-acoustic-sensing-Theory>.

81. Synthetic Data - what, why and how? [Electronic resource] // Royal Society. – Mode of access: https://royalsociety.org/-/media/policy/projects/privacy-enhancing-technologies/Synthetic_Data_Survey-24.pdf.

82. Survey on Synthetic Data Generation, Evaluation Methods and GANs [Text] // Mathematics. – 2022. – Vol. 10, iss. 15. – 2733. – Mode of access: <https://www.mdpi.com/2227-7390/10/15/2733>.

83. Fuchs, F. Equidistant Spectral Lines in Train Vibrations [Electronic resource] / F. Fuchs, G. Bokelmann. – Mode of access: https://img.univie.ac.at/fileadmin/user_upload/i_img/Geophyik/Publikationen_bis_2018/Fuchs_2017_Equidistant_spectral.pdf.